

M. VASARIO 25 D., KETVIRTADIENIS

PIRMININKAVO: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Pirmininko pavaduotojas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 9.00 val.)

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Pone pirmininke, kadangi vakar čia, šiame Parlamente, buvo daug darbo, neturėjome galimybės paminėti ką tik mirusio Orlando Zapatos, kurio Ispanijos delegacija nuoširdžiai gedi. Jis mirė po ilgo bado streiko. Jis yra pirmasis per 40 metų Kuboje miręs politinis kalnys, raginame paleisti visus politinius kalinius Kuboje ir visame pasaulyje. Taip pat norėtume pareikšti solidarumą su jo šeima ir Kubos gyventojais jiems siekiant pliuralizmo ir vystymosi.

Ši labai liūdna proga galėtų būti paskata surengti diskusijas dėl Europos Sąjungos ir Kubos santykių raidos, numatant išsamią dvišalę sistemą, pagal kurią būtų galima plėtoti konstruktyvų dialogą žmogaus teisių klausimais ir kuri būtų sudaryta tokiais pat pagrindais, kokiais sudaromi Europos Sąjungos susitarimai su trečiosiomis šalimis.

2. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

3. Padėtis Ukrainoje (pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

4. Žalioji knyga dėl bendrosios žuvininkystės politikos reformos (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Marios do Céu Patrão Neves pranešimas (A7-0014/2010) Žuvininkystės komiteto vardu dėl Žaliosios knygos dėl bendros žuvininkystės politikos reformos (COM(2009)0163 – 2009/2106(INI)).

Maria do Céu Patrão Neves, pranešėja. – (PT) Leiskite tarti keletą žodžių penkiasdešimties žvejų grupei, kuri kaip tik dabar turėtų įeiti į salę ir stebės šias diskusijas, taip pat balsavimą dėl pranešimo.

Manau, jog išreikšdama didelį pasitenkinimą, kad atėjo diena, kai šis pranešimas teikiamas Parlamentui ir dėl jo balsuojama, galiu kalbėti už visus Žuvininkystės komitetui priklausančius savo kolegas, kurie daug dirbo rengdami šį pranešimą. Kodėl? Todėl, kad bendroji žuvininkystės politika yra viena iš svarbiausių Europos Sąjungos politikos krypčių. Jos pradžia buvo gana sunki, oficialiai ji pradėta įgyvendinti devintajame dešimtmetyje ir pirmą kartą reformuota 2002 m. Šiandien žinome tam tikras pagrindines anuomet įvardytas problemas (kalbu apie per didelius pajėgumus, pergaudymą ir per dideles investicijas, kurios įvairiose ES vietose buvo nevienodos), nes dauguma jų vis dar aktualios ir šiandien.

Tai – pradinis reformos, kuri turi būti plati, intensyvi ir kurios pramonė jau seniai laukia, aspektas.

Kokia kryptimi, remiantis mūsų pranešimu, reforma turėtų būti vykdoma? Pirmiausia, dėl pagrindinių principų, turi būti suderinti aplinkosaugos, socialiniai ir ekonominiai aspektai. Aplinkosaugos aspektais reikia užtikrinti išteklių išsaugojimą; socialiniais aspektais reikia užtikrinti šios profesijos pažangą ir orumą; ekonominiais aspektais reikia užtikrinti, kad pramonė duotų pajamų. Be šių trijų aspektų, Europos Sąjungoje neturėsime žvejybos arba bent jau nebus tvarios ir galinčios vystytis žvejybos, o juk to visi norime.

Kaip šiuos bendruosius principus, kuriais siekiama sumažinti žvejybą, gauti daugiau pelno ir geriau išsaugoti išteklius, įgyvendinti? Pranešime pažymimi tam tikri labai svarbūs aspektai: investicijos į decentralizavimą; teisių priimti sprendimus suteikimas žvejams ir visai žvejybos pramonei; didesnis jų įtraukimas į žvejybos valdymą – tada bus įmanoma ir tvarkos laikymosi bei atsakomybės politika; poreikis atskirti mažuosius ir pramoninius laivynus, kiekvieniems nustatant atskirą tvarką; poreikis įvertinti valdymo modelius, geriau pritaikytus įvairiems žvejybos regionams ir įvairių rūšių žvejybai; rinkos stiprinimo vykdant į pridėtinę vertę kuriančius produktus orientuotą žvejybą ir didinant žvejybos produktų pirmojo pardavimo kainą svarba; subsidijų susiejimas su gerąja patirtimi; laivyno modernizavimo, kad jis taptų saugesnis ir švaresnis, reglamentavimas; lemiamą reikšmę turinti akvakultūros, kuri Europos Sąjungoje būtų tvari, plėtotė; kitų žuvis gaudančių ir jas apdorojančių sektorių plėtra. Turėtume nepamiršti ir atkreipti dėmesį į vis didesnę

moterų vaidmenį žvejyboje ir į poreikį reikalauti, kad iš trečiųjų šalių įvežamiems žvejybos produktams būtų taikomi tie patys reikalavimai kaip ir mūsų gamintojams. Tai reiškia sertifikavimą, ženklinimą, atsekamumą ir galiausiai žvejybos integravimą į Europos jūrų politiką platesniu požiūriu – didinant jos aprėptį.

Baigiant leiskite pasakyti, kad šiandien čia mūsų pristatomas darbas yra visų Žuvininkystės komiteto narių, visų pirma šešėlinių pranešėjų, su kuriais labai daug dirbome, bendrų pastangų rezultatas, taip pat bendradarbiavome su Komisija, Europos Parlamento sekretoriatu, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos patarėju, kitais frakcijų patarėjais ir, žinoma, mano biuru ir mano žvejybos patarėju. Šiandien čia mūsų pristatomas darbas tikrai yra bendrų pastangų rezultatas ir tikimės, kad jis bus ir patvirtintas.

Juan Carlos Martín Fragueiro, *einantis Tarybos pirmininko pareigas*. – (ES) Pone pirmininke, Tarybai pirmininkaujanti valstybė taip pat teigiamai vertina šias diskusijas Europos Parlamente kaip svarbų įnašą į plataus konsultavimosi dėl žaliosios knygos procedūrą, todėl Komisija, rengdama teisės aktų pasiūlymus, turėtų Europos Parlamento įnašus rimtai apsvarstyti.

Taryba atidžiai išnagrinės visas Parlamento nuomones siekdama sudaryti jam sąlygas vėliau išnagrinėti ir patvirtinti teisės aktų pasiūlymus pagal įprastą teisėkūros procedūrą.

2009 m. balandžio mėn. žaliojoje knygoje nagrinėjami įvairūs struktūriniai bendrosios žuvininkystės politikos apribojimai: per dideli pajėgumai, nėra tiksliai apibrėžtų tikslų, priimami trumpalaikiai sprendimai, nepakankama sektoriaus atsakomybė ir apskritai prastai laikomasi tvarkos.

Žaliojoje knygoje taip pat išdėstyti galimi būdai kovoti su šiais struktūriniais apribojimais ir išnagrinėti svarbūs klausimai, pvz., skirtinga tvarka pramoniniams laivynams ir mažiesiems pakrančių laivynams, atliekos, santykinis stabilumas, perkeliama individualios teisės, didesnis orientavimasis į rinkas, bendrosios žuvininkystės politikos integravimas į platesnes jūrų politikos aplinkybes, bendrosios žuvininkystės politikos (BŽP) valstybinis finansavimas ir išorės aspektai.

Valstybės narės ir atskirai, ir kartu Taryboje išsamiai nagrinėja visus atitinkamų klausimų aspektus. Pirmasis konsultacijų etapas baigėsi 2009 m. gruodžio mėn., Komisija gavo 1 700 pasiūlymų ir surengė daugiau kaip 125 susitikimus ir seminarus.

Antruoju etapu, prasidėsiiančiu šių metų rugsėjo 1 d., bus nagrinėjami padaryti įnašai ir aptariamos pagrindinės idėjos. Sausio mėn. Komisija rengė seminarus apie svarbiausius reformos elementus ir teisėmis grindžiamą žvejybos valdymą, net ir šiandien vyksta seminaras apie smulkiąją žvejybą. Poveikio vertinimas bus atliekamas kovo mėn. Europos žuvininkystės fondo ir būsimosios finansinės perspektyvos klausimai bus sprendžiami balandžio mėn., išorės aspektų klausimai – gegužės mėn., o atliekų ir selektyvumo klausimai – birželio mėn.

Gegužės 2 ir 3 d. Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir Komisija rengia bendrą konferenciją La Korunjoje. Joje bus aptariami trys pagrindiniai reformos aspektai – administravimas, išteklių valdymas ir stambiosios bei smulkiosios žvejybos diferencijavimas.

Konferencijos rezultatams aptarti gegužės 4 ir 5 d. Vige susitiks ministrai ir gali būti, kad birželio mėn. Taryba į savo darbotvarkę įtrauks neoficialias diskusijas apie darbinį dokumentą, kuriame bus nurodyti galimi pokyčiai.

Kaip jau sakiau, trečiuoju etapu, prasidėsiiančiu 2010 m. antroje pusėje, Komisija pateiks baltąją knygą, o vėliau keturis teisės aktų pasiūlymus: pagrindinį reglamentą, naująjį COM dokumentą, technines priemones ir naująjį finansavimo reglamentą. Siekiama, kad BŽP kartu su naująja reforma įsigaliootų 2013 m. sausio 1 d.

Taryba pozicijos šiuo klausimu dar nepriėmė; oficialius sprendimus ji priims tik remdamasi teisės aktų pasiūlymais, kuriuos 2011 m. gaus iš Komisijos, ir tai darys pagal įprastą teisėkūros procedūrą.

Maria Damanaki, *Komisijos narė*. – Pone pirmininke, kadangi tai mano, kaip Komisijos narės, pirmoji kalba šio Parlamento nariams, norėčiau padėkoti už suteiktą galimybę kreiptis į Europos Parlamentą. Man didelė garbė būti čia su jumis ir aptarti bendrosios žuvininkystės politikos reformą, kuri yra vienas iš svarbiausių klausimų visam sektoriui. Noriu pasveikinti pranešėją M. C. Neves, kuri daug dirbo skirtingas pozicijas sujungdama į nuoseklų dokumentą. Tikrai visiškai sutinku, kad siekiant įveikti struktūrines mūsų politikos nesėkmes mums reikia radikalių reformos. Kaip visi žinote, vėliausioji 2002 m. vykdyta reforma nepakankamai sėkminga.

Dabar turime pašalinti visus ankstesnius trūkumus, pasiekti geresnių ekologinių, socialinių ir ekonominių rezultatų. Iš konsultacijų su visuomene aiškiai matyti, kad ši reforma plačiai remiama. Žinoma, šiandien negalėsiu atsakyti į visus jūsų pranešime, dėl kurio planuojama balsuoti, iškeltus klausimus. Vis dėlto nepamirštu jūsų kompromisinių pakeitimų dėl tvarumo, per didelio pajėgumo, smulkiosios žvejybos, horizontalaus decentralizavimo, išmetamų žuvų kiekio mažinimo, naujų žvejybos susitarimų ir darbo žvejybos sektoriuje. Labai dėkoju už konstruktyvų jūsų įnašą.

Norėčiau pabrėžti du konkrečius klausimus: pirmiausia, valstybinį finansavimą. Manau, kad subsidijas orientuodami į savo politikos tikslus turime pasiekti geresnių rezultatų. Pvz., užuot rėmę naujų laivų statybą, turėtume remti selektyvumo ir ekologiškumo sričių inovacijas, padėti gamintojų organizacijoms reaguoti į ateities iššūkius.

Antra, pritariu jūsų nuomonėms apie socialinius aspektus: norime, kad žvejybos sektoriuje būtų kuriamos patrauklios ir saugios darbo vietos. Šiandien šiose diskusijose tikiuosi išgirsti jūsų pasiūlymų.

Taip pat leiskite jus informuoti apie tolesnius mūsų veiksmus. Parengsime praėjusių metų konsultacijų ataskaitą, kuri mums padės parengti šios naujos politikos pasiūlymus. Rengiame seminarus, kuriuose su suinteresuotaisiais subjektais, institucijomis ir valstybėmis narėmis bus aptariamos konkrečios temos. Kartu su Tarybai pirmininkaujancia Ispanija gegužės mėn. bus rengiama plataus pobūdžio konferencija BŽP klausimais.

Žinau – ir tai jau minėta – kad Komisijoje būtent šią minutę vyksta techninis seminaras, kurio dalyviai – iš visos Europos. Atsiprašau, kad jūs negalite dalyvauti šiame seminare. Šis seminaras buvo parengtas jau seniai. Bandysiu, jei tai apskritai įmanoma, užtikrinti, kad posėdžių laikas ateityje nesutaptų.

Remdamiesi šiuo įnašu 2010 m. pabaigoje pradėsime rengti pasiūlymus, kurie Komisijoje bus patvirtinti 2011 m. pavasarį. Šio plataus konsultacijų proceso kulminacija bus labai vaisingos diskusijos su jumis. Jūs, kaip teisės aktų leidėjai, turėsite atlikti didelį vaidmenį kartu Taryba formuodami naująją politiką. Tikrai tikiuosi su jumis bendradarbiauti.

Antonello Antinoro, *PPE frakcijos vardu.* – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, dėkoju Tarybai už pastabas, taip pat norėčiau padėkoti naujajai Komisijos narei, kuri šiandien pirmą kartą kalba Parlamente, už darbą, kurį rengiamės atlikti, ir palinkėti jai didžiausios sėkmės.

Manau, kad tai, ką įgyvendiname, yra svarbu, ir tikiuosi, kad ši žaliaji knyga, kurią šiandien pradėdame aptarti ir dėl kurios balsuosime vėliau, netaps tuo, kas buvo padaryta 2002 m.

Vis dėlto šiandien Europos Parlamento padėtis yra kitokia. Turime įprastą teisėkūros procedūrą ir Lisabonos sutartį, todėl manau, kad visi jomis pasinaudosime siekdami savo tikslų.

Svarbiausius aspektus jau apibūdino mūsų pranešėja M. C. Patrão Neves, kuriai mes, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija, reiškiamo dėkingumą už atliktą darbą, už pateiktą santrauką ir už visą išdėstytą planą.

Pasinaudodamas galimybe norėjau tarti žodį tik todėl, kad žvejybos temą aptarčiau plačiau – kalbėsiu ne vien apie žaliąją knygą ir apie birželio mėn. ketinamą paskelbti baltąją knygą, bet ir apie poreikius, susijusius su Europos jūromis, visų pirma su Viduržemio jūra.

Šiandien turime nusistatyti taisykles, kurias jau ne vienus metus primetame savo ekonomikai ir savo žvejams. Vis dėlto pakrančių valstybės, net ir turinčios su Europa bendrą sieną, sąmoningai ir dažnai, netgi labai dažnai, šių taisyklių nepaisė ir mes atsidūrėme paradoksaliaje padėtyje, nes visos tos taisyklės taikomos mūsų žvejams, o kiti gali daryti, ką nori.

Šiandien Europos Komisijos vaidmuo kitoks, daug galingesnis; ji turi užsienio reikalų ministrą ir galingesniį Parlamentą. Viliuosi, kad žaliosios knygos pagrindu, prieš imdamiesi baltosios knygos, galime bendradarbiaudami su trečiosiomis šalimis – ES nepriklausančiomis šalimis – pasiūlyti bendras visų taikomas taisykles ir taip užtikrinti, kad tie, kam tos taisyklės taikomos, nesijaustų ES išduoti ar nepaisomi ir nelaikytų ES priešų, o priešingai – ją laikytų draugu.

Josefa Andrés Barea, *S&D frakcijos vardu.* – (ES) Dėkoju, pone Martínai Fragueiro, sveiki atvykę, dėkoju, poniam M. Damanaki.

Aš čia irgi žuvininkystės tema kalbu pirmą kartą ir šioje srityje tikrai susiduriame su dideliais iššūkiais. Privalome – tai mūsų pareiga – apibrėžti gaires, kuriomis būtų užtikrintas jūrų, žvejybos ir, trumpai tariant, pačios planetos tvarumas.

Taip pat kalbame apie svarbų gamybos mūsų šalyse, mūsų pakrantėse, mūsų regionuose elementą – ekonominį ir kultūrinį elementą, apimantį daug vertybių, ir kaip jūs, ponija M. Damanaki, visiškai teisingai sakėte, 2002 m. reforma kelia problemų.

Turime persvarstyti santykinio stabilumo principą ir ieškoti naujų, lankstesnių ir lengviau pritaikomų valdymo būdų, nes bendras sugauti leidžiamas kiekis (BSLK) ir kvotos kėlė problemų. Kilo problemų dėl labai gerai visų žinomo sugautų žuvų išmetimo, kurio negalime leisti mūsų žvejų ir mūsų planetos labui.

Būsimąja BŽP reforma turi būti užtikrinta tvari žvejybos sistema ir mes pritariame naujai žvejybos pastanga grindžiamai sistemai. Turime būti atviresni, viską apgalvoti ir valdymą padaryti lankstesnį.

Turime užtikrinti, kad būtų plačiai taikomi aplinkosaugos kriterijai ir pakrančių žvejyba atskiriama nuo giliavandenės žvejybos. Tai svarbu ir to nori visas sektorius. Turime mažinti per didelius tam tikrų laivynų pajėgumus. Taip pat turime užbaigti kurti bendrą rinkos organizavimą, išsiaiškinti, kaip stabilizuoti rinką ir kaip ją suderinti su žuvų importu iš trečiųjų šalių.

Ne kartą kritikuotai ir iki šiol neveiksmingai kovai su nelegalia žvejyba reikia papildomų išteklių, suderintų sankcijų ir tarptautinių susitarimų, grindžiamų teisės principais, žmogaus teisių principais ir susitarimų laikymosi principais.

Sakėte, kad finansinė programa turi duoti geresnių rezultatų – taip, ji turi duoti geresnių rezultatų negu dabartinė politika.

Pirmiausia turime pagalvoti apie socialinius aspektus: kalbame apie žmones ir turime užtikrinti, kad jie galėtų būti orūs, jaustųsi esą profesionalai, sulauktų profesinio pripažinimo ir turėtų ekonominių galimybių išgyventi.

Žinoma, turime nepamiršti moterų integravimo aspektų – moterys yra nematoma žvejybos pasaulio pusė. Turime joms skirti daug dėmesio ir ypatingai dėl jų stengtis.

Žuvininkystės politikos reforma yra daugiau nei vien parengti teisės aktus. Europos Sąjungos iniciatyva turi būti imamasi svarbios reformos dalies – tokios reformos, kurią įgyvendinus būtų užtikrintas jūrų, žvejų veiklos ir dalies planetos tvarumas.

Todėl iššūkius turime pasitikti drąsiai, o būti drąsiems reiškia įgyvendinti politiką be baimės. Baimės turime atsakyti. Problemas turime spręsti pakelta galva ir išsaugoti valstybės, Europos Sąjungos ir pasaulio darną.

Carl Haglund, ALDE frakcijos vardu. – (SV) Pone pirmininke, tiems iš mūsų, kurie daug dirbo nagrinėdami šią žaliąją knygą ir rengdami pranešimą, itin malonu, kad jis jau pasiekė plenarinę sesiją. Pirmiausia norėčiau padėkoti pranešėjai, atlikusiai puikų darbą.

Mūsų bendrąją žuvininkystės politiką reikia reformuoti. Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijai svarbu, kad reforma būtų grindžiama ekosistemų koncepcija. Gerai, kad pranešime tai paminėta. Kartu susiduriame su padėtimi, kai reikia spręsti rimtas problemas, pvz., žuvų išmetimo, kai kuriose vietose esančio milžiniško pajėgumų pertekliaus ir dar daug kitų klausimų. Todėl džiaugiuosi, kad sugebėjome susitarti dėl priemonių, skirtų būtent šioms dalykams. Kas tikrai mano, kad ES žuvų išmetimo politika pateisinama? Aš tikrai taip nemanau.

Kitas svarbus klausimas – bendrosios žuvininkystės politikos perkėlimas į regioninių lygmenį. Kadangi įvairiose Europos vietose padėtis tokia skirtinga, svarbu, kad sprendimus būtų galima priimti ir taikyti regioniniu lygmeniu. Kita laukiama reforma – ketinimas smulkiajai pakrančių žvejybai taikyti atskirą koncepciją. Šiuos klausimus taip pat iškėlėme ALDE frakcijos pranešime.

Būdamas suomis ir gyvendamas prie Baltijos jūros, džiaugiuosi pareiškimu dėl galimybės imtis priemonių prieš per dideles ruonių ir kormoranų populiacijas, nes jos žvejybai Baltijos jūroje kelia vieną iš didžiausių pavojų.

Galiausiai norėčiau paminėti žvejybos susitarimą su trečiosiomis šalimis. Svarbu, kad mūsų politika šioje srityje atitiktų ES žmogaus teisių politiką. Susitarimas su Gvinėja yra geras pavyzdys, kai Parlamentas balsavo prieš susitarimą, ir tai rodo kelią, kuriuo turėtume eiti ateityje.

Esu labai patenkintas matydamas, kaip sekasi rengti reformą. Turime gerą žaliąją knygą ir esu tikras, kad nuo 2013 m. turėsime daug geresnę žuvininkystės politiką.

Isabella Lövin, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (SV) Pone pirmininke, Komisijos nare M. Damanaki, ponios ir ponai, 2002 m. atidžiai stebėjau bendrąją ES žuvininkystės politiką ir pražūtingus jos padarinius, kai Švedijos parlamentui balsų dauguma priėmus sprendimą Švedijoje metams vienašališkai uždrausti menkių žvejybą Europos Komisija jai neleido šio draudimo įgyvendinti.

Nors Švedija ketino komercinę veiklą vykdančiams savo žvejams dėl draudimo mokėti kompensacijas, Tarptautinė jūrų tyrinėjimo taryba buvo rekomendavusi ne vieniems metams visiškai uždrausti menkių žvejybą, o įvairūs menkių ištekliai prie Švedijos krantų buvo išnykę arba sumažėję 70–90 proc., bendrosios žuvininkystės politikos principas buvo svarbesnis. Anot Komisijos, jeigu visi kiti pergaudo, Švedija irgi turi pergaudyti. Kitaip tariant, ES valstybėms narėms buvo privaloma išnaudoti išteklius.

Paskutinė žuvininkystės politikos reforma buvo užbaigta 2002 m. ir ja nepavyko išspręsti sudėtingų problemų, su kuriomis žvejybos pramonė buvo susidūrusi jau prieš dešimt metų – per daug laivų, kurie yra per našūs, konkuruoja dėl per mažai žuvų, kurių vis mažėja. Paskutinius paprastųjų tunų sugavusius laivus ES subsidijavo dar visai neseniai – 2005 m. Viduržemio jūroje. 2000–2008 m. ES mokesčių mokėtojai suplojo 34 mln. EUR tunų žvejybos laivams statyti ir modernizuoti, kai ištekliai buvo prie išnykimo ribos. Matyti, kad panašios logikos laikomasi ir Baltijos jūroje. Per pastaruosius keletą metų Švedijos žvejybos valdyba išmokėjo 5,4 mln. EUR, kad būtų į metalo laužą supjaustyti kai kurie iš didžiausių tunų žvejybos laivų – tie patys laivai, kurie buvo pastatyti pasinaudojus ir ES lėšomis.

Reikia radikalių žuvininkystės politikos reformos. Manome, kad turi būti nutrauktos visos žalingos subsidijos. Mokesčių mokėtojų finansuojami neapmokestiną kurą naudojančios ES laivai, žvejojantys pagal susitarimus dėl teisės žvejoti, dabar Afrikos jūrose tuština gyvybiškai svarbias maisto atsargas ir nesąžiningai konkuruoja su Afrikos žvejais, kartu naikindami ekosistemas.

Prieš šiandien vyksiantį balsavimą dėl pranešimo dėl žaliosios knygos norėčiau paraginti visus kolegas narius bent išbraukti vieną netinkamą dalį iš pranešimo, kurio dauguma nuostatų šiaip jau yra puikios. Kalbu apie 121 dalį, kurioje teigiama, kad ES žuvininkystės išorės politikoje turėtų būti ginami Europos žvejybos interesai. Nemanau, kad ES naudinga 2010 m. įgyvendinti tokią politiką.

Marek Józef Gróbarczyk, *ECR frakcijos vardu*. – (PL) Pone pirmininke, ponai M. Damanaki, pirmiausia norėčiau pareikšti nuoširdžią padėką M. C. Patrão Neves už pastangas, įdėtas rengiant šį pranešimą. Tokiam nuosekliam dokumentui parengti reikia daug ryžto ir gebėjimo pasiekti kompromisą. Vis dėlto šis pranešimas yra tik pagrindas būsimai bendrajai žuvininkystės politikai kurti – reikės visapusiškų pertvarkymų ir esminių pokyčių, kad rūpestį natūralia aplinka būtų galima suderinti su istorinio žvejybos paveldo raida. Ši politika turi būti perkelta į regioninį lygmenį ir šis procesas turės būti grindžiamas įvairiuose regionuose vyraujančiomis sąlygomis. Taip bus galima atlikti tinkamą įvertinimą, grindžiamą žvejybos pramonės atstovų ir mokslininkų nuomonėmis, o priimtu kompromisu bus užtikrintas sąžiningas ir lygiateisis žvejybos valdymas.

Naują žuvininkystės politiką turi būti skatinama Europoje vystyti pramonę, kurią dabar apėmusi krizė, tačiau reikia atkreipti dėmesį ir į grobuonišką pramoninę žvejybą Baltijos jūroje, kai sveikos ir vertingos žuvys paverčiamos pašarais paukščių ir gyvulių fermose, o ant europiečių stalų patenka toksiški Tolimųjų Rytų vaivorykštiniai karosai. Tai – smūgis tvariai Europos pakrančių žvejybai, pramonės šakai, kuria reikėtų itin rūpintis.

Taip pat matyti, kad reikia sukurti racionalią ir sąžiningą sugaunamų žuvų apskaitos sistemą, pakeisiančią kvotų sistemą, kuria lengva manipuliuoti. Taip siekiama visiems žvejams visose Europos Sąjungos šalyse suteikti vienodas galimybes. Europos konservatoriai ir reformuotojai pritaria pranešimui, tikėdamiesi, kad dabartinė sistema bus pakeista.

João Ferreira, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (PT) Žaliojoje knygoje Komisija bando sukurti etapinę arba neetapinę Bendrijos perkeliamų žvejybos teisių arba privačios nuosavybės teisių – teisių naudotis visuomeninėmis gėrybėmis žuvų ištekliais – sistemą.

Įgyvendinant praėjusią reformą šis pasiūlymas buvo atmetas, bet praėjus dešimčiai metų Komisija vėl juo pasirūpino ir būtent šis pasiūlymas lemtų neišvengiamus išteklių privatizavimo padarinius: veiklos sutelkimą grupėms, turinčioms daugiau ekonominės ir finansinės galios, ir daugelio smulkiosios pakrančių žvejybos verslo subjektų sunaikinimą. Įdomu tai, kad šį kelią pasirinkusios šalys, pvz., Islandija, dabar nori iš jo pasitraukti, nes susiduria su neigiamais šios sistemos padariniais ir nenormalia padėtimi.

Parlamentas turėtų parodyti aiškią poziciją – atmesti šį pasiūlymą. Beje, šis sprendimas nėra jokia garantija, kad bus apsaugotas žuvų išteklių tvarumas, nes sumažinus teisių žvejoti ir jas sutelkus keletui ūkio subjektų nebūtinai sumažės žvejybos pastangų – tiesiog bus sutelktesnis išteklių išnaudojimas.

Norint, kad būtų apsaugotas išteklių tvarumas, reikia kitų priemonių, pvz., užtikrinti neblogą sektoriaus pelningumą. Todėl reikia įsikišti į rinką ir pagerinti sektoriaus rinkodarą didinant pirmojo pardavimo kainą, žvejų darbo užmokestį, mažinant tarpininkų maržas ir skatinant sąžiningą pridėtinės vertės pasiskirstymą tarp šio sektoriaus vertės kūrimo grandžių.

Žvejybos tikrovė Europos Sąjungoje yra sudėtinga ir įvairi. Šiomis aplinkybėmis plačiai pripažinta vietos vyriausybės svarba tiesiogiai prieštarauja Lisabonos sutartimi sukurtai institucinei sistemai, kurioje jūrų biologinių išteklių išsaugojimas priskirtas vien Europos Sąjungos kompetencijai.

Mums reikia mokslinėmis žiniomis grindžiamo valdymo, kad būtų atsižvelgiama į tikrovę ir konkrečias kiekvienos šalies, kiekvienos žvejybos zonos, kiekvieno laivyno ir pačių išteklių ypatybes. Taigi, žvejus reikia įtraukti į sprendimų paiešką ir jų įgyvendinimą. Tai visiškai kitoks dalykas nei vien decentralizuotai įgyvendinti centriniu lygmeniu apibrėžtą politiką.

John Bufton, EFD frakcijos vardu. – Pone pirmininke, noriu paprašyti Komisijos narės M. Damanaki apdairiai atsižvelgti į Didžiosios Britanijos padėtį, susidariusią pertvarkant bendrąją žuvininkystės politiką, kuria siekiama rekreacinę jūrų žvejybą įtraukti į jūrų žvejybos reglamentavimą ir kontrolę.

Galvojau, kad visa kvotų esmė – užtikrinti, kad nemažėtų išteklių. Įgyvendinant Europos žuvininkystės politiką taip nesėkmingai bandyta siekti tvarumo, kad iki 2015 m. 91 proc. žvejybos plotų rengiamasi paskelbti pergaudytais.

Bet problemų kyla ne dėl to, kas žvejoja, o dėl to, kaip žvejojama. Beatodairiškas tralavimas ir žvejyba ūdomis mūsų jūrose naikina gyvybę. O nebegyvų žuvų, kurios jau sugautos ir tinkamos stalui, išmetimas atgal į jūrą tikrai yra tvarumo priešingybė.

O rekreacinė jūrų žvejyba meškerėmis, kuria Jungtinėje Karalystėje užsiima maždaug milijonas žmonių ir kuri yra parama verslo subjektams, vien iš prekybos jos reikmenimis visame žemyne uždirbantiems apie 2 mlrd. EUR.

Dėl rekreacinės žvejybos meškerėmis Anglijoje ir Velse maždaug 1 300 įmonių dirba apie 19 000 žmonių. Rekreacijai žvejojantys jūrų meškeriotojai sugauna ir iš jūros parsiveža tik tai, ką planuoja suvalgyti, o mažas jaunas žuvis palieka užaugti ir veistis, jie išmeta tai, ko jiems nebūtinai reikia. Kai kuriais atvejais jie žuvį pirmiausia pažymi, taip prisidedami prie išsaugojimo programų.

Jeigu bus Komisijos valia, jie bus priversti viską, ką sugauna, parvežti į krantą ir įskaičiuoti savo kvotą į nacionalinę.

Rekreacine jūrų žvejyba meškerėmis remiamas ekologiškas savarankiškumas ir jeigu meškeriotų daugiau žmonių, sumažėtų paklausa, dabar skatinanti beatodairišką komercinę žvejybą ir kelianti grėsmę visų rūšių gyviesiems jūrų organizmams.

Bendroji žuvininkystės politika visada buvo sudaryta taip, kad būtų nepalanki Didžiosios Britanijos laivynui, kuriam dabar leidžiama sugauti tik 7 proc. Lamanšo sąsiaurio menkių kvotos ir tik penktadalį kvotos mūsų pačių teritoriniuose vandenyse.

Galbūt Komisijos narė nuspręs, kad reikia sudaryti palankesnes sąlygas žalos nedarantiems Jungtinės Karalystės žvejams rekreacininkams, kaip jos pirmtakas apdairiai atsižvelgė į savo šalies žvejų poreikius, nepritardamas draudimui parduoti paprastuosius tunus – tai pramonė, jo šaliai, Maltai, uždirbusi 100 mln. EUR per metus.

Vykdam BŽP jau išnaikinta didžioji dalis to, kas turėjo būti puikus atsinaujinantis išteklius. Jūrų meškeriotojams rekreacininkams turbūt tenka likęs 1 proc. bendro sugautų žuvų kiekio. Komisija neskuba apsaugoti beveik nykstančių rūšių, bet mano, kad teisinga reguliuoti laisvalaikio žvejybą. Tiesiog matyti, kur slypi Komisijos interesai.

Diane Dodds (NI). – Pone pirmininke, man ir mano Šiaurės Airijos rinkėjams žvejybos pramonė ir 27 bendrosios žuvininkystės politikos metai apibendrinti šio pranešimo 138 dalyje, kurioje primenama, kad viena iš nedaugelio sričių, kur BŽP buvo gana sėkminga, buvo ta, kur valstybės narės turėjo kontrolės teisę.

Idealus variantas mums būtų atsisakyti BŽP arba Jungtinei Karalystei išstoti iš jos ir leisti valstybėms narėms susigrąžinti savo vandenų kontrolę.

Deja, šiame idealiame pasaulyje negyvename. BŽP reforma Šiaurės Airijos žvejams neišvengiamai virs dar vienu antruoju variantu, kuriam per praėjusius tris dešimtmečius buvo būdingas nepateisinamas mūsų žvejybos pramonės smukimas ir neatsakyti klausimai dėl žuvų išteklių, nuo kurių priklauso mūsų pramonė, būklės.

Tai neabejotinai parodė gruodžio mėn. Žvejybos tarybos fiasko ir sprendimai dėl kvotų.

Nors tai viso labo antras variantas, tvirtai remiu pranešėjos išdėstytą BŽP perkėlimą į regioninį lygmenį. Remiu požiūrį, kad BŽP turėtų būti grindžiama trimis svarbiausiais principais – aplinkosaugos, socialiniais ir ekonominiais aspektais. Nuoširdžiausia mano viltis – kad parengtume politiką, kurią įgyvendinant bus pradėta likviduoti pražūtingus BŽP padarinius.

Vis dėlto bijau, kad kai kurių žadami radikalūs šios reformos pokyčiai lems dar vieną prarastą galimybę mūsų žvejybos pramonei ir mūsų žuvų ištekliams.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Pone pirmininke, šioje reformoje viskas pastatyta ant kortos. Jeigu dabar nebūsime drąsūs, nebus kitos galimybės sukurti tikrą žuvininkystės politiką ir būsime iš dalies kalti, kad ji nepavyko.

BŽP jau ne vienus metus vis pagrįsciau kritikuojama ir būtų apmaudu, jeigu pasitaikius paskutinei galimybei šis Parlamentas pasirodytų esąs nepajėgus pasiūlyti taip dažnai mūsų kritikuotos politikos, t. y. akivaizdžiai nevykusios išteklių išsaugojimo ir valdymo sistemos, kaip parodė ir išteklių būklė, ir sektoriaus nuosmukis, alternatyvų.

Tiesiog nesuprantu nenoro aiškiai pasiūlyti alternatyvų, kurias šis Parlamentas aptarė 1996 m., pvz., perkėlimų kvotų sistemų arba pastanga grindžiamo valdymo, kurios davė tokių gerų rezultatų ir kurios galėtų padėti išlaikyti bent jau daugiau pramoninių laivynų.

Pranešime teigiama, kad negali būti visiems vienodo sprendimo, bet kartu užkertamas kelias tuos kitus sprendimus taikyti. Nesuprantu šios prieštaros ir nesuprantu, kodėl, jeigu kas nors nenori naudotis kuria nors priemone, tai ją reikia uždrausti visiems.

Tai nėra silpniausiųjų apsauga; tai kai kurių sektorių, manančių, kad viską galima išspręsti tik nuolatinėmis subsidijomis, puoselėjama baimė.

Bendrosios žuvininkystės politikos priemonėmis turėtų taip pat būti užtikrintas konkurencingumas globaliame žvejybos produktų pasaulyje. Šių produktų rinka neabejotinai toliau augs, bet atrodo, kad ji augs be mūsų.

ES politikos priemonės turėtų būti nuoseklios ir turime užtikrinti, kad prekybos politika ir kilmės taisyklėmis, pvz., atsidūrusiomis naujuosiuose ekonominės partnerystės susitarimuose, nebūtų naikinamas Bendrijos žvejybos konkurencingumas, nes šios taisyklės – tik gestai trečiosioms šalims; priešingu atveju nukentės būtent mūsų žvejybos sektorius.

Pone pirmininke, sutarimas yra geras dalykas, kai jo rezultatas yra pažanga, bet ne tada, kai susidūrę su problemomis nieko nedarome, o neišspręstų problemų mes turime daug.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, nuoširdžiai sveikinu visus šiame Parlamente esančius žvejus vyrus ir moteris! Šiandienos balsavimas Europos Parlamentui yra didelis įvykis. Pirmą kartą nuo Lisabonos sutarties ratifikavimo turime galimybę pareikšti nuomonės dėl bendrosios žuvininkystės politikos reformos (BŽP). Per būsimuosius keletą metų labai išaugs mūsų galia ir pareigos. Šis pranešimas priimtinas ir norėčiau padėkoti M. C. Patrão Neves ir Andrés Barea už didelį darbą.

Mums pavyko į pranešimą įtraukti svarbius socialdemokratinis aspektus. Jie apima konkrečią paramą smulkiajai žvejybai. Į sprendimų priėmimo procesą bus įtraukti tie, kuriems šie sprendimai turi poveikį. Pirmiausia turi būti remiami maži šeimos verslo subjektai. Jiems veikiant pakrančių regionuose ne tik kuriamos darbo vietos, bet ir didinamas daugelio šių regionų patrauklumas turistams. Kai kurias pranešimo dalis dar reikia tobulinti, tad ir pateikėme pakeitimų. Mes, socialdemokratai, norime aiškiai pasakyti, kad viena iš pagrindinių problemų yra akivaizdžiai per dideli pajėgumai. Nustatyta, kad ekologinis tvarumas yra būtina ekonominio žvejų išlikimo sąlyga. Todėl pirmenybė turi būti teikiama aplinkai.

Trečias svarbus dalykas – išoriniai BŽP aspektai ir partnerystės susitarimai su trečiosiomis šalimis. Prašome išbraukti 121 dalį, kurioje nederamai pabrėžiami Europos žvejybos ūkių interesai. Už Europos vandenų ribų turėtume elgtis taip pat, kaip elgiamės namie. Tai reiškia – skatinti tvarumą, žmogaus teises ir demokratiją visame pasaulyje ir užtikrinti, kad pajamos iš partnerystės susitarimų nedingtų korumpuotų diktatūrų išduose.

Galiausiai norėčiau paminėti dar vieną itin svarbų klausimą. Europos žuvininkystės politika yra kaip įkaitusi geležis, nes apima tiek daug galingų nacionalinių interesų. Nenuostabu, kad šie interesai pastarosiomis savaitėmis lėmė karštas diskusijas frakcijose. Laimei, mums visiems pavyko rasti veiksmingus kompromisus. Vis dėlto vykstant teisėkūros procesui turime šį klausimą nagrinėti atidžiau negu nagrinėjome šiandien ir pateikti tam tikrų bendrų Europos sprendimų. Banalias nacionalinio godumo problemas turime palikti Tarybai.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Pone pirmininke, pirmiausia leiskite pasveikinti atvykusią Komisijos narę pirmos kalbos Parlamente proga ir palinkėti jai sėkmės per jos kadenciją. Taip pat leiskite pasveikinti mūsų kolegę M. C. Neves už parengtą pranešimą.

Naujoji žuvininkystės politika apima aiškesnius, geresnius tikslus, kuriais įtvirtinami ekologiniai, ekonominiai ir socialiniai principai. Ši politika turi būti radikaliai persvarstyta ir, žinoma, turi dalyvauti visi suinteresuotieji subjektai.

Žuvų išteklius turime valdyti tvariai. Vis dėlto tuo pat metu svarbu užtikrinti perspektyvų ir tvarų Europos žvejų gyvenimo būdą.

Esu itin susirūpinęs pakrantėse ir mažose pakrančių salose dirbančiais žvejais. Ši smulkioji žvejyba itin svarbi provincijoms, kur nėra alternatyvių socialinių darbo vietų, ir tai, kad Komisijos narė paminėjo šią žvejybą, šįryt man suteikė pasitikėjimo.

Dauguma šiose vietovėse žvejojantių laivų yra trumpesni nei 15 metrų, jų sugaunamas žuvų kiekis neturi pastebimo poveikio žuvų ištekliams ir, žinoma, daugelis jų gauda rūšių, kurioms netaikomos kvotos, žuvis. Svarbiausia, daugelis tų žmonių neturi alternatyvaus užimtumo šaltinio. Todėl pateikiu pakeitimą, kuriuo Komisija raginama konkrečiai pripažinti šias atokias bendruomenes.

Politikos perkėlimas į regioninių lygmenį ir regioninių patariamųjų tarybų (RPT) steigimas buvo sėkmingas, tad perkėlimo į regioninių lygmenį valdymo organai turėtų daryti įvairialypį teigiamą poveikį, pvz., didinti suinteresuotųjų subjektų atsakomybę ir sukurti naują bendrą žuvininkystės politiką, kuria remiantis būtų labiau reaguojama į vietos lygmens subjektų rūpesčius.

Po mano šalyje praėjusiais metais vykusio referendumo įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Europos Parlamentas dabar turi daugiau teisėkūros pareigų. Komisijos narė tai irgi pripažino ir tikiuosi su ja bendradarbiauti.

Apibendrinamas tikiuosi, kad svarbiausiomis šio pranešimo nuostatomis bus vadovaujamosi įgyvendinant būsimas nemažas reformas.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – Pone pirmininke, pranešėja sakė, kad dauguma pradinių BŽP problemų vis dar aktualios. Na, sutinku, 27 BŽP metai Škotijoje buvo bloga patirtis. Jeigu norime pereiti prie veikiančios žuvininkystės valdymo sistemos, o manau, kad visi to norime, tada turime būti pasirengę vadovautis visiškai kitokiu požiūriu.

Per daug centralizuota, nelanksti BŽP visiškai žlugo ir turime su tuo sutikti. Bet turime ir kažką daryti. Komisija, priešingai, pripažįsta, kad iki šiol vietos valdymas 12 mylių zonoje iš esmės buvo sėkmingas; tai – įspėjimas.

Pateikiu pakeitimų ir siekiu, kad kolegos jiems pritartų. Šiais pakeitimais siekiu Europos žvejų tautoms perduoti tikrų galių; skatinti žvejų tautas ir suinteresuotuosius subjektus tarpusavyje bendradarbiauti logišku pagrindu – pagal jūros baseinus; skatinti valstybių narių ir vietos lygmeniu įgyvendinamas tvaraus valdymo priemonės orientuoti į paskatas, taip pat pripažinti ir išsaugoti istorines teises ir naudą, sukauptą taikant santykinio stabilumo principą.

Tvirtai tikiu, kad tiems, kurie sėkmingai išsaugojo žuvų išteklius turės daugiausia naudos, t. y. mūsų žvejų bendruomenėms ir pačioms žvejų tautoms, labiausiai tinka priimti tikrus sprendimus dėl valdymo planų ir įgyvendinti juos savo žvejybos ūkiuose bendradarbiaujant regioniniu pagrindu. Įgyvendinant BŽP ne tik

sužlugdyta žvejybos pramonė ir išnaudoti žuvų ištekliai, bet ir daug prisidėta prie blogesnės visuomenės nuomonės apie visą ES – ES reputacijai irgi kyla pavojus. Jeigu mes tinkamai neatliksime šios BŽP reformos...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Struan Stevenson (ECR). – Pone pirmininke, pirmiausia leiskite pasveikinti pranešėją M. C. Patrão Neves už didelį darbą rengiant šį pranešimą. Šiandien turime gerą galimybę daug ką pakeisti – pakeisti politikos, kuri, kaip visi sutinka, yra visiškai nesėkmė, kryptį. Vis dėlto kad įgyvendintume šiuos radikalius pokyčius, turime nekartoti praeities klaidų.

Daugiau nereikia pavienių ūkio subjektų valdymo iš centro, daugiau nereikia požiūriu „nuo bendro prie atskiro“ grindžiamo reglamentavimo, daugiau nereikia pagal vieną kurpalį visiems parengtos politikos. BŽP reformos, kad ir kokia ji būtų, nuostatose turi būti numatyta nutraukti žuvų išmetimo praktiką, kuri yra tikra katastrofa. Jose turi būti numatyta, kad suinteresuotieji subjektai dalyvaus kasdieniame išteklių valdyme. Jomis turi būti užtikrinta, kad laivynų pajėgumai būtų suderinti su ištekliais. Mūsų darbotvarkės pagrindas turi būti tvarumas ir išteklių išsaugojimas. Turime nutraukti neteisėtą, nedeklaruojamą ir nereglamentuojamą (NNN) žvejybą ir užtikrinti padorų gyvenimo lygį visiems sektoriaus darbuotojams. Jeigu galėsime įgyvendinti svarbiausias BŽP vertybes – išsaugoti darbo vietas ir žuvų išteklius, būsime padarę tikrą pažangą.

Anna Rosbach (EFD). – *(DA)* Pone pirmininke, mūsų žuvininkystės politikos reformą reikėjo įgyvendinti jau seniai. Vis dėlto norėčiau, kad ji būtų buvusi platesnio užmojo, pirmiausia siekiant, kad mūsų jūrose žuvų išteklių ateityje būtų pakankamai perspektyviai žvejybai užtikrinti. Man labai retai tenka sakyti, kad visiškai sutinku su Žaliųjų frakcija / Europos laisvuojų aljansu, bet šiuo atveju turiu pasakyti, kad sutinku. Beje, jų pakeitimai ir atsakingi, ir reikalingi mūsų žvejybos pramonės ateičiai.

Mano klausimas Tarybai ir Komisijai šiandien pas mus viešintiems svečiams tikrai nepatiks, bet jis bus itin svarbus ateičiai. Mano klausimas toks: kaip nustatyti ES masto draudimą gaudyti žuvis ir vėžiagyvius atitinkamais jų veisimosi laikotarpiais? Visi žino, kad kiekvieną kartą, kai sugaunama bent viena ikrų (kitaip tariant, žuvų kiaušinių) pilna menkė, sugaudome visas būsimas menkės kartas. Taip išsaugoti pastovius menkės išteklius tampa beveik neįmanoma ir tai tik vienas aktualus pavyzdys.

Džiaugiuosi, kad naujojoje žaliajoje knygoje ketinama daug daugiau dėmesio skirti pakrančių žvejybai. Tai bus ne tik naudinga aplinkai, bet ir padės išsaugoti atitinkamų vietovių darbo vietas. Taip pat gerai, kad žaliajoje knygoje skiriama dėmesio tvariai akvakultūrai – taip galėsime išvengti aplink trečiašalis esančių jūrų išteklių išsekimo. Atitinkamai turėtume nustoti žvejoti egzotinių ir nykstančių rūšių žuvis vien todėl, kad tapo madingas sušis.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pone pirmininke, mūsų partija mano, kad išsaugoti žuvų išteklius turėtų būti kiekvienos valstybės narės pareiga, o jos vandenyse turėtų būti leidžiama žvejoti tik tos valstybės žvejams.

Nepaisydami to, pripažįstame, kad pergaudymas ir netvarūs žuvų ištekliai yra Europos, net ir pasaulio masto problema.

Turi būti pakeista dabartinė politika, pagal kurią žvejai turi išmesti perteklines ir netgi nepakankamo dydžio žuvis atgal į jūrą, net jeigu jos žuvo arba merdė dėl pažeistos plaukiamosios pūslės, nes buvo per greitai ištrauktos į paviršių.

Reikia pasitelkti naują technologiją. Pvz., vienas iš mano rinkėjų, Jeff Stockdale iš Halo, buvęs žvejys, išrado revoliucinę cilindrinę gaudyklę, skatinančią žuvis įplaukti į ją, kad išvengtų potvynio vandens srauto, bet leidžiančią mažoms žuvisms ištrūkti, o didesnes paleisti prieš iškeliant žuvis į paviršių, jeigu to reikia norint neviršyti kvotos.

Rekomenduoju Komisijai ir faktiškai visam pasauliui apsvarstyti šį išradimą.

Alain Cadec (PPE). – *(FR)* Pone pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, skirtingai nei kai kurie kiti, aš manau, kad Europos Parlamento pranešimas dėl žaliosios knygos yra didelis, netgi būtinas įnašas į būsimos bendrosios žuvininkystės politikos raidą. Tai visapusiškas pranešimas, apimantis visus šios politikos aspektus, pirmiausia išteklių apsaugą, visa apimančią požiūrį į žuvų išteklių valdymą ir decentralizuoto valdymo koncepciją. Man atrodo, kad tai ir aktualu, ir labai tikslinga.

Šiandien šiame Parlamente noriu išreikšti Prancūzijos pasitenkinimą šiuo Parlamento įnašu, kurį kartu rengėme, ir dėkoju M. C. Patrão Neves už atliktą darbą. Šiame pranešime pažymima, kad žvejybos sektoriui reikia daugiau mokslinių žinių, kad priimtais sprendimais nebūtų abejojama.

Taip, turime išsaugoti išteklius ir skatinti tvarią žvejybą, bet būkime rūpestingi ir neniekinkime profesijos, kurios atstovai jau seniai suprato, kad jų išgyvenimas priklauso nuo taisyklių laikymosi. Taip, turime pereiti į rinkos ekonomiką. Vis dėlto tai nereiškia, kad turime atsisakyti organizuotų reguliavimo priemonių. Itin teigiamai vertinu per mūsų diskusijas komitete pasiektus kompromisus.

Beje, konkrečiai neminimos perkeliamos individualios teisės. Tokį valdymą kai kas laiko ekologinius, ekonominius ir socialinius sektoriaus tikslus atitinkančia valdymo priemone. Aš šiam požiūriui nepritariu. Europos rinka, kurioje būtų suteiktos teisės į nereguliuojamą gamybą, šiandien nepageidautina. Tokiu atveju kiltų nekontroliuojama spekuliacija ir viskas būtų orientuota į individualias teises.

Nors iš tikrųjų, žinoma, bus itin svarbu įgyvendinti naujus pramoninės žvejybos valdymo metodus – šiuo požiūriu sutinku su savo kolege C. Fraga Estévez – vis dėlto esu įsitikinęs, kad jeigu ši sistema būtų taikoma per plačiai, mūsų smulkiajai žvejybai, kuriai esame labai atsidadę, ateitų galas.

Ponia M. Damanaki, mes jumis pasitikime.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Pone pirmininke, Komisijos nare, pone Martínai Fragueiro, dabartinė bendroji žuvininkystės politika žlugo. Daugumos žuvų ištekliai nyksta. 88 proc. žuvų išteklių išžvejojami viršijant didžiausią ilgalaikį sugaunamą kiekį. 33 proc. žuvų išteklių nepatenka į saugias biologines ribas ir tai reiškia, kad labai maža tikimybė, jog jie atsikurs. Tipiškas pavyzdys – Šiaurės jūros menkė, kuri gaudoma dar nepasiekusi reprodukcinio amžiaus. Todėl aptariama reforma būtina reikalinga.

Žvejų apsauga priklauso nuo sugaunamų žuvų apsaugos. Jeigu norime užtikrinti, kad Europos žvejyba nežlugtų, turime mažinti žvejybos pastangas ir Europos žvejybos laivyną. Ekologinė koncepcija turi būti naujosios bendrosios žuvininkystės politikos varomoji jėga ir ją turi papildyti ilgalaikis planavimas, dalyvavimo procedūros ir prevencijos principo taikymas. Šis ilgalaikis požiūris į žuvų rūšių išsaugojimą turi būti taikomas visuose tarptautiniuose mūsų žvejybos susitarimuose.

Raginu jus pradėti vadovautis šiais būtinaisiais principais, kad galėtume sukurti decentralizuotą, dalyvavimu grindžiamą sistemą, kurioje sprendimai būtų priimami kuo žemesniu lygmeniu, dalyvaujant žvejams ir atsižvelgiant į jūrų ekosistemų poreikius.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, tai tik vienas žingsnis ilgame kelyje į bendrosios žuvininkystės politikos reformą. Norėčiau padėkoti pranešėjai už pranešimą, o mūsų koordinatoriui – už atliktą tokių našų darbą.

Aš pritariu, kad bendroji žuvininkystės politika būtų reformuota iš esmės. Vis dėlto jeigu mums pritrūks drąsos tai padaryti, man svarbu, kad išlaikytume santykinį stabilumą. Be to, norėčiau konkrečiai paminėti didelę problemą, kurią kelia godūs kormoranai ir valdymo planas, kurio Parlamentas jau reikalavo.

Žvejybos pramonė mūsų pakrančių regionams turi didžiulę ekonominę ir kultūrinę reikšmę. Todėl įgyvendinant būsimąją bendrosios žuvininkystės politikos reformą man labai svarbu, kad būtų pasiekta ekonomikos ir aplinkos pusiausvyra.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pone pirmininke, tvarumas yra viena iš svarbiausių žaliosios knygos sąvokų ir gerai, kad taip yra: tvarumas reiškia, kad užtikrinama žvejybos ateitis ir nekenkiama aplinkai. Europos Komisijos išdėstyti tikslai nėra nauji, bet iki šiol Europai jų pasiekti nepavyko. Todėl būtina dar skubesnė reforma.

Remiu Komisijos sprendimo kryptį – politikos perkėlimą į regioninį lygmenį. Daugiau dėmesio turi būti skiriama pačiam žvejybos sektoriui, kartu nepamirštant ir aplinkosaugos aspektų. Dabartinė politika apima per daug, yra pernelyg išsami ir neveiksminga.

Be to, dabar prastai laikomasi taisyklių. Gerieji yra blogųjų aukos. Didžiuojuosi olandų žvejais: jie ir jų kolegos Danijos žvejai vieninteliai laikosi savo kvotų. Turime skatinti Europos žvejybos sektorių, kad jis taptų aktyvesnis ir prisiimtų daugiau atsakomybės, kaip įprasta pagal olandų modelį. Džiaugiausi aptikęs tai žaliojoje knygoje; tai vienintelis būdas pasiekti tvarią žvejybos sektoriaus ateitį.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Dabartinė žuvininkystės politika veikia nepakankamai gerai; kad padėtis pradėtų gerėti, reikia radikalių pokyčių. Tai gana griežta formuluotė, kuria Europos Komisija pradeda žaliąją knygą. Tai stebėtina. Nesakau, kad noriu jai prieštarauti; priešingai.

Kai kas sako, kad pagrindinė bendrosios žuvininkystės politikos (BŽP) žlugimo priežastis ne ta, kad bloga pati politika, o ta, kad ji taip prastai įgyvendinta ir taikoma. Šioje srityje reikia pasimokyti svarbių dalykų. Politika turi būti tinkama įgyvendinti, tad reikėtų ją supaprastinti. Todėl palankiai vertinu Komisijos nurodomą kryptį: politikos perkėlimą į regioninį lygmenį, gausesnį sektoriaus atstovų dalyvavimą ir, svarbiausia, taisyklių laikymąsi.

Mano kolegės narės iš Portugalijos pranešime dėl šios žaliosios knygos visiškai teisingai pažymimi dideli įvairių laivynų ir žvejybos ūkių skirtumai. Negalime apibendrintai kalbėti apie bendrus per didelius pajėgumus, bendrą pergaudymą arba bendrą blogą taisyklių laikymąsi. Pagal regioninę, sektorinę koncepciją šioje srityje būtinos subtilesnės formuluotės. Beje, praėjusį šeštadienį surengiau intensyvias diskusijas su sektoriaus atstovais, kurie man sakė, kad žvejai vis sėkmingiau bendradarbiauja su mokslininkais. Tai iš tikrųjų stebėtinas pavyzdys, kaip galima tvarkytis. Kai žvejai galės pritaikyti savo žinias ir padėti formuoti politiką, politikos pagrindas gerokai išsiplės ir mes pradėsime eiti teisinga linkme. Galiausiai norėčiau nuoširdžiai padėkoti pranešėjai už šį puikų pranešimą.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Pone pirmininke, aš irgi norėčiau pasveikinti Komisijos narę M. Damanaki ir pirmiausia padėkoti Mariai do Céu Patrão Neves už išsamų ir išskirtinį darbą.

Visi svarbūs dalykai jau pasakyti. Atkreipsiu dėmesį į tris dalykus: pirmiausia, pergaudymą. Pergaudymas yra negincytinas faktas. Faktiškai, kaip sakė K. Arsenis, dabar skaičiuojama, kad pergaudymas Europos jūrose gresia 88 proc. išteklių ir tai reiškia, kad jų išgaudoma tiek, kad jie negali atsikurti.

Nuolatinis pergaudymas lėmė vis mažesnę Europos žvejybos ūkių laimikį ir prarastas darbo vietas. Sugaunamos vis mažesnės žuvis, dažnai nepasiekę net reprodukcinio amžiaus, ir jų vis sunkiau rasti.

Antra, Europa šiandien sugauna daug mažiau negu prieš penkiolika metų, maždaug 25 proc. mažiau, o žvejybos pastangų padaugėjo ir žvejybos sąnaudos išaugo. Vis dėlto imdamiesi priemonių neturime perlenkti lazdos, nes tai gali duoti priešingų rezultatų – anot specialistų, nors mums būdingas pergaudymas, apie nykstančius išteklius nekalbame.

Turime nepamiršti, kad perspektyvumas apima tris aspektus, kurie pabrėžiami ir M. C. Neves pranešime: socialinius aspektus, ekonominius aspektus ir ekologinius aspektus. Į perspektyvią raidą orientuota žuvininkystės politika neturi suktilis vien apie žuvis; joje turi būti skiriama dėmesio ir žmogui.

Žuvis, žmonės, kormoranai ir ruonai yra konkuruojančios tos pačios ekologinės aplinkos sistemos.

Galiausiai turiu pabrėžti, kad aš, kaip ir daug kitų kolegų narių, primygtinai reikalauju atlikti daugiau žvejybos mokslinių tyrimų. Tai ne mano reikalavimas; tai tikrovė, į kurią turime atsižvelgti įvertindami viską, ką sakė A. Cadec.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Ponai pirmininkai, Komisijos nare, ponios ir ponai, norėčiau padėkoti visiems pranešėjams už puikų bendradarbiavimą ir už atliktą milžinišką darbą nepaisant to, kad interesai kartais būdavo priešingi.

Pirmasis mūsų pastangų rezultatas – Parlamentas dabar gali užsibrėžti kryptį, kuria ketina plėtoti būsimą bendrąją žuvininkystės politiką.

Antrasis rezultatas – per derybas mūsų prioritetą buvo užtikrinti, kad šiuo tekstu būtų reaguojama į žvejų išdėstytas problemas. Mums tai pavyko: nuostatos dėl perkeliama individualių kvotų atšauktos ir išlaikyta parama smulkiajai ir pakrančių žvejybai.

Trečiasis laukiamas rezultatas – pagal būsimąjį dokumentą bus taikoma dalyvavimą skatinanti, principu „nuo atskiro prie bendro“ grindžiama koncepcija, t. y. bus konsultuojamasi su visai sektoriaus dalyviais. Turi būti įgyvendinti elementai, būtini Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijai, pirmiausia viso sektoriaus žmogiškieji ir socialiniai aspektai, kurie turi būti veiksmingai derinami su tvarios žvejybos praktikos skatinimu ir žuvų išteklių išsaugojimu laikantis ekosisteminės koncepcijos.

Norėčiau pridurti: jeigu norime, kad plataus užmojo bendrosios žuvininkystės politikos reforma pavyktų, turime jai skirti biudžetą, atitinkantį mūsų deklaruojamus užmojus. Mūsų politinis įsipareigojimas bus vertinamas pagal išteklius, kuriuos skiriame jam įvykdyti. Tikimės, kad Komisija ...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pone Martínai Fragueiro, ponía M. Damanaki, mums reikia aiškių tikslų, turime būti drąsūs ir išvengti dar vienos nesėkmės; todėl būtinas dalyvavimas.

Žvejybos sektorius ir apdirbamoji pramonė labiausiai suinteresuoti tvaria žvejyba, todėl jie dalyvauja rengiant reformą ar ją įgyvendinant, pvz., dalyvavo 2009 m. persvarstant kontrolės reglamentą, kuris turėjo būti rengiamas atviriau. Siekiant įgyvendinti reformos tikslus, atsakymas paprastas: reikia užtikrinti tvarų ir pelningą sektorių ir garantuoti pasiūlą.

Kiti svarbūs akcentai yra politikos perkėlimas į regioninių lygmenį, atsakomybė, stabilumas ir teisingumas: politikos perkėlimas į regioninių lygmenį išnagrinėjant konkrečius kiekvienos zonos ir žvejybos rūšies ypatumus, skirtingai reglamentuojant smulkiąją ir pramoninę žvejybą; atsakomybė daugiausia dėmesio skiriant gerajai patirčiai ir ankstesnėms pastangoms mažinti žvejybos pajėgumus; stabilumas pasitelkiant ilgalaikius valdymo planus, grindžiamus vis patikimesne moksline veikla; ir teisingumas persvarstant COM dokumentą ir numatant trečiųjų šalių tikrinimus ir kontrolę taip siekiant skatinti tvarų sektoriaus atstovų elgesį. Taip pat teisingumas su jūra susijusioms moterims, nuolat pamirštamoms šio sektoriaus atstovėms; be jų įnašo žvejyba daugelyje sričių būtų neįmanoma.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Teigiamai vertinu tai, kas žaliojoje knygoje teigiama apie bendrosios žuvininkystės politikos reformą. Kaip ir Čekija Ministrų Taryboje, remiu iniciatyvą tobulinti, paprastinti ir daryti veiksmingesnę šios srities reglamentavimo teisės aktų sistemą. Komisijos pastangos vadovaujantis daugiamete koncepcija parengti žuvų išteklių išsaugojimo strategiją ir labiau stengtis rasti reikiamą žvejybos ir aplinkos kompromisą yra itin vertingos.

Žaliąją knygą turime laikyti pirmuoju žingsniu šios srities reformos linkme. Būčiau dar labiau patenkintas, jeigu būsimuose pasiūlymuose dar daugiau dėmesio būtų skiriama akvakultūros sričiai. Atgaivinus jūrų ir gėlo vandens akvakultūrą bus lengviau remti pakrančių ir kaimo vietovių vystymąsi, o vartotojai galės naudoti ekologiškus maisto produktus. Šiuo požiūriu pritariu visiems siūlomiems pakeitimams.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Pone pirmininke, žvejybos sektorius yra itin svarbus – jis yra Europos pakrančių regionų pragyvenimo šaltinis ir Europos piliečių maisto šaltinis. Deja, dabartinė bendroji žuvininkystės politika neatitinka su daugeliu problemų siejamų iššūkių, šios problemos – tai, pvz., nekontroliuojamas žvejybos plotų išnaudojimas arba per dideli žvejybos pajėgumai. Būtina visiškai pakeisti jūrų politiką. Mes esame šio proceso pradžioje ir jam baigiantis turėtų būti visapusiškai pakeista dabartinė neveiksminga Europos žuvininkystės politika.

Dėkoju, ponía M. C. Patrão Neves, už visapusišką pranešimą – jame nustatomos būtinosios priemonės, kuriomis turi būti grindžiama ši reforma. Pirmiausia turi būti sumažinta perteklinių žvejybos pajėgumų. Tai – esminė problema, kurią reikėtų išspręsti nustatant ir kontroliuojant deramas rinkos priemones. Kalbu apie individualias perkeliamas kvotas. Manau, kad tai yra tam tikri ekonominiai vaistai siekiant laivyno dydį pritaikyti prie esamų išteklių ir užtikrinti žvejybos sektoriaus pelningumą. Antra, turi būti įvykdyta decentralizacija ir į procesą plačiau įtrauktos suinteresuotosios šalys ir patariamieji organai. Šiomis priemonėmis siekiama padidinti žvejų dalyvavimą ir parengti išsamias reglamentavimo nuostatas, kuriomis būtų padidintas žvejų ir žvejybą administruojančių įstaigų tarpusavio pasitikėjimas.

Žaliojoje knygoje teisingai įvertinama dabartinė žvejybos politika pabrėžiant daugelį jos netobulumų. M. C. Patrão Neves pranešime nagrinėjamos galimybės ištaisyti neigiamą Europos žvejybos pramonės padėtį. Vis dėlto dėl pasiūlymų reikia diskutuoti toliau. Jei šios diskusijos nevyks, Bendrija rizikuoja patvirtinti dar vieną reformos variantą, kuriuo Europos žvejybos pramonės patiriamos problemos nebus išspręstos.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Tai pirmas kartas nuo Lisabonos sutarties priėmimo, kai aptariame bendrąją žuvininkystės politiką gerai žinodami, kokių didelių pareigų turime padidėjus Parlamento galioms. Dėl žaliosios knygos buvo diskutuojama labai karštai ir aš nuoširdžiai noriu padėkoti pranešėjams už atliktą darbą.

Noriu pabrėžti vieną konkretų siūlomą reformos aspektą, kuris yra labai svarbus viso sektoriaus raidai. Įgyvendinant šią reformą turi būti atsižvelgta į tai, kaip pakito padėtis 2004 ir 2007 m. išsiplėtus Europos Sąjungai, taip pat turi būti atsižvelgta į naujasias valstybes nares. Esamoje tyrimų, analizės ir sprendimų priėmimo sistemoje turi būti atsižvelgiama į naujus vandens kelius ir konkrečius jų ypatumus. Šiuo klausimu norėčiau pabrėžti, kad ypatingą dėmesį reikia skirti Juodajai jūrai ir sukurti specialius jos valdymo organus. Turime atsižvelgti į šiose pakrančių vietovėse gyvenančių žmonių interesus, ekologines problemas ir žvejybos

pramonę. Apie tai kalbu atsižvelgdama ir į būsimą 2014–2020 m. finansinę programą, kurios laikotarpiu ši reforma turi būti finansuojama.

Galiausiai nematau, kad turėtume remti pasiūlymą mažinti per didelius laivyno pajėgumus, nes tai gali turėti neigiamų padarinių žvejybai, kai siaučia didelė finansų ir ekonomikos krizė.

Chris Davies (ALDE). – Pone pirmininke, tikiuosi, kad Komisijos narė pasisems drąsos iš šį mėnesį vykusio mūsų balsavimo dėl paprastųjų tunų. Manau, kad buvo gerai atskleistos tvirtos šio Parlamento nuotaikos ir tai, kad galite pasitikėti, jog daugelis Parlamento narių balsuos dėl gana radikalių reformos.

Vakar daug narių dalyvavo mano surengtame seminare – Ekologinio jūrų produktų sertifikavimo tarybos pristatyme. Visada buvau linkęs pasitikėti šia organizacija. Ją prieš maždaug dešimt metų įsteigė partneriška verslo ir aplinkosaugos aktyvistų organizacija, o tai, manau, visada gerai. Jos pradžia buvo lėta, bet jos atstovai mano, kad iki šių metų pabaigos apie 10 proc. pasaulio žvejybos ūkių bus sertifikuoti pagal MSE.

Manau, tai suteikia patikimumo mažmenininkams, remiantiems MSE. Manau, tai suteikia pasitikėjimo vartotojams ir manau, kad taip tvarumo srityje žvejybos ūkius sertifikavę žvejai ne tik uždirba pinigų, bet ir jaučia pasididžiavimą. Jie turi dokumentą, kurį gali parodyti savo šeimoms ir savo bendruomenėms ir kuris reiškia, kad jų sunkus šiandienos darbas nemažina ateities perspektyvų išsaugoti žuvų išteklius.

Tai visapusiškai papildoma visa tai, ką daro Komisija, ir tikiuosi, kad Komisijos narė per savo kadenciją remis šios organizacijos darbą. Ši organizacija nustato pavyzdinį standartą.

Mairead McGuinness (PPE). – Pone pirmininke, norėčiau padėkoti pranešėjai už kruopštų ir nuodugnų darbą su šia byla.

Nuo to laiko, kai priimta Lisabonos sutartis, šis Parlamentas turės atlikti dvi dideles dviejų politikos sričių reformas: žemės ūkio ir žvejybos. Problemos panašios. Mes visi šiems sektoriams norime kuo geriausio ir stengiamės juos reformuoti taip, kad būtų pasiekti kuo geresni rezultatai.

Šiek tiek nerimauju – tai savo aiškinamojoje dalyje pažymi ir pranešėja – kad 2002 m. irgi turėjome daug gerų ketinimų, bet ta reforma sužlugdė žvejybos sektorių ir niekais pavertė tvarumo kriterijus.

Vis dėlto daug drąsos man teikia labai praktiškas jos požiūris į problemas: turime svarstyti trejopus principus – ekologinius, socialinius ir ekonominius – ir šių principų įgyvendinimo metodus. Kalbama apie vietos ir regionines problemas ir apie tai, kad reikia atsižvelgti į žmones, kurie jas patiria. Man itin patinka idėja, kad galėtume mažiau žvejoti ir daugiau uždirbti. Jeigu tai pasieksime, tada galbūt galėsime tą patį padaryti ir žemės ūkyje.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Kaip jau sakė ne vienas kalbėtojas, tikslas, kurį bandomė pasiekti kol kas nesėkmingai įgyvendindami bendrąją žuvininkystės politiką, yra ekologiškai tvari, ekonomiškai perspektyvi ir socialiniu požiūriu vertinga žvejyba. Komisijos žaliojoje knygoje gerai įvertinama sektoriaus padėtis ir keliama daug klausimų, tačiau joje pateikiama nepakankamai sprendimų. Pranešime taip pat išdėstoma daug principų ir bendrai suderintų veiklos krypčių. Šiuos principus ir kryptis dabar reikės paversti konkrečiomis priemonėmis, kad šį tikslą būtų galima pasiekti kuo greičiau.

Reikia pabrėžti pranešėjos pastangas, pirmiausia jos bandymą pateikti priemonių ir jos norą sutikti su kompromisais, todėl labiausiai ginčytini klausimai į jos pradinį pranešimą neįtraukti. Komisijai dabar tenka didžiulė pareiga savo teisės akto pasiūlyme nurodyti mums konkrečių veiksmų, kuriais būtų galima įgyvendinti pranešime išdėstytus principus. Esu tikras, kad pranešimą patvirtinsime didele balsų dauguma.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Pone pirmininke, rengiant bendrosios žuvininkystės politikos reformą sprendžiamas svarbus Europos ateities klausimas.

Žvejybos sektorius yra mūsų pakrančių vietovių išteklius ir gyvenimo būdas, jis yra mūsų konservų pramonės ir jūrų tyrimų pagrindas. Jis itin svarbus mūsų vartotojams tiekiamo maisto saugai, kokybei ir kainai. Jis taip pat itin svarbus išorės santykiams ir vystymuisi.

Rengiant reformą daugiausia dėmesio turi būti skiriama atsakingai, tvariai ir konkurencingai žvejybai. Jos nuostatose turi būti pabrėžiami socialiniai aspektai, pirmenybė turi būti teikiama ekosistemai, ši reforma turi būti integruota į jūrų politiką.

Svarbu užtikrinti išteklių išsaugojimą ir atsikūrimą ir persvarstyti santykinio stabilumo principą. Bendru sugauti leidžiamu kiekiu (BSLK) ir kvotomis grindžiamoje valdymo politikoje turi likti galimybių taikyti pastangomis grindžiamą valdymą. Taip pat būtina sustiprinti kontrolę ir panaikinti nesąžiningą konkurenciją.

Smulkiosios žvejybos laivynui ir labai nuo žvejybos priklausomoms vietovėms turi būti suteiktas skirtingas statusas ir teikiama didesnė socialinė ir ekonominė parama. Vėžiagyvių gaudymas turi būti visiškai integruotas į bendrąją žuvininkystės politiką.

Remiu pranešimą ir sveikinu pranešėją bei šešėlinius pranešėjus pasiekus kompromisus. Raginu Komisiją ir Tarybą pirmininkaujančią valstybę atliekant būsimą darbą šį pranešimą rimtai apsvarstyti.

Ole Christensen (S&D). – (DA) Pone pirmininke, manau, kad bendroji Europos žuvininkystės politika svarbi. Vis dėlto taip pat svarbu, kad žuvininkystės politiką remtų Europos piliečiai ir visos žvejybos sektoriaus suinteresuotosios šalys. Todėl yra tik viena galimybė – politiką labiau perkelti į regioninį lygmenį, kad atsakomybė už europinės sistemos laikymąsi ir tikslų įgyvendinimą būtų decentralizuota. Žuvų turi būti išmetama kuo mažiau, bet kad tai taptų įmanoma, turi būti pakeista išmetimą lemianti politika. Turi būti nutraukta neteisėta žvejyba – ji labai kenkia teisės aktų besilaikantiems žvejams. Valstybės narės turi vykdyti griežtesnę ir vienodesnę kontrolę. Turi būti plečiama pakrančių žvejyba siekiant suteikti mažesniems laivams specialų statusą. Išplaukiant ir grįžtant tą pačią dieną žuvis būna šviežia, už jas mokama gera kaina ir nekenkiama aplinkai ir žuvų ištekliams. Tikiuosi, kad šie elementai galutiniam reformos variante bus tvirtai išdėstyti. Būtent to ir reikia.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, norėčiau pagirti pranešėjos pastabas dėl šios žaliosios knygos, jose laikomasi teisingos krypties. Naująja strategija turi būti skatinama vietos žvejyba ir norėčiau pažymėti, kad akvakultūrai tenka nemenka šios koncepcijos dalis, nes jai tenka nemažai išteklių ir dešimtys tūkstančių darbo vietų. Europai reikia tvirtos, tvarios ir aukštos kokybės akvakultūros.

Labiausiai norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į vėžiagyvių veisimą, kuriam būdingi ypatingi suvaržymai, todėl reikia tinkamų pragmatinių sprendimų. Ši veisimą dažnai atlieka mažos įmonės, gerokai nukentėjusios nuo krizės. Dėl taršos ir aplinkos pokyčių gamyba tampa vis labiau pažeidžiama ir nestabili. Gamintojai tikisi, kad Europa jiems suteiks nemažą pagalbą, t. y. laikiną, trumpalaikę finansinę paramą, kuria bus užtikrinta, kad jie galėtų iš savo gamybos pragyventi; vidutinio laikotarpio pereinamąją pagalbą, kuria bus užtikrinta, kad rūšys turėtų pakankamai biologinio laiko atsikurti; ir ilgalaikę ...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Norėčiau pasveikinti pranešėją ir šiandien čia viešinti Azorų salų žvejus. Taip pat teigiamai vertinu šį pranešimą, nes juo gerokai pakeičiama dabartinė bendroji žuvininkystės politika ir įtraukiamos priemonės, itin svarbios atokiausiems regionams, pvz., atskirti smulkiuosius ir pramoninius laivynus ir sukurti biogeografinius regionus. Be to, manau, gerai, kad įtraukti Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos pateikti pakeitimai, nes jais sušvelninta pradinė pranešėjos pozicija dėl individualiai perkeliamų kvotų apsaugos, kaip ragino padaryti Azorų salų žvejybos organizacijos.

Analogiškai pastebėjome S&D frakcijos pateiktus pakeitimus, kuriais propaguojamas santykinio stabilumo principas. Manome, kad atokiausių regionų labai reikėtų toliau stengtis sukurti biogeografinius regionus pasinaudojant jais kaip pavyzdiniais valdymo modeliais ir atsižvelgiant į esamus išteklius. Be to, norint jūrų teritorijose išlaikyti geras ekologines sąlygas ir laikytis atsargumo principo reikia iš naujo įvertinti 100 jūrmylių ribą aplink salas, nes gyvybiškai svarbu sugrąžinti 200 mylių ribą, kad ...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

George Lyon (ALDE). – Pone pirmininke, aš irgi pirmiausia norėčiau prisidėti prie sveikinimų pranešėjai. Bendroji žuvininkystės politika yra diskredituota politika ir šia reforma mums suteikiama galimybė ją pradėti iš naujo. Mano nuomone, jeigu norima, kad BŽP atgautų patikimumą, jos pagrindas pirmiausia turi būti tvarumas; jeigu nebus žuvų, ši pramonė neturės ateities. Antra, stabilumas ir prognozuojamumas mūsų žvejų bendruomenėms ir mūsų žvejams. Trečia, kova su per dideliais pajėgumais; turime rasti sprendimą, kaip šiuos pajėgumus apriboti. Ketvirta, svarbiausia, pripažinti ankstesnes pastangas. Mums taip pat reikia politikos, kuria būtų tikrai išspręsta žuvų išmetimo problema.

Iš esmės BŽP reformos priemonėmis turi būti užtikrinta mūsų žvejybos bendruomenių ir mūsų žvejų ateitis. Apskritai man atrodo, kad svarbiausia BŽP ...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Pone pirmininke, aš irgi norėčiau pasinaudodamas šia galimybe pabrėžti kelis aspektus, jie, kai kurių iš mūsų nuomone, galutiniame pranešime, dėl kurio balsuosime, turėtų būti svarbiausi.

Tai – atsargumo principas, kuris esminis ir būtinas; pajėgumų mažinimas – tai reikia daryti skubiai; valstybinių subsidijų politikos ribojimas; kontrolės gerinimas ir nenuilstamas sąžiningas baudžiamasis persekiojimas už nusikaltimus, kai vieni elgiasi neteisėtai ir skatina kitus daryti tą patį. Vis dėlto taip pat turime skatinti tvarumą užtikrinančią žvejybos įrangą ir pačią žvejybą, t. y. daryti pažangą apibrėžiant smulkiają žvejybą – tai neabejotinai reikia aiškiau išdėstyti.

Taip pat noriu priminti moterų vaidmenį ir jų atliekamo darbo pripažinimą – aspektą, dėl kurio pateikėme pakeitimų.

Galiausiai, manau, kad svarbu pabrėžti ir raginti užtikrinti didesnę nuoseklumą ir atsakingumą sudarant žvejybos susitarimus su trečiosiomis šalimis; tai, pvz., reikia padaryti susitarimuose su Maroku ir Gvinėja.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau palinkėti Komisijos narei M. Damanaki kuo didžiausios sėkmės. Laukiame, kol galėsime su ja bendradarbiauti. Taip pat norėčiau padėkoti M. C. Patrão Neves, kuri atliko puikų darbą surengdama derybas.

Svarbu, kad smulkiosios žvejybos pramonės šalims irgi būtų atstovaujama. Kaip jau minėta, Vokietijoje lemiamą vaidmenį atlieka santykinis stabilumas. Žinoma, visi esame įsitikinę, kaip svarbu apsaugoti žuvų išteklius ir užtikrinti, kad jie liktų tvarūs ir tokio lygio, kuriuo būtų užtikrinta mūsų žvejybos ūkių gyvavimas ateityje. Vis dėlto turime svarstyti ne tik ekologinius ir ekonominius aspektus. Turime svarstyti ir tai, kad kai kurioms rūšims, pvz., kormoranams ir ruoniams, kaip jau minėta, suteikta per didelė apsauga.

Europos krantai yra tūkstančių kilometrų ilgio, o daugelyje vietovių paplitusi tradicinė smulkioji žvejyba. Nuo šios žvejybos priklauso daugelio šeimų pragyvenimas. Šioje srityje svarbų vaidmenį atlieka ir turizmas. Į visa tai turime atsižvelgti. Manau, kad žalioji knyga yra labai geras sprendimas, kuris mums padės šiuos dalykus toliau plėtoti kartu su Komisija ...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Bendrojoje žuvininkystės politikoje ekologiniai ir aplinkosaugos tikslai turi būti suderinti su sugaunamų žuvų kiekiu, su užimtumo aspektais ir žvejų šeimų gyvenimo lygiu. Žvejybos pajėgumai turėtų būti pritaikyti prie išteklių lygio, kuris nustatomas remiantis naujausiomis mokslinėmis ir specialistų žiniomis. Tvarios žvejybos kvotos turėtų būti pasiektos kartu įvairiose srityse, pvz., investicijų, modernizavimo ir socialinių klausimų, remiant žvejų bendruomenę ir šią paramą vertinant ilgalaikiu požiūriu.

Bendrojoje žuvininkystės politikoje turėtų būti atsižvelgta į konkrečias įvairių regionų ir jūrų sąlygas. Todėl reikia plėsti regioninių patariamųjų tarybų (RPT) kompetencijos sritis – jos turėtų artimai bendradarbiauti su valstybių narių žuvininkystės administravimo organais ir su Europos Komisija. Galiausiai reikia kelti žvejų organizuotumo lygį ir tobulinti tiekimo grandinę nuo sugavimo iki pardavimo siekiant, kad žuvų produktai būtų aukštos kokybės ir aukštų standartų.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, per septynis savo buvimo EP nariu mėnesius dar niekada nebuvau sutikęs tiek daug piktų žmonių, kaip per susitikimą su savo apygardos rinkėjais žvejais ir žvejėmis.

Aišku, kad jiems bendroji žuvininkystės politika neveikia. Todėl reforma yra labai laukiama. Manau, visi sutinkame, kad turime išsaugoti žuvų išteklius, bet taip pat turime išsaugoti pakrančių bendruomenes ir šie du tikslai nebūtinai vienas kitam prieštarauja. Turi būti pasisakoma ir už smulkiuosius žvejus bei žvejes.

Taip pat, kaip pažymėjo A. H. W. Brons, turi būti pasitelkiamos naujos technologijos, visų pirma jo minėtosios technologijos, galinčios padėti išskirstyti žuvis. Tai daug ką pakeistų.

Galiausiai turi būti visapusiškai sprendžiamas mokslinių tyrimų klausimas. Kai kalbama apie mokslinius tyrimus arba mokslinius įrodymus, linkstama juos priimti už gryną pinigą. Kaip sakė A. Cadec, jie turi būti neginčijami, objektyvūs ir naujausi.

Juan Carlos Martín Fragueiro, einantis Tarybos pirmininko pareigas. – (ES) Pone pirmininke, aš irgi norėčiau padėkoti M. C. Patrão Neves už darbą.

Apie iki šiol Taryboje vykusias diskusijas galiu pasakyti, kad ministrai vienbalsiai pritarė, jog reikia reformos – supaprastinti taisykles, stiprinti regionų vaidmenį ir decentralizuoti sprendimų, išskyrus sprendimus dėl strateginių elementų ir principų, priėmimą, ir jie sutinka, kad būtina mažinti išmetamų žuvų kiekį, per didelius pajėgumus ir pergaudymą.

Konkretūs aspektai, dėl kurių iki šiol pasiektas sutarimas, yra šie: dabartinių taisyklių dėl teisės naudotis 12 jūrmylių zona išlaikymas; ilgalaikis išteklių valdymas; didesnis žvejybos profesionalų dalyvavimas; rinkos paskatos, pvz., ženklimas ir sertifikatai, bendrai žvejams tenkančių pajamų daliai didinti; subsidijų naudojimas tik kaip išimtinų priemonių per dideliems pajėgumams mažinti; mokslinių tyrimų svarba žuvininkystės politikoje; akvakultūros integravimas; BŽP ir integruotos jūrų politikos ryšiai; poreikis išlaikyti ir stiprinti tarptautinius Europos Sąjungos veiksmus.

Iki šiol diskusijose paaiškėjo, kad pozicijos skiriasi šiais aspektais: santykinio stabilumo; dabartinės BSLK ir kvotų sistemos ir perkeliama kvotų taikymo; pastangų mažinimo kaip valdymo priemonės; žuvų išmetimo, per didelių pajėgumų ir pergaudymo mažinimo metodų; visuotinio finansavimo ir jo paskirstymo; didesnės paramos smulkiajai žvejybai ir pakrančių bendruomenėms.

Kaip sakiau pradinėje savo kalboje, Taryba dar nepatvirtino pozicijos ir neketina priimti jokių oficialių sprendimų iki kitų metų, kai Komisija oficialiai pateiks teisės aktų pasiūlymus.

Galiausiai aš irgi norėčiau pasveikinti su mumis čia šiandien esančius žvejybos sektoriaus atstovus.

Maria Damanaki, *Komisijos narė*. – Pone pirmininke, norėčiau padėkoti visiems nariams, prisidėjusiems prie šių diskusijų. Tiek daug išgirstų kalbų teikia drąsos.

Kaip supratau, dažniausiai minimas žodis buvo tvarumas, tad dėl tvarumo visuotinai sutariama, tai – visuotinio sutarimo pagrindas. Negaliu atsakyti į visus iškeltus klausimus, bet norėčiau pabrėžti keletą prioritetų.

Smulkioji žvejyba ir pakrančių regionai tikrai yra prioritetas. Norėčiau jus visus patikinti, kad labai rimtai atsižvelgsiu į šiuo klausimu jūsų išdėstytus dalykus. Taip pat norėčiau jus patikinti, kad neketinu imtis griežtų priemonių prieš žvejus mėgėjus ar nustatyti jiems taisyklių.

Antrasis prioritetas: politikos perkėlimas į regioninį lygmenį. Norėčiau su jumis išsamiau aptarti tai, ką konkrečiai mes darome šiam principui įgyvendinti, nes šiuo klausimu galima daug ką aptarti.

Perkeliamos žvejybos teisės: jau suprantu, kad tai yra labai aktyvios diskusijos su daugeliu argumentų. Nežinau, kas nutiks per balsavimą, bet šio klausimo negalime nepaisyti. Daug valstybių narių šią sistemą jau įgyvendina. Tad siūlau jį aiškiai aptarti, galbūt Žuvininkystės komitete. Kadangi tai nėra dialogo pabaiga, galime aiškiai aptarti individualiai perkeliamas kvotas – matau, čia yra C. Fraga – ir surengti naudingas diskusijas visam šiam klausimui išsiaiškinti.

Paminėsiu keletą kitų prioritetų: aiškios vienodos veiklos sąlygos Viduržemio jūroje ir kituose regionuose žvejams iš kitų šalių – tai tiesa; turime tai padaryti, kad užtikrintume sąžiningą konkurenciją savo žvejams; laipsniškas išmetamų žuvų kiekio mažinimas; ženklimas.

Tai mūsų prioritetai. Baigdamą norėčiau pabrėžti, kad reikia naujos žvejybos susitarimų formos; naujos formos, į kurią būtų įtraukta žmogaus teisių sąlyga. Dėkoju už įnašus. Manau, kad tai nėra dialogo pabaiga; tai – labai naudingų mūsų diskusijų pradžia.

Maria do Céu Patrão Neves, *pranešėja*. – (PT) Norėčiau padėkoti visiems, kurie šiandien buvo čia, Parlamente, ir kurie toliau remia (jų parama tikrai vertinama) šį procesą – jis užsitęsė ir jį, kaip ką tik sakė Komisijos narė, turime tęsti, jeigu norime pasiekti savo tikslus.

Sąžiningai sakau, kad suprantame, jog neįmanoma pranešimu įtikinti visiems. Daugelis sakys, kad jis nepakankamai radikalus tam tikrais aspektais, o kiti sakys, kad kitais, o gal netgi tais pačiais aspektais jis per daug radikalus. Manau, dabar svarbu pabrėžti, kad šiuo pranešimu mums pavyko surasti gerą svarbiausių klausimų pusiausvyrą, platų sutarimą ir kad apskritai šis pranešimas gali būti pakankamas atsakas į sektoriaus poreikius, arba gal reikėtų sakyti, reikalavimus.

Manau, kad tą patį darbą, kurį atlikome C. Fraga Estévez pirmininkaujame Žuvininkystės komitete, galime tęsti ir komitete, ir platesniu mastu – Taryboje ir Europos Komisijoje, tada galėsime padaryti pažangą rengiant teisės aktų pasiūlymus, o šis darbas bus ne mažiau intensyvus.

Manau, kad jeigu toliau taip dirbsime, remdamiesi komandine dvasia ir supratimu, atsižvelgdami į visus įvairiose plačiosios Europos Sąjungos dalyse svarbius aspektus, ir jeigu stengsimės veiksmingai reaguoti į visus žvejybos sektoriaus poreikius visoje didelėje išskirtinėje ekonominėje zonoje, mes veiksmingai dirbsime sektoriaus labui. Į tai atsižvelgdami išpareigojame sudaryti sąlygas, kuriomis žvejybos sektorius tikrai būtų tvarus ir galėtų vystytis ilgą laiką.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks šiandien, 11.30 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Vito Bonsignore (PPE), raštu. – (IT) Pirmiausia sveikiname pranešėją M. C. Patrão Neves už puikų iki šiol atliktą darbą ir teigiamus balsavimo rezultatus.

Tikimės, kad žalioji knyga, kuri netrukus atsidurs komitete, yra gera įžanga į tai, kad baltoji knyga būtų sklandžiai pateikta plenarinėje sesijoje. Europa visada rūpinosi žvejybos sektoriumi. Vis dėlto manome, kad būtina numatyti didesnes investicijas į mokslinius tyrimus, pirmiausia žvejybos sektoriuje – jas būtina numatyti ir kitoje pagrindų programoje. Taip pat manome, kad šį sektorių būtina skatinti geriau išmanyti taisykles – lanksčiau tvarkyti kvotų sistemą ir įtvirtinti didesnę atsakomybę už kontrolę ir išteklius.

Be to, norime plėtoti tvirtesnę partnerystę su trečiosiomis šalimis siekdami kovoti su neteisėta žvejyba ir daugiau bendradarbiauti su Viduržemio jūros šalimis, kad galėtume ryžtingiau reguliuoti žvejybą Viduržemio jūroje, kuri visada buvo įvairių civilizacijų ir kultūrų lopšys.

Galiausiai sutinkame su 23 dalies nuostatomis dėl modernizavimo, visų pirma smulkiosios žvejybos laivyno modernizavimo, tačiau šiuo klausimu norėtume išsamesnės informacijos. Norėtume, kad būtų išsamiau paaiškintos 62 ir 63 dalys, kuriose kalbama apie profesinę ūkio subjektų kvalifikaciją, pirmiausia smulkiosios žvejybos ūkiuose – jeigu būtų sugriežtintos laivyno valdymo taisyklės, šie ūkiai nukentėtų labiausiai.

Nessa Childers (S&D), raštu. – Nors rekreacinė žvejyba meškerėmis sudaro tik mažą Europos žvejybos pramonės dalį, tai yra sudedamasis ekonominis ir socialinis daugelio ES regionų, ypač rytų Airijos, elementas. Žvejyba meškerėmis rytų Airijoje turi ilgas ir svarbias tradicijas, meškeriojų prie tokių upių kaip Slenis arba rytinėse šalies pakrantėse vaizdai yra populiarus Airijos kultūros paveikslas. Be to, ši žvejybos meškerėmis reputacija turi gyvybiškai svarbų poveikį daugelio Airijos regionų turizmui – ir Airijos, ir tarptautiniams turistams, o vienas iš žymių nuolatinių Kildero grafystės Lifio upės žvejybos globėjų yra Tiger Woods. Dėl mažėjančių žuvų išteklių kai kas siekia kontroliuoti pakrančių žvejybą ir šių sugautų žuvų kiekiu sumažinti komercinės žvejybos pramonės kvotas.

Šie pasiūlymai gali turėti didelį poveikį pajamoms iš turistų meškeriojimo ir neigiamą kultūrinį poveikį daugeliui Airijos regionų. Todėl reikia, kad šis Parlamentas visų formų rekreacinės žvejybos meškerėmis atstovus pripažintų svarbiais suinteresuotaisiais žvejybos pramonės subjektais, o reformuotoje bendrojoje žuvininkystės politikoje būtų atsižvelgiama į jos ekonominę ir socialinę naudą tai išdėstant baltojoje knygoje.

Robert Dušek (S&D), raštu. – (CS) Pranešime dėl žaliosios knygos dėl bendrosios žuvininkystės politikos reformos siekiama ES ir valstybių narių institucijose inicijuoti viešas diskusijas. Žuvininkystės politika, kaip ir bendroji žemės ūkio politika, yra strateginė darbotvarkė, daranti tiesioginę įtaką visiems ES piliečiams, ir ją reikia formuoti pagal tris svarbiausius principus – ekonominį žvejybos pelningumą, žuvų išteklių išsaugojimą ir palaikymą, priimtina žvejybos veiklą vykdančių asmenų gyvenimo lygį. Jeigu teisės aktų projektuose nebus suderinti visi šie principai, kils pavojus, kad pakrančių regionuose ekonomika smuks, tam tikrų rūšių žuvis bus išžvejotos arba neribotai padaugės neteisėtos žvejybos. Atsižvelgiant į tai, kad 88 proc. žuvų populiacijos išžvejojama viršijant didžiausią tvarų lygį, o iki 80 proc. bendro sugautų žuvų kiekio išmetama, reikia nustatyti ribas, kurias taikant žuvų populiacijos galėtų atsikurti ir tada ateityje būtų sugaunama daug daugiau žuvų ir kartu būtų išlaikytas tvarumas. Pranešėja teisingai pažymi, kad dėl tarpininko – mažmeninių tinklų – atsiradimo sutrikus gamintojų ir pirkėjų galios pusiausvyrai žuvų kainos krenta ir tai žvejybos sektoriui kelia dar didesnę pavojų. Pateiktame pranešime atsižvelgiama į visus tris minėtus pagrindinius žvejybos principus ir pateikiami konkretūs tvarumo sprendimai, todėl jis yra gera pradžia norint visų mūsų labai išsaugoti žvejybą.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Norėčiau pasveikinti M. C. Patrão Neves už jos darbą ir už pranešimą, dėl kurio dabar buvo balsuojama. Žinoma, žvejybos tema portugalams yra opus klausimas, nes turime keletą žvejų bendruomenių, ir tai yra itin svarbus klausimas Demokratinio ir socialinio centro liaudies partijai (CDS-PP).

Manau, kad mums reikia naujo bendrosios žvejybos politikos (BŽP) reglamentavimo, kuris būtų veiksmingesnis ir geriau pritaikytas prie padėties atitinkamose teritorijose. Todėl teigiamai vertinu ketinimą daugiausia dėmesio skirti politikos perkėlimui į regioninį lygmenį ir subsidiarumui, taip suteikiant valstybėms narėms daugiau autonomijos ir sudarant galimybes BŽP taikyti lanksčiau. Kartu žinodamas, kad aplinkosaugos iššūkiai žvejybos ištekliams kelia didelių problemų, manau, kad itin svarbu naujojoje BŽP sudaryti sąlygas ekologiškai tvariai ir ekonomiškai perspektyviai žvejybai. Mes nesame abejingi žvejų problemoms ir rekomenduojame naujosios BŽP nuostatose numatyti deramą apsaugą nuo žvejybos priklausomų bendruomenių žvejybos pajėgumams.

Taip pat manau, kad gyvybiškai svarbu naujosios BŽP priemonėmis užtikrinti žuvų kokybę ir pakankamą kiekį, kad žmonės valgytų daug žuvies, kuri, kaip dabar žinome, yra gerai subalansuota ir vertinga sveikam gyvenimui.

Susidomėjęs stebėsiu būsimą BŽP reformą, jai skirsiu itin daug dėmesio ir šiame strateginiame sektoriuje visada ginsiu Portugalijos interesus.

Alan Kelly (S&D), raštu. – Praktiniu požiūriu teigiamai vertinu siūlomus pokyčius, kai ir ekologiniais, ir ekonominiais tikslais siekiama ilgalaikės jūrų išteklių apsaugos; taip pat žvejybos technologijų atnaujinimą ir dėmesį šiame sektoriuje reikalingai profesinei kvalifikacijai. Labiausiai džiaugiuosi rekomendacija, kad visi privalomi pakeitimai būtų daromi laipsniškai ir jiems reikėtų taikyti pradinį pereinamąjį laikotarpį – tada pramonė, o pirmiausia individualūs žvejai, turės pakankamai laiko pasiruošti papildomoms išlaidoms jau ir taip sudėtingos būklės pramonėje. Nors pripažįstu, jog pranešime išdėstoma, kad tarptautinių vandenų žvejybai ir smulkesnei žvejybai reikia taikyti skirtingą statusą, vis dėlto apgailestautina, kad pastarajai teks papildomų išlaidų. Žvejyba – tai ne vien ūkinė veikla, tai taip pat socialinė ir kultūrinė veikla ir reikia išsaugoti smulkiųjų žvejų gyvenimo būdą. Jų pragyvenimas iki šiol priklausė nuo vietos bendruomenės turėtų istorinių teisių į pakrančių žvejybą. Į tai atsižvelgdami turime nepamiršti pranešime duoto pažado „užtikrinti (besiverčiančių žvejyba gyventojų) tinkamą gyvenimo lygį“.

James Nicholson (ECR), raštu. – Dabar plačiai pritariama, kad 2002 m. bendrosios žuvininkystės politikos reforma apgailėtinai žlugo ir padėtis žvejybos pramonėje toliau blogėja, o ne gerėja. BŽP tapo biurokratinio košmaru, pramonę kamuoja per didelis reguliavimas ir įmonių lygmens valdymas, o teigiamų rezultatų pasiekta mažai. Artėjanti BŽP reforma yra galimybė šią politiką pakreipti nauja linkme atsiskaitant per didelės biurokratijos ir pasiekti rezultatų visose srityse, kuriose ji turėtų būti veiksminga – ekologinėje, socialinėje ir ekonominėje. Svarbiausias reformuotos BŽP tikslas turi būti užtikrinti, kad žvejai galėtų padoriai užsidirbti pragyvenimui ir kartu būtų pasiektas ekologinis tvarumas. Iššūkis – parengti bendrąją žuvininkystės politiką, kuria būtų išlaikytos ir darbo vietos, ir žuvų ištekliai. Reformuotoje BŽP turėtų būti atsakyta per didelio centralizuoto reguliavimo iš Briuselio ir daugiausia dėmesio skiriama idėjoms, kaip suinteresuotiesiems subjektams kasdien vietos lygmeniu valdyti išteklius.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Žaliojoje knygoje dėl bendrosios žuvininkystės politikos nepasigailima nei Europos Komisijos, nei valstybių narių. Ji yra tvirtas įrodymas, kad ne visi Europos Sąjungoje įgyvendinami projektai ir reformos pavyksta. Todėl turėtume padaryti tinkamas išvadas ir apie institucinius, ir apie praktinius sprendimus.

Viena iš pagrindinių 2002 m. reformos klaidų buvo per didelis centralizavimas. Atsižvelgdami į skirtingų Europos Sąjungos regionų įvairovę ir ypatingą pobūdį turėtume politiką perkelti į regioninį lygmenį. Europos Komisija neturi vienodai vertinti Baltijos jūros ir Atlanto vandenyno arba Viduržemio jūros. Žuvininkystės politikos perkėlimą į regioninį lygmenį turėtų papildyti konkrečios priemonės, susijusios su socialiniais ir ekonominiais reikalais. Nuo žvejybos priklausomose vietovėse gyvenančių žmonių požiūriu svarbiausia veiksmų kryptis yra ekonominis ir socialinis įvairinimas ir restruktūrizavimas, įskaitant naujų darbo vietų kūrimą ne žvejybos sektoriuje. Įgyvendinti šias priemones turėtų skatinti tai, kad Baltijos žvejybos sektoriuje neįmanoma didinti sugaunamų žuvų kiekio ir užimtumo. Šios priemonės atitinka ir socialinius lūkesčius, ir poreikius.

Remiantis mokslinių tyrimų duomenimis, pavojus gresia dviem trečdaliams Europos žuvų išteklių, įskaitant labai gerai žinomas rūšis, pvz., jūrų liežuvius, plekšnes ir menkes. Iš Pasaulio laukinės gamtos fondo (PLGF) atliktų analizių aiškiai matyti, kad jeigu nebus padaryta konkrečių pakeitimų, besiveisiančios Viduržemio jūros tuno ir daugelio kitų rūšių populiacijos išnyks iki 2012 m.

Sirpa Pietikäinen (PPE), raštu. – (FI) Pone pirmininke, ponios ir ponai, jau keletą dešimtmečių Europos Sąjungos bendrąja žuvininkystės politika kontroliuojama žvejyba Bendrijoje ir trečiųjų šalių teritoriniuose vandenyse.

Deja, tai viena iš nesėkmingiausių ES politikos sričių, lėmusi padėtį, kurią galima apibūdinti kaip krizę, ir neveltui. Žuvų išteklių būklė kelia itin didelį nerimą: du trečdaliai komercijai naudojamų ES žuvų išteklių gerokai sumažėjo. Mažėjantis pelningumas ir nepaprastai išsekę žuvų guotai reiškia, kad žvejybos pramonei atėjo sunkūs laikai. Per didelės žvejybos kvotos ir neteisėta žvejyba nerimą keliančiais tempais šluoja žuvų išteklius.

Ši krizė kilo dėl to, kad jau ilgą laiką visiškai abejingai vertinamos dėl pergaudymo ir neteisėtos žvejybos susikaupusios problemos. Be to, likusi jūrų aplinka niokojama taikant žalingus žvejybos metodus. Duginis tralavimas yra vienas iš žalingiausių metodų.

ES turi rimtai vertinti šią žuvų išteklių krizę. Ji taip pat glaudžiai susijusi su išorine perspektyva, nes beveik trečdalį savo parduodamos žuvies ES importuoja iš trečiųjų šalių. Itin svarbus naujosios žuvininkystės politikos elementas bus susitarimams su mūsų žvejybos partneriais suteikti tvaresnį pagrindą. Svarbiausi reformuoti dalykai – kovoti su per dideliais žvejybos laivų pajėgumais ir veiksmingiau stebėti ir panaikinti neteisėtą žvejybą.

Svarbiausi Komisijos žaliojoje knygoje pasiūlyti žuvininkystės politikos pagrindai – viską pradėti nuo ekosistemos ir taikyti atsargumo principą. Svarbiausia šios politikos dėmesio sritis turi būti tikrai tvari kiekvienos rūšies žuvų žvejyba ir norėdama tai įgyvendinti kiekviena valstybė turi turėti nuosavą valdymo ir apsaugos strategiją. Prireikus ES taip pat turi būti pasirengusi priimti sprendimus, kuriais būtų užtikrintas išteklių atsikūrimas – visiškai uždrausti žvejybą ir prekybą žuvimis.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Žalioji knyga dėl bendrosios žuvininkystės reformos politikos (BŽP) yra galimybė persvarstyti įvairius šios Europos politikos aspektus (ekonominius, socialinius ir ekologinius), iš naujo apibrėžiant veiklos metodus šiame sektoriuje vyraujančioms problemoms išspręsti. BŽP reformoje ypatingai pabrėžiami atokiausi regionai, kur žvejyba itin svarbi vietos ūkio vystymuisi ir žmonių pragyvenimui.

Pranešime dėl žaliosios knygos primygtinai raginama vykdyti reformas, kurios, mano manymu, reikalingos norint šią politiką geriau įgyvendinti regioniniu lygmeniu, pirmiausia decentralizuoti žvejybos valdymą siekiant atsižvelgti į konkrečius kiekvieno regiono ypatumus ir tai susieti su sektoriaus tvarumu išsaugant rūšis. Maderoje skubiai reikia modernizuoti laivus ir skatinti priemones ekonominiam žvejybos perspektyvumui užtikrinti. Esu linkęs priminti, kad našesnis žvejybos išteklių valdymas ir paramos šio sektoriaus darbuotojams finansinė strategija yra būtini šios reformos prioritetai ir jie turi būti įgyvendinami regioniniu lygmeniu.

Bendrosios žuvininkystės politikos reforma yra naujas šio sektoriaus raidos etapas, kuriame aktyviau dalyvaus visi nacionalinio, regioninio ir pramonės lygmens subjektai.

5. Geležinkelių sauga, įskaitant Europos signalizacijos sistemą (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Komisijos pareiškimas dėl geležinkelių saugos, įskaitant Europos signalizacijos sistemą.

Sjím Kallas, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – Pone pirmininke, 2010 m. vasario 15 d., pirmadienį, Buicingene įvykusi traukinio avarija yra sukrečianti tragedija. Suprantu, kad po šios rimtos avarijos galima kelti keletą techninių ir politinių klausimų dėl geležinkelių saugos.

Pirmiausia prisimenu šios tragedijos aukas ir jų artimuosius. Tokiomis liūdnomis progomis visada sunku rasti paguodos žodžių ir tylą kartais daug iškalbingesnė. Avarijos priežastys dar nėra išsamiai žinomos ir remiantis ES saugos direktyvos nuostatomis pradėtas techninis tyrimas.

Jį privalo atlikti Belgijos tyrimo įstaiga. Tyrimas turėtų būti atliktas nepriklausomai nuo teismo tyrimo. Techninio tyrimo tikslas – ne paskirstyti kaltę ir atsakomybę, o nustatyti priežastis siekiant gerinti geležinkelių saugą ir tobulinti avarijų prevenciją.

Belgijos tyrimo įstaiga paprašė, kad jai šį tyrimą atlikti padėtų Europos geležinkelių agentūra. Du agentūros tyrėjai jau po kelių valandų nuo avarijos prisijungė prie tyrimą atliekančios Belgijos grupės.

Norėčiau pabrėžti, kad nederėtų daryti išvadų, nes avarijos priežastys dar neišaiškintos. Žinoma, aš pasirengęs išaiškinti kai kurius po šios tragedijos kilusius klausimus ir papasakosiu, kaip suvokiu padėtį.

Kaip dažnai būna įvykus avarijoms, Europos taisykles ar reglamentavimo nuostatas bandoma susieti su avarija. Pirmiausia norėčiau labai aiškiai patikrinti dėl rinkos atvėrimo. Geležinkeliais vežamų krovinių sektorius ne tik atvertas konkurencijai ir nustatyti reikalavimai infrastruktūros valdytojui ir geležinkelio įmonių veiklai

atskirti, bet ir nustatyta griežta geležinkelių saugos ir sąveikos reglamentavimo sistema. Norime užtikrinti, kad būtų išlaikyta aukšto lygio geležinkelių sauga ir kartu šioje srityje pripažįstami kiekvienos valstybės narės taikomi konkrečios procedūros ir metodai.

Europos geležinkelių agentūra reguliariai rengia ataskaitas dėl Europos tinklo saugos ir stebi padėties valstybėse narėse raidą.

Iš rodiklių matyti, kad geležinkelių sektoriaus atvėrimas konkurencijai neturėjo jokio neigiamo poveikio geležinkelių saugai. Leiskite aiškiai pasakyti, kad bet koks teiginys, kuriuo geležinkelių saugos lygis siejamas su geležinkelių rinkos atvėrimu, mano nuomone, yra tik pasiteisinimas norint diskusijas nukreipti nuo tikrųjų avarijos priežasčių.

Nacionalinių ir europinių traukinių kontrolės sistemų bendros veiklos klausimas gali būti išdėstytas taip. Europoje saugiam traukinių eismui užtikrinti šiandien naudojama daugiau kaip dvidešimt skirtingų nacionalinių sistemų. Šios nacionaliniu lygmeniu parengtos sistemos sudarytos iš bėgių dedamosios ir traukinio dedamosios. Bėgių dedamoji siunčia informaciją traukinio kompiuteriui ir nustačius pavojingą atvejį kompiuteris jungia stabdžius.

Kad sistemos veiktų, traukiniuose ir linijose turi būti įrengta suderinama sistema. Įvairių nacionalinių automatinių traukinių apsaugos sistemų saugos lygis ir rezultatyvumas skiriasi, taip pat skirtingos šių nacionalinių sistemų linijų ir lokomotyvų įrangos taisyklės.

Įvairių nacionalinių sistemų nesuderinamumas tarptautiniams traukiniams kelia didelių problemų, nes arba prie kiekvienos sienos turi būti keičiami lokomotyvai, arba juose turi būti įrengta tiek borto sistemų, kiek sistemų veikia linijose, kuriomis jie važiuoja. Netgi esama atvejų, kai vienoje šalyje kartu veikia skirtingos nacionalinės sistemos. Pvz., *Thalys* traukiniuose turi būti įrengtos septynios skirtingos nacionalinės sistemos, kad jie galėtų važinėti keturiose šalyse.

Dėl šios priežasties suprojektuota ir parengta viena bendra Europos lygmens sistema, dabar įrengiama svarbiausiose tarptautinėse Europos linijose ir traukiniuose. Ši sistema žinoma kaip ERTMS – Europos geležinkelių eismo valdymo sistema.

Laiko požiūriu galime sakyti, kad dauguma nacionalinių sistemų sukurtos devintojo dešimtmečio pradžioje, bet jų panaudojimas yra ilgas ir brangus procesas. Šios sistemos dabar įrengtos tik dalyje daugumos šalių nacionalinių tinklų ir lokomotyvų ir šis dalinis įrengimas truko maždaug dvidešimt metų.

ERTMS specifikacijomis buvo galima naudotis nuo 2000 m. 2000–2005 m. atliktas ne vienas bandomasis projektas. Nuo 2005 m. pradėtos eksploatuoti kelios linijos, kuriose įrengta ERTMS. Šiuo metu linijas su ERTMS turi dešimt valstybių narių, o projektai įgyvendinami beveik visose valstybėse narėse. Pvz., Belgijoje ši sistema įrengta linijoje Achenas–Liežas ir joje važinėjančiuose ICT traukiniuose.

ERTMS pirmiausia sukurta siekiant skatinti sistemų sąveiką. Tai reiškia, kad lokomotyvai gali kirsti sienas, tačiau pripažįstama, kad ši sistema yra pranešesnė saugos požiūriu. Šiandien sistema visapusiškai veikia, bet kadangi įrengti ją traukiniuose ir ilgose linijose trunka ilgai, esamos nacionalinės sistemos linijose toliau veiks kartu su ERTMS.

Trečiosios šalys, pvz., Taivanas – ir tai tik vienas pavyzdys – irgi pasirinko ERTMS, ir ne vien dėl sąveikos. Taivanas į ERTMS investavo todėl, kad tai tiesiog geriausia šiandien rinkoje esanti sistema.

Buvo pateikta keletas klausimų apie padėties įvairiose valstybėse narėse palyginimą. Gana sunku ir nelabai naudinga sudarinėti valstybių narių reitingų lentelę ir teikti prasmingus palyginimus. Viskas priklauso nuo to, kokie pasirenkami rodikliai, atskaitos laikotarpis ir kokia pateikiamų duomenų kokybė. Viena ar dvi didelės avarijos taip pat gali turėti didelį poveikį bet kokiam reitingui, kurį galėtume sudaryti.

Iš bendrų duomenų matyti, kad Belgijos rezultatai vidutiniški. Vis dėlto tiesa, kad Belgija atsilieka nuo Europos vidurkio pagal bėgius, kuriuose įrengta automatinė traukinių apsaugos sistema, ar ji būtų nacionalinė, ar europinė.

Mathieu Grosch, PPE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, pone S. Kallasai, norėčiau padėkoti už paaiškinimus. Avarijos Buicingene aplinkybėmis, žinoma, svarbu parodyti pagarbą aukoms ir tyrėjams. Todėl neturime pradėti daryti išvadų apie avariją ir, dar svarbiau, neturime pradėti ko nors kaltinti.

Manau, kad Komisija tinkamai pasielgė tvirtai atmesdama bendrovės *Belgian National Railways* kaltinimą, kad Europos geležinkelių eismo valdymo sistemą sukurti užtruko per ilgai. Žinome, kad sauga tebėra valstybės

narės prioritetas ir kad taip bus ir toliau. Europos lygmeniu mes – ir Komisija, ir Parlamentas – visada apgailestavome, kad geležinkelių bendrovės neteikia didesnės pirmenybės saugai ir įvairių Europos sistemų sąveikai.

Po avarijų nauji pasiūlymai dažnai teikiami su politiniu atspalviu. Turiu pasakyti, kad šiuo atveju turėjome viską – ir teisės aktus, ir technologiją. Vienintelis dalykas, kurio galbūt trūko – noras technologijai teikti didelę pirmenybę. Nuo dešimtojo dešimtmečio vidurio galima naudotis technologija, kurią taikant užtikrinamas saugus perėjimas tarp europinės sistemos ir pažangios Belgijos sistemos, kitaip tariant, vadinamosios TBL 1+ sistemos. Netrūko nei laiko, nei techninės infrastruktūros.

Man svarbi ateitis ir norėčiau pabrėžti toliau aptariamus aspektus. Pirmiausia jokiomis aplinkybėmis neturime mažinti geležinkelininkų mokymo. ES niekada neišsipareigojo ir neišsipareigos skatinti siaurinti šį mokymą. Geležinkelių darbuotojai yra labai kvalifikuoti, taip turi būti ir ateityje.

Antra, reikia, kad geležinkelių bendrovės ir šalys pateiktų galutinius, privalomus perėjimo iš vienos sistemos į kitą planus. Nebepakanka viską palikti gerai valiai. Mums reikia tikslaus tvarkaraščio ir greitai turėsime galimybę Parlamente išsiaiškinti konkrečius tikslus.

Trečiasis mano pasiūlymas – keleiviai irgi turėtų turėti teisę žinoti, ar bėgių atkarpa bei riedmenys, kuriais jie važiuoja, atitinka aukščiausius saugos standartus. Tai būtinausia informacija, kuri turi būti teikiama keleiviams ateityje. Be to, turime išsiaiškinti, kaip nustatyti privalomą reikalavimą tai daryti.

Saïd El Khadraoui, *S&D frakcijos vardu*. – (NL) Pirmiausia Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos vardu irgi norėčiau pareikšti nuoširdžią užuojautą Buicingeno geležinkelio katastrofos aukoms, jų šeimoms ir draugams.

Prieš darydami tikras, išsamias išvadas, žinoma, turime sulaukti tyrimo rezultatų, bet, nepaisant to, geležinkelių saugai visais lygmenimis, taip pat Europos lygmeniu, turi būti skiriama dėmesio ir todėl turime saugos politiką nuolat vertinti, tobulinti, papildyti ir tikslinti. Prisijungdamas prie savo kolegos nario ir jūs, Komisijos nary, norėčiau labai aiškiai pareikšti, jog apgailestaujame, kad tam tikri asmenys, kuriems Belgijoje tenka didelė atsakomybė, siekė atsakomybę už avariją perkelti Europai arba bent jau sudarė tokį įspūdį. Kaip svarbiausia priežastis, kodėl dabar, 2010 m., Belgijoje tik kai kuriuose lokomotyvuose įrengta automatinio stabdymo sistema, nurodytas vėlavimas kuriant Europos geležinkelių eismo valdymo sistemą (angl. ERTMS).

Vis dėlto, ponios ir ponai, aiškiai ir nuoširdžiai pasakykime vieną dalyką: šios geros idėjos – vienos bendros signalizacijos sistemos, pakeisiančios dvidešimt atskirų sistemų – plėtotė užtruko ilgiau negu buvo tikimasi ar laukiama. Šio vėlavimo priežastys, žinoma, yra techninis sudėtingumas ir tai, kad reikėjo pasiekti labai didelio skaičiaus šalių – dvidešimt septynių – susitarimą dėl standarto, nors tada šių šalių buvo pora mažiau. Žinoma, su tuo susiję ir padariniai biudžetui. Vis dėlto, kaip jūs teisingai sakėte, tai neužkirto kelio nė vienai valstybei narei kurti nuosavą sistemą arba pradėti naudoti tam tikrą ERTMS sistemos ankstyvojo laikotarpio užuomazgos variantą.

Manau, kad vis dėlto turime žiūrėti į priekį ir galvoti, kaip galime prisidėti prie saugesnių geležinkelių. Esu įsitikinęs, kad šį įnašą galime daryti ir Europos lygmeniu, keliomis veiklos kryptimis. Pirmiausia tai galime daryti toliau plėtodami ERTMS. Toks plėtojimo planas jau yra. Siekdami padėti valstybėms narėms tai padaryti, 2009 m. 240 mln. EUR iš biudžeto skyrėme transeuropiniams transporto tinklams (TEN-T).

Antra – ir manau, kad tai yra svarbus uždavinys Komisijai ir Europos geležinkelių agentūrai – taip pat turime stebėti, ar šioje srityje praktiškai įgyvendinami esami Europos saugos teisės aktai. Kaip pavyzdį paminėčiau Direktyvą 2004/49/EB dėl saugos Bendrijos geležinkeliuose. Joje, be kitų dalykų, nustatyta, kad kiekviena valstybė narė turi įsteigti saugos instituciją, kuri turi būti nepriklausoma nuo geležinkelių įmonių ir infrastruktūros valdytojo ir kurios funkcijos būtų stebėti, skatinti ir įgyvendinti geležinkelių saugą, plėtoti reglamentavimo sistemą. Nujaučiu, ponios ir ponai, kad tai Belgijoje veikia ne itin gerai, ir manau, kad jūs turėtumėte surengti kokį nors auditą – patikrinti, ar valstybės narės tikrai sugeba konkrečiomis priemonėmis užtikrinti šią saugą savo vidaus geležinkelių sistemose. Tai uždavinys, kurį norėčiau jums pavesti.

Dirk Sterckx, *ALDE frakcijos vardu*. – (NL) Aš irgi savo frakcijos vardu noriu pareikšti užuojautą avarijos aukoms ir taip pat, žinoma, noriu sulaukti tyrimo rezultatų. Tikiuosi, tyrimas bus atliktas ne tik kuo greičiau, bet ir kuo išsamiau.

Mano šalyje buvo iškeltas ne vienas klausimas apie Europos požiūrį į geležinkelius. Turiu jums būti sąžiningas: Esu sukrėstas, kad kai kurie žmonės mus apkaltino saugos nepaisymu. Aš buvau Parlamento pranešėjas, rengęs pranešimą dėl Geležinkelių saugos direktyvos, kurią S. El Khadraoui ką tik minėjo, ir didžiuojuosi

mūsų tada atliktu darbu. Mes nusprendėme būti labai reiklūs saugai visose valstybėse narėse ir šiam tikslui įgyvendinti turėjome sukurti europinę sistemą ir nustatyti reikalavimus. Buvo labai sunku pasiekti, kad šiai sistemai pritartų valstybės narės. Pažymiu – tai teisingai paminėjo ir S. El Khadraoui – kad kai kuriose šalyse, deja, įskaitant ir mūsų, ši direktyva nacionaliniu lygmeniu įgyvendinama prastai. Tikiuosi, jūs tai atidžiai įvertinsite, Komisijos nary. Šis Parlamentas turbūt irgi turėtų dar kartą peržvelgti direktyvą ir sugriežtinti sistemą, kaip sakė M. Grosch. Todėl netiesa, kad mes nepaisome saugos; yra priešingai.

Antra, Keleivių teisių reglamente įtvirtinta nuostata, kurios, tikėjomės, niekada neprireiks: ji susijusi su avansinėmis išmokomis geležinkelio avarijose žuvusiems ar sužeistiems žmonėms. Teigiamai vertinu nacionalinės Belgijos geležinkelių bendrovės (SNCB) teiginį, kad ji šia sistema naudosis ir mokės avansines išmokas. Iš tikrųjų buvo laikas, kai taip nebūtų buvę.

Kai kurie žmonės sakė, kad atvėrus rinką geležinkeliai tapo nesaugūs. Noriu kuo tvirtčiau tai paneigti. Tai netiesa, kaip matyti iš naujausių 2008 m. Europos geležinkelių agentūros duomenų. Geriausių rezultatų 2008 m. pasiekusios šalys buvo Jungtinė Karalystė ir Nyderlandai, dvi šalys, kurios atvėrė savo rinkas.

Taip pat manau, kad reikėtų atkreipti dėmesį į žmones, į geležinkelių darbuotojus, dirbančius konkrety darba: traukinių mašinistus, stočių darbuotojus, administratorius. Turėtume dar kartą įvertinti jų padėtį ir užtikrinti, kad sauga būtų svarbiausias argumentas ne tik jų mokyme, bet ir organizuojant jų darbą, taip pat visoje įmonių kultūroje. Pone pirmininke, apibendrinamas norėčiau pasakyti, jog neturime pamiršti, kad geležinkeliai vis tiek yra viena iš saugiausių transporto priemonių.

Isabelle Durant, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, aš irgi manau, kad tragiška praėjusios savaitės geležinkelio avarija yra baisiausia Belgiją ištikusi avarija nuo 2001 m., kai aš pati buvau susisiekimo ir transporto ministrė. Dar kartą, žinoma, noriu prisiminti mūsų kolegę Claudią Candeago ir visas kitas šios tragedijos aukas, jų artimuosius ir visus gedinčius geležinkelio darbuotojus.

Susilaikysiu nuo išvadų, kaip susilaikė ir prieš mane kalbėjusieji. Vyksta tyrimas ir neturime spekuliuoti jo rezultatais. Vis dėlto aišku, jog Belgijos atveju reikia apgailestauti, kad taip ilgai užtruko geležinkeliuose įrengti automatinę traukinių apsaugos sistemą, kaip kai kurie jau minėjo. Kai iš karto po avarijos išgirdau, kad, nors ir nesugebėta nurodyti su biudžetu susijusių priežasčių, buvo keliamas klausimas dėl vėlavimo kurti europinius sąveikos standartus ir tuo buvo aiškinama ši avarija, aš tai laikiau nepriimtina ir iš karto jaučiau, kad Europa atsidūrė nepagrįstų kaltinimų taikinyje.

Europos geležinkelių eismo valdymo sistema (angl. ERTMS) praktiškai teikia įmonėms galimybę investuoti į saugą koordinuotai ir užtikrinant sąveiką. Turime atsikratyti nesuskaičiuojamų nacionalinių standartų, mažinančių vystymąsi ir konkurencingumą, kai plėtojama Europos traukinių kontrolės sistema (angl. ETCS). Ji, žinoma, plėtojama ir bus plėtojama toliau. Tai reikalinga, kad būtų išlaikytas labai aukštas technologijos lygis. Be to, neabejoju, kad per ateinančius penkerius ar dešimt metų bus dar daug raidos sprendimų.

Reikia pasakyti, kad šios avarijos, kad ir kokios retos jos būtų, primena, kad visada yra galimybių tobulinti saugos aspektus, ir šia tema norėčiau pateikti keletą pasiūlymų.

Pirmiausia, Komisijos nary, kaip žinote, dabar aptariame transeuropinius transporto tinklus, jų sąlygas ir kriterijus. Manau, kad ERTMS panaudojimas visos Europos tinkluose galėtų tikrai tapti prioritetu. Be to, manau, kad šiomis aplinkybėmis turėtume nustatyti terminus, per kuriuos kiekviena konkreti šalis ir tinklas turės būti aprūpinti tam tikrais ištekliais.

Galiausiai manau, kad turime pirmenybę teikti saugai, o ne rinkų liberalizavimui – įpareigoti naujus operatorius, eksploatuojančius traukinius įvairiuose valstybių narių tinkluose, dar kurį laiką prisitaikyti prie šiuose tinkluose veikiančios automatinės apsaugos sistemos, t. y. savo traukiniuose įrengti atitinkamus imtuvus ir salono įrangą.

Baigdama noriu pasakyti, kad Europos geležinkelių agentūra galėtų savo ruožtu suteikti neįkainojamą paramą veiksmingesnei valstybių narių saugos institucijų integracijai pasiekti. Ši integracija teiktų galimybių, pvz., tvirtinti įrangos tipus.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Derk Jan Eppink, *ECR frakcijos vardu.* – (NL) Geležinkelio avarijos Buicingene priežasčių tyrimas dar nebaigtas, tad negaliu jo komentuoti, bet padariau tokią išvadą. Kai geležinkelio avarija įvyksta Jungtinėje Karalystėje, žmonės greitai ją priskirti geležinkelių privatizavimui. Belgijos geležinkeliai (SNCB) gauna santykinai didžiausią subsidiją visoje Europos Sąjungoje. Belgija savo geležinkeliams moka 32 euro centus už vieną kilometrą,

tenkantį vienam keleiviui. Antroje vietoje Prancūzija, kuri moka 24 euro centus. Nyderlandai moka 15 euro centų, o Jungtinė Karalystė – 4 euro centus. Nepaisant visų šių subsidijų, SNCB vis tiek turi 10 mlrd. EUR vertės skolų. Kur išleidžiami pinigai?

Kai pasižiūriu į SNCB infrastruktūrą, aplaidumas stulbinantis. Viskas sena ir nusidėvėję. Ar gali būti, kad kartais apleidžiama ir saugos sistema? Galbūt per daug pinigų skiriama darbuotojų užmokesčiui, nes profsąjungos turi daug galios. Belgijoje geležinkeliai yra socialistinė sritis ir yra blogai administruojami. Būtent šiuos klausimus reikėtų kelti, nes SNCB vargu ar gali pasiteisinti pinigų trūkumu!

Jacky Hénin, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (FR) Pone pirmininke, kai lapkričio mėn. B. Simpson šiame Parlamente pareiškė: „nors Europos geležinkelių sistema labai saugi ir per pastaruosius keletą metų padaryta pažanga dėl rinkos liberalizavimo“, aš beveik netekau žado. Vis dėlto tada jis tęsė: „mirtinos pastarojo laikotarpio avarijos kelia klausimų dėl saugos“.

Nuo to laiko, kai įvyko Buicingeno avarija, jos sukeltos baisios žmonių žūtys ir didelis fizinis ir psichologinis skausmas nuolat primena, kad pats laikas pradėti rimtas diskusijas apie geležinkelių saugą. Iš karto atsisakykime minties, kad visų avarių jau savaime negalima numatyti. Svarbiausias veiksnys – saugos visuose Europos geležinkelių tinkluose trūkumas – yra tiesioginis mūsų geležinkelių infrastruktūros valdymo ir riedmenų valdymo atskyrimo padarinys. Šį atskyrimą – tai turi būti tvirtai pasakyta – primetė Komisija, nepaisydama geriau tai išmanančių geležinkelio darbuotojų vertinimo ir siekdama, kad geležinkelių sektorių būtų galima atverti konkurencijai. Tai gerokai padidina avarių tikimybę. Dėl šio atskyrimo Europos geležinkelių tinklo priežiūra aukojama didžiausio pelno labui. Galite bandyti laimėti laiko siūlydami naudoti geriausius modernius metodus kaip vienintelę galimybę išspręsti problemas. Vis dėlto galiausiai mums Europoje reikės kitokios geležinkelių politikos. Jeigu kasmet vis mažės geležinkelio darbuotojų, bus vykdoma mažiau priežiūros darbų, bus mažiau investuojama ir mažiau mokoma, neišvengiamai dar kartą turėsime spręsti avarių klausimą ir atiduoti gedulo duokles. Norėdama užtikrinti tikrą geležinkelių saugą, ES turi užversti konkurencijos puslapį, kad galėtų atversti bendradarbiavimo puslapį.

Baigdamas, ponios ir ponai, pasakysiu, kad po šių diskusijų niekas iš mūsų nebegalės nepaisyti savo pareigų. Aš savo ruožtu atsisakau dalyvauti tyčinėse užmačiose. Nepakeitus ...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Philip Claeys (NI). – (NL) Pirmiausia norėčiau tiesiog pažymėti, kad Belgijos mokesčių našta yra viena iš didžiausių pasaulyje, tačiau šioje sunkiai valdomoje šalyje mokesčių mokėtojai, ypač Flandrijos mokesčių mokėtojai, už savo pinigus gauna labai mažai naudos. Geležinkelių sistema yra puikus šio dalyko pavyzdys. Ji beviltiškai pasenusi, jai būdingi dažni ir ilgi vėlavimai, o piko valandomis vagonai perkrauti.

Belgijos geležinkelių (SNCB) valdymas labai politizuotas ir nenašus, o tipiškas Belgijos politikos bruožas tas, kad jeigu kas nors atsitinka, niekas už nieką niekada neatsako. 2001 m. *Pécrot* įvykusi traukinio avarija panaši į praėjusią savaitę Buicingene įvykusią avariją. Prieš devynerius metus visi manė, kad saugos sistemos pagerinti bus imtasi rimtų veiksmų; tačiau jų imtasi nebuvo. Kol neveikia Europos traukinių kontrolės sistema (angl. ETCS), Belgija sukūrė savo sistemą, tačiau tai padaryta gerokai per vėlai ir šios sistemos anaipol nepakanka.

Iš šios istorijos turime pasimokyti, kad reikia daugiau investuoti į saugą ir kad įvairios esamos sistemos turi būti geriau integruojamos viena į kitą. Tada, jeigu veiksmingos sąveikos pasirodys neįmanoma pasiekti, turi būti kuo labiau skatinama pereiti prie Europos ETCS, nes nenaudinga maršrutu Paryžius–Amsterdamas važinėjančiame *Thalys* traukinyje turėti ne mažiau kaip septynias skirtingas saugos sistemas.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, dviejų priemiestinių traukinių susidūrimas Briuselyje, virtęs šurpia avarija, mus visus giliai sukrėtė. Užjaučiame aukų šeimas ir draugus.

Po tokių avarių pirmoji žmonių reakcija dažnai būna noras rasti ką nors, ką būtų galima apkaltinti. Vis dėlto Europos Sąjunga, Komisija ir saugos nuostatos, kurias įtvirtinome Direktyvoje 2004/49/EB, šiuo atveju neturi virsti atpirkimo ožiu. Nepaisant to, žinoma, kyla svarbus klausimas, ar turėtume griežtinti saugos nuostatas. Šios geležinkelio avarijos tyrimai dar nebaigti ir todėl dar negalime tikėtis jokių aiškių rezultatų. Svarbiausias klausimas, į kurį turime atsakyti – ar šios avarijos būtų buvę įmanoma išvengti. Negalime atmesti žmogaus klaidų ar techninių gedimų, todėl abu šie dalykai atlieka tam tikrą vaidmenį užtikrinant geležinkelių saugą. Visi geležinkelių operatoriai, ir valstybiniai, ir privatūs, privalo užtikrinti būtinojo lygio saugą. Nacionalinės geležinkelių bendrovės turi užtikrinti, kad jose būtų laikomasi reikiamų saugos standartų.

Nenoriu šiuo atveju pradėti mokyti Vokietijos požiūriu. Tiesiog noriu pasakyti, kad Vokietijoje mes stengėmės šią direktyvą įgyvendinti visapusiškai. Visais atvejais, kai įmanoma, kad žmogus padarys klaidą, turi būti

numatyta, kad suveiktų techninės sistemos. Prisimenu „lavono rankeną“, kuri automatiškai įjungia stabdžius, jeigu vieną minutę rankenos niekas nespaudė. Jeigu traukinys pravažiuoja raudoną ženklą *stop*, stabdžiai irgi automatiškai suveikia. Turime turėti tokias sistemas. Turi būti įgyvendinta Europos traukinių kontrolės sistema, kad galėtume šiems dalykams daryti išorinę įtaką.

Transporto ir turizmo komiteto nariai bendradarbiaudami atliks reikiamus šių saugos nuostatų įvertinimus ir parengs reikiamas išvadas.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pone pirmininke, geležinkelio avarija Buicingene, netoli Briuselio, pareikalavo 18 aukų, o daugiau kaip 160 buvo sužeista. Žinoma, pirmiausia užjaučiame šeimas. Avarijos priežastys vis dar nežinomos, vyksta tyrimas ir turime rengtis įvertinti geležinkelio saugą Europoje – kiekvienoje konkrečioje valstybėje narėje.

Žinoma, atliekant šį įvertinimą daugiausia dėmesio turi būti skiriama saugos sistemoms, jų taikymo būklei, jų sąveikai ir veiksmingumui. Vis dėlto šį Europos geležinkelio tinklų saugos lygio įvertinimą reikia suprasti plačiau ir į jį pirmiausia turi būti įtrauktas geležinkelio darbuotojų darbo sąlygų įvertinimas, nes pastarieji yra geriausia saugos garantija.

Todėl raginu Komisiją Europos geležinkelio tinklų saugą vertinti visapusiškai, pradedant nuo geležinkelių sistemos liberalizavimo proceso. Vienas dalykas aiškus: atėjo laikas atlikti įvairiais tabu neribojamą šių viešosioms paslaugoms liberalizuoti ir išardyti skirtų politikos priemonių praktinių rezultatų įvertinimą. Kokios papildomos vertės šios politikos priemonės davė? Kam jos buvo naudingos? Kas nuo jų nukentėjo?

Tikslas – palyginti Europos saugos ir signalizacijos standartų diegimą su darbo sąlygomis nuo to laiko, kai kiekvienoje valstybėje narėje įsigaliojo geležinkelių sektoriaus liberalizavimo nuostatos. Todėl Komisija turi plačiau svarstyti viešųjų paslaugų vaidmenį. *Parti Socialiste* – partija, kuriai aš priklausau – seniai ragina Europos Sąjungą imtis konkrečių veiksmų viešosioms paslaugoms apsaugoti ir plėtoti. Juk būtent tokia pagrindų direktyvos dėl visuotinės svarbos paslaugų esmė. Pastarąja direktyva būtų užtikrinta stabili teisinė viešųjų paslaugų reglamentavimo sistema ir deramas finansavimas, atitinkantis visuotinio ir vienodų galimybių šiomis paslaugomis naudotis principus.

PIRMININKAVO: S. LAMBRINIDIS

Pirmininko pavaduotojas

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Norėčiau M. Tarabellai, kurį šiaip labai gerbiu, pateikti klausimą. Juk jis negali nepaisyti fakto, kad Belgijos geležinkeliai (SNCB) gauna didžiausią subsidiją Europoje. Todėl jis negali kaltinti liberalizavimo, nes keleivinis transportas neliberalizuotas, jis negali pateikti ir visokių kitokių pasiteisinimų.

Taip pat turėčiau pažymėti, kad jis kalba Belgijos prancūziškosios socialistų partijos (pranc. PS) vardu, o ši partija per profesines sąjungas turi daug galių kontroliuoti SNCB. Jeigu politizuota geležinkelių sistema geriau administruotų geležinkelius, tokių dalykų nebūtų.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pone pirmininke, viskas, ką atsakyčiau D. J. Eppinkui – tai nėra rinkimų kampanijos platforma. Įvyko avarija ir pareikalavo aukų – praeityje įvyko ir daugiau avarių – ir visiškai natūralu, kad tiriamos jos priežastys. Vyksta tyrimai; reikia leisti jiems vykti sava vaga;

Vis dėlto vieno veiksnio niekada negalima nepaisyti – žmogiškojo veiksnio. Kad ir koks liberalizavimas būtų vykdomas – žinau, kad jūs remiate liberalizavimą, aš jį remiu daug mažiau ir visiškai neremiu viešųjų paslaugų liberalizavimo – pamirštamą žmogišką veiksnį. Darbuotojai, dirbantys valandų valandas ar bet kuriuo atveju ilgesnį laiką be poilsio, patiria baisų spaudimą. Traukinio mašinistas atsako už keleivių saugą. Todėl manau, kad svarbu kelti klausimą apie darbo sąlygas ir jų pokyčius. Manau, kad tai – svarbus aspektas.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pone pirmininke, baisi traukinio avarija prie Halės buvo siaubinga tragedija aukoms, jų šeimoms, darbo kolegoms ir draugams. Dabar svarbu iš šios tragedijos deramai pasimokyti, kad išvengtume būsimų aukų. Šiomis aplinkybėmis itin svarbu aiškiai išgirsti geležinkelių darbuotojų balsą ir į jį atsižvelgti, kad kelionės geležinkeliais taptų saugesnės ir darbuotojams, ir keleiviams.

Tikrai įžūlu girdėti, kaip suprantu, Didžiosios Britanijos konservatorių, šio Parlamento narį, savo kalboje šmeižiant ir įžeidinėjant Belgijos geležinkelio darbuotojus, kai visiškai aišku, kad neoliberalizavimo ir reguliavimo mažinimo politikos priemonės mūsų geležinkelių, kaip viešųjų paslaugų srities, sistemai padarė milžinišką žalą. Beje, Belgijos geležinkelių darbuotojai patiria didžiulį stresą. Tai buvo aišku iš šių darbuotojų

spontaniškų streikų, kaip atsakas vykusių kelias dienas po šios tragedijos. Tai trečias rimtas incidentas Belgijoje per devynis mėnesius.

Po ankstesnės 2001 m. Belgijoje įvykusios tragedijos buvo žadama imtis visapusiškų saugos priemonių, bet jos neįgyvendintos. Tikrovė ta, kad Belgijos geležinkelių darbuotojams nuolat daromas spaudimas dirbti ilgiau, ilginamos kelionės ir daroma mažiau pertraukų – tai reiškia, kad mažesnė ir sauga. Žinoma, klastinga ES Komisijos vykdoma liberalizavimo ir privatizavimo politika toliau kels grėsmę saugai. Tai reiškia, kad didžiųjų transporto bendrovių pelnas svarbiau. Aišku, kad geriausia sistema saugai užtikrinti yra išlaikyti geležinkelių infrastruktūros valstybinę nuosavybę, demokratinę kontrolę ir daryti reikiamas investicijas.

Georges Bach (PPE). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau irgi pareikšti užuojautą su avarija susijusioms šeimoms. Vis dėlto jeigu nuolat pabrėšime, kad geležinkeliai yra saugiausia transporto rūšis ir kad avarijų skaičius, palyginti su avarijų keliuose skaičiumi, labai mažas, tai bus menka paguoda nukentėjusiems – gedinčioms šeimoms ir sunkiai sužalotiesiems.

Žinoma, kyla aplinkybių klausimas. Kaip tokia avarija galėjo įvykti? Vis dėlto, kaip jau sakyta, šį klausimą turi išspręsti techniniai ekspertai, o vėliau – teismai. Turime atsakyti į klausimą: kas nepavyko kuriant Europos geležinkelių rinką? Antra, kaip, pasinaudodami visomis turimomis priemonėmis, galime užkirsti kelią tolesnėms avarijoms? Kiekviena avarija – viena avarija per daug.

Anksčiau dirbau geležinkeliuose, tad pats patyriau šiuos pokyčius. Norėčiau paminėti kai kurias problemas, turinčias tam tikrą poveikį saugai. Dešimtojo dešimtmečio pradžioje, užuot leidę geležinkeliuose atsirasti konkurencijai, pirmiausia geriau būtume pradėję techninio derinimo procesą. Visas problemas, kurias minėjo S. Kallas, turėjome įveikti dešimtajame dešimtmetyje. Rinką konkurencijai turėjome atverti tik suderinę techninius dalykus. Įmonių susiskaidymo rezultatas buvo tas, kad geležinkelio sistemoje pradėjo veikti daug dalyvių, o ši sistema tinkamai veikia tik tada, kai administruojama kaip vienas vienetas. Todėl, mano nuomone, už pastarojo laikotarpio avarijas bendrai atsakingos valstybės narės, geležinkelių bendrovės, infrastruktūros operatoriai ir Komisija, kuri, kaip jau sakyta, neatlikusi tarpinio įvertinimo priėmė direktyvas ir reglamentus. Įvertinimas baigtas tik visai neseniai. Geležinkelių bendrovės padarė klaidą pasirinkdamos klaidingą strategiją ir per ilgai laukdamos europinės sistemos. Jos nuolat stengėsi mažinti išlaidas, kaip jau minėta, įdarbino reikiamų igūdžių neturinčius darbuotojus ir per mažai investavo.

Norėčiau pabrėžti tris aspektus. Siekiant pagreitinti planuotą modernizavimo programą turi būti nedelsiant padidintas finansavimas.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Apskritai geležinkelių transportas yra saugesnis, greitesnis ir kelia mažiau taršos nei kelių transportas. Vis dėlto 2007 m. geležinkelių avarijose nukentėjo maždaug 2 600 žmonių, o praėjusiais metais įvyko daugiau keleivinių ir krovinių traukinių avarijų.

Pastaroji geležinkelio avarija Belgijoje, per kurią 20 žmonių žuvo ir daugiau kaip 120 sužeista, sukrečia ir verčia mus prisiminti, kokia svarbi geležinkelių transporto sauga. Deja, dėl ekonomikos ir finansų krizės geležinkelių transporto infrastruktūros srityje dirbančių operatorių ir administratorių finansiniai sunkumai tik padidėjo. Didelį rūpestį kelia tai, kad ERTMS įgyvendinti reikalingų specialistų ir finansinių išteklių trūkumas yra viena iš galimų avarijos priežasčių, o tūkstančiai geležinkelių darbuotojų netenka darbo. Raginu valstybes nares ir Komisiją imtis reikiamų priemonių siekiant:

1. modernizuoti geležinkelio infrastruktūrą ir esamus riedmenis, kad būtų užtikrintas našus ir saugus geležinkelių transportas,
2. pirmenybę teikti geležinkelių transporto saugai ir saugumui reikalingoms investicijoms, ir
3. kurti naują geležinkelių transporto infrastruktūrą ir diegti ERTMS.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Europą sukrėtusios pastarojo laikotarpio geležinkelių katastrofos – Belgijoje šiandien, Italijoje vakar – verčia mus svarstyti sistemos trūkumus ir priemones, tinkamas paslaugų saugai pagerinti.

Pvz., stebėtina, kad Europos Sąjunga pradėjo eksploatuoti tinkamą geležinkelių eismo kontrolės sistemą – ERTMS – dar 2000 m., bet nepaisant to, praėjus dešimčiai metų šią sistemą įsidiegusios tik kelios valstybės narės.

Net ir šiandien ES teritorijoje veikia daugiau kaip dvidešimt skirtingų geležinkelių saugos sistemų ir aišku, kad tai gali kelti problemų, pirmiausia tarptautiniuose linijų ruožuose.

Tiesa, kad europinės sistemos geležinkelio infrastruktūrai ir riedmenims pritaikyti reikės atlikti techninius ir ekonominius įvertinimus bei uždavinius ir visa tai neišvengiamai turės administruoti sektoriuje veikiančios bendrovės. Vis dėlto negalime nepastebėti, kad Europos teisės aktuose nenustatyta data, iki kurios valstybių narių linijos turi būti pritaikytos prie ERTMS sistemos, ir taip valstybėms narėms suteikiama teisė spręsti, kokios įrangos reikia jų riedmenims.

Būtų geriau įpareigoti laikytis konkrečių terminų ir juos nustatyti, investicijomis skatinti jų laikytis arba, dar geriau, neskirti investicijų tiems, kurie neprisitaiko prie infrastruktūros projektų arba įsigyja riedmenis, kuriuose nenaudojamos šios sistemos.

Kitas argumentas – neturėtų būti lėtinami sąveikos projektai ir neturėtų būti delsiama baigti kurti vidaus rinką. Šiandien turime nepriklausomą nacionalinę saugos agentūrą, kuri turėtų tikrinti, ar įdiegtos deramos saugos sistemos. Na, reikėtų numatyti, kad prieš gaunant veiklos licenciją būtų privaloma gauti saugos sertifikatus.

Be to, pabrėžčiau, kad žvelgiant į laisvosios geležinkelių rinkos perspektyvą turi būti centriniu lygmeniu sustiprintos Europos geležinkelių agentūros galios atlikti patikras.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, po pastarosios geležinkelio avarijos Briuselyje, kurią minėjo daugelis narių, dėmesio centre vėl atsidadė geležinkelių sauga.

Direktyvoje 2004/49/EB dėl geležinkelių saugos apskritai numatyta, kad geležinkelių bendrovės ir infrastruktūros valdytojai kiekvienas savo veiklos srityje turėtų prisiimti visą atsakomybę už sistemos saugą.

Atrodo, kad konkrečios Belgijoje įvykusios avarijos priežastis yra žmogaus klaida. Žinoma, turime laukti, kol bus atlikti tyrimai. Vis dėlto atrodytų, kad traukinyje nebuvo įrengta automatinė stabdymo sistema.

Ar Komisija žino, kuriuose valstybių narių tinkluose ir kuriuose traukiniuose neįrengta ši saugos priemonė? Be to, ar ji ketina parengti teisės akto, kuriuo būtų užtikrinta, kad ši sistema būtų įrengta visame ES geležinkelių tinkle, pasiūlymą?

Sławomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau pareikšti užuojautą avarijos aukų šeimoms. Norėčiau aptarti tai, kas man atrodo labai svarbu, tačiau dar nepasakyta. Čia vyksta diskusijos, kurios daugeliu atžvilgių pagrįstos. Aš irgi turiu labai aiškią nuomonę šiuo klausimu. Manau, kad nereguliuojama rinka daug geriau negu valstybės nuosavybei priklausančių įmonių dominuojama rinka, bet norėčiau aptarti tai, kas svarbu šiose diskusijose.

Ginčijamasi ne tik dėl to, ar įmonė priklauso valstybei, ar privatiems subjektams; kalbama ir apie tai, ar rinka yra laisva, ar ribota, reguliuojama rinka, o tai dažnai reiškia, kad daugelyje valstybių narių veikia vienos valstybinės įmonės monopolija. Veikia tiek daug geležinkelių sistemų ir jos skirtingos ne tik kiekvienoje valstybėje narėje – daugeliu atvejų vienoje valstybėje narėje naudojamos skirtingos sistemos, o sistemos, apie kurias kalbame, dažnai yra protekcionistinė administracinė kliūtis, iškelta vien siekiant apsaugoti valstybės narės rinkos monopolinę įmonę. Daugeliu atvejų tam tikros įrangos ir lokomotyvų neleidžiama naudoti vien siekiant apriboti konkurento iš kitos šalies arba privataus konkurento galimybę patekti į rinką. Šios praktikos padarinys – sukurta tiek daug skirtingų sistemų ir kyla saugos problemų.

Jeigu įvertinsite struktūrinių fondų lėšų paskirstymą infrastruktūros projektams naujosiose valstybėse narėse, pamatysite, kad tose šalyse praktiškai neskiriama lėšų geležinkelių infrastruktūrai. Administratoriai, kurie turėtų pildyti paraiškas ir prašyti lėšų, tuo nė kiek nesuinteresuoti. Turime modelį, kai daugelis valstybių narių nenori savo geležinkeliuose nieko keisti, kad konkurentai iš kitų šalių arba, pvz., iš privačios rinkos neturėtų gerų sąlygų. Dėl to nukentčia sauga ir konkurencingumas.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Tragiška avarija Buicingene visus mus, įskaitant Europą, verčia pradėti tyrimą. Ši tragedija kainavo aštuoniolikos žmonių gyvybę ir mes šioms aukoms skolingi – privalome nedelsdami pasimokyti iš nelaimės ir užtikrinti, kad Belgijos ir Europos geležinkelių linijose būtų garantuojama sauga.

Kaip žinome ir kaip jūs jau sakėte, ne Europos kaltė, kad Belgijoje dar nevisiškai įdiegta automatinio stabdymo sistema. Vis dėlto tai nereiškia, kad Europa dabar neprivalo imtis veiksmų; visiškai priešingai. Tiesiogiai raginame Europos Komisiją dabar irgi atlikti tyrimą, kuriuo turi būti atsakyta į keletą labai konkrečių klausimų. Pvz., kaip žinote, mes įpareigojome geležinkelių bendroves, įskaitant privačias, iki 2013 m. visuose savo

traukiniuose įrengti naująją Europos traukinių kontrolės sistemą (ETCS), tačiau jau dabar žinome, kad Europos geležinkelio linijose ši sistema iki to laiko nebus įrengta.

Noriu paminėti du skaičius. Šiuo metu, Komisijos nary, ši naujoji europinė saugos sistema visoje Europoje įrengta tik 2 800 kilometrų geležinkelių. Vien Belgijos geležinkelių tinklas, kurio ilgis – 3 400 kilometrų, yra didesnis. Todėl aišku, kad mes Europoje nebūsime tam pasirengę ir todėl mūsų traukiniai negalės palaikyti ryšio su šiais naujais signalizavimo įrenginiais arba šis ryšys bus nevisavertis. Todėl reikia atlikti išsamų vertinimą.

Komisijos nary, turime išdrįsti ištirti, galbūt dėl būsimos geležinkelių bendrovių konkurencijos padidėjo spaudimas darbuotojams. Galbūt turėtume traukinio mašinistams Europos lygmeniu nustatyti vairavimo valandas ir poilsio laikotarpius, kaip nustatėme sunkvežimių vairuotojams? Trumpai tariant, ši avarija verčia Europos Sąjungą šiek tiek pasitikrinti sąžinę ir atlikti vertinimą, taip pat reikia pasirėngimo ir politinės valios prireikus koreguoti padėtį.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, šioje šturpioje avarijoje dalyvavo du lokomotyvai, kuriuos Belgijos nacionalinė geležinkelių bendrovė SNCB eksploatavo valstybiniame geležinkelių tinkle. Belgijos keleivinių traukinių transporto rinkoje konkurencijos nėra. Todėl tai neturi nieko bendra su konkurencija ar tinklo atvėrimu konkurencijai. Visa esmė – netinkami saugos standartai. M. Grosch jau aiškino, kad technologija traukiniui automatiškai sustabdyti, kai jis kerta raudoną ženklą, sukurta jau daugiau kaip dvidešimt metų. Klausimas: kodėl ji neįrengta?

Be to, tai neturi nieko bendra su Europos geležinkelių eismo valdymo sistema (angl. ERTMS). Aš buvau pranešėjas, rengęs pranešimą apie ERTMS. Tai yra ateities vizija, tačiau valstybės narės neatleidžiamos nuo pareigos įdiegti nacionaliniu lygmeniu jau turimas saugos priemonės. Tai – konkrečių šalių uždavinys.

Todėl turime kelti klausimą, kodėl Belgija per pastaruosius dvidešimt metų neinvestavo į šią saugos sistemą. Jeigu jie būtų nutiesę vienu ar dviem kilometrais trumpesnę greitkelių, jie būtų turėję du ar tris kartus daugiau pinigų negu reikia šioms saugos sistemoms įrengti ir tokių avarių kaip ši išvengti. Tai ne pirmas kartas, kai traukinys kirta raudoną ženklą. Tai tiesiog pirmas kartas, kai dėl to įvyko tokia šturpi avarija.

Siim Kallas, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – Pone pirmininke, žinoma, šios diskusijos, kurias dabar įkvėpė tragiška avarija Belgijoje, bus mūsų bendrų diskusijų apie geležinkelių saugą ir transporto plėtrą Europoje dalis. Komisija rengia baltąją knygą dėl transporto ateities, kurioje rimtai atsižvelgiama į visus visų rūšių transporto, įskaitant geležinkelius, kurie, kaip daug kartų minėta, vis tiek yra viena iš saugiausių transporto rūšių, saugos ir saugumo aspektus.

Taip pat svarbu, kad dabar aptariame geležinkelių paketą – pirmąją geležinkelių paketo „naująją redakciją“ – ir neabejotinai jį tobulinsime ir svarstysime.

Tiesiog norėčiau pateikti keletą faktinių pastabų. Europos geležinkelių eismo valdymo sistema (ERTMS) sukurta ketinant įtvirtinti geležinkelių tarpusavio sąveiką. Tai neabejotinai gera sistema, turinti rimtų saugos elementų. Vis dėlto, kad ir kokia sistema būtų naudojama, sauga ir toliau priklauso valstybių narių kompetencijai. Bet ERTMS diegiama labai gerai.

Transporto TEN-T tinklai: juos aptarsime irgi jau greitai. Šiuo konkrečiu projektu sprendžiamas eismo valdymo sistemos eksploatacijos pradžios klausimas. 2020 m. ši sistema bus naudojama jau 20 000 kilometrų Europos, įskaitant Belgiją, geležinkelių.

Šie darbai atliekami; bet geležinkeliuose viskas užtrunka, investicijos didelės ir 85 proc. TEN-T tinklo lėšų naudojama būtent geležinkeliams, įskaitant ERTMS, tobulinti. Žinoma, būčiau labai patenkintas, jeigu remiant Europos Parlamentui galėtume padidinti investicijų į transporto tinklus finansavimą. Tai bus labai svarbu.

Bet vis tiek, žinoma, žmogiškasis veiksnys visada aktualus. O kai kalbame apie saugos standartus, yra vienas standartas – raudona šviesa – kuris reiškia, kad reikia sustoti. Tas standartas egzistuoja jau nuo XIX amžiaus. Taigi jeigu dabar sakome, kad bus įdiegta šimtu procentų saugi stabdymo sistema, kurioje bus išvengta žmogaus klaidų – tai netiesa. Visada yra tam tikra maža žmogaus klaidos galimybė. Labai svarbi žmogaus atsakomybė.

Norėčiau pateikti dar vieną pastabą apie liberalizavimą ir viešąsias paslaugas: tai du skirtingi dalykai. Niekas valstybėms narėms netrukdo teikti gerų viešųjų paslaugų, net ir liberalizavus rinką. Europos taisyklėmis leidžiama teikti paramą – tai leidžia ir valstybės – ir šiuo liberalizavimu neužkertama kelio teikti geras viešąsias paslaugas.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Herbert Dorfmann (PPE), raštu. – (DE) Tragiška traukinio avarija Belgijoje privertė visuomenę atkreipti dėmesį į geležinkelių saugą. Turi būti gerinama riedmenų sauga ir signalizacijos sistemų sauga. Europos geležinkeliuose yra itin daug visiškai pasenusių prekinių vagonų. Praėjusių metų avarija Italijoje parodė, kokie gali būti tokios vagonų būklės padariniai. Deja, ES iki šiol labai mažai nuveikė, kad įpareigotų operatorius užtikrinti priimtina jų riedmenų saugos standartą. Svarbu prisiminti, kad pavojingos prekės irgi gabenamos geležinkeliu ir įvykus avarijai padariniai gali būti pražūtingi. Šiomis aplinkybėmis raginu įtvirtinti aukštesnius geležinkelių saugos standartus.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Tragedija, Belgijoje lėmusi dabartinį gedulą, neabejotinai įvyko dėl priežasčių, susijusių su ypatingais tos šalies bruožais, kaip šiandien pabrėžė daugelis mūsų kolegų narių flamandų. Atliekant tyrimą turės būti nustatyta, kiek šie bruožai prisidėjo prie tragedijos.

Vis dėlto ši avarija turėjo vieną ypatingą, esminę priežastį: geležinkelio transporto liberalizavimą ir tinklo valdymo atskyrimą nuo paties geležinkelio transporto valdymo. Todėl tinklas, jo kokybė ir sauga paaukota transporto operatorių pelno labui, – jie mano, kad jiems nustatyti per dideli mokesčiai, – taip pat taupoma traukinių keitimo ir modernizavimo sąskaita. Šiandien teikiama paslaugų tvarkaraščiai ir dažnumas atitinka pelno siekimo logiką, o naudotojų poreikių nebeatitinka. Nors kai kuriomis linijomis naudojamos nuolat, jos naikinamos, nes nėra pakankamai pelningos. Kitos linijos vis dar eksploatuojamos, nors remiantis sveiku protu taip neturėtų būti. Vėlavimas tampa norma, net ir teikiant TGV paslaugas.

Jūsų liberalioje sistemoje traukiniu važinėjantys piliečiai netapo labai vertinamais klientais; jie vis tiek yra naudotojo mokesčių mokėtojai, su kuriais galima elgtis kaip su gyvuliais. Taip atsitiko su kiekviena jūsų liberalizuota veikla, šiandien mes vis daugiau mokame už paslaugas, kurios tampa vis blogesnės arba netgi, deja, pavojingos.

Marian-Jean Marinescu (PPE), raštu. – (RO) Atsižvelgdami į tragišką avariją Briuselyje, dar kartą susiduriame su tuo, kad valstybės narės dar nevisapusiškai suderino savo geležinkelių saugos sistemas, nors Direktyvoje 2004/49/EB aiškiai nustatyti bendri saugos rodiklių standartai ir ši direktyva visiškai atitinka bendrus saugos reikalavimus, įskaitant infrastruktūros ir eismo valdymo saugos reikalavimus. Didžiausia problema iš tikrųjų tik finansinė: geležinkelio infrastruktūros ir riedmenų, įskaitant signalizacijos sistemas, eksploatacijos laikas labai ilgas. Šiomis aplinkybėmis pageidautina, kad valstybės narės, nepaisydamos krizės, nagrinėtų ne vien finansinį klausimą, o apsvarstytų ir galimybę paspartinti sąveikių sistemų diegimą, taip pat daugiau investuoti į geležinkelio infrastruktūrą ir infrastruktūros bei riedmenų signalizacijos sistemas.

Kai taupoma vilkinant riedmenų ir geležinkelio infrastruktūros atnaujinimą ir modernizavimą, deja, kaip ir šiuo atveju, gali įvykti tragiškų avarių, per kurias patirta ne tik didžiulių ekonominių ir finansinių nuostolių, bet ir žuvo žmonės, o tai nepriimtina. Norėčiau šiuo sunkiu metu pareikšti kuo giliausią užuojautą nuo avarijos nukentėjusioms šeimoms ir tikiuosi, kad tokia tragedija daugiau nepasikartos.

(Posėdis nutrauktas 11.25 val. ir pratęstas 11.30 val.)

PIRMININKAVO: S. LAMBRINIDIS

Pirmininko pavaduotojas

6. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas

(Ankstesnio posėdžio protokolas patvirtintas)

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Pone pirmininke, nebegrįšiu prie vakar šiame Parlamente įvykusio apgailėtino incidento, kuris nevertas šio Parlamento ir per kurį buvo ižėistas H. Van Rompuy. Europos Vadovų Tarybos pirmininkas puikiai sugeba apsiginti, bet aš nepakęsiu, kad kas nors šiame Parlamente saktų, jog mano šalis yra ne šalis. Tai viena iš Europos Sąjungą įsteigusių šalių ir ji labai greitai pirmininkaus Tarybai. Nesuprantu, kaip šio Parlamento narys gali taip žemai smukti, kad saktų tokius dalykus, ir reikalauju atsiprašyti, pone pirmininke.

(Plojimai)

Gerard Batten (EFD). – Pone pirmininke, pagal darbotvarkės punktą norėčiau tarti žodį ta pačia tvarka, kuria ką tik kalbėjo ponia, minėjusi mano kolegą Nigelį Farage.

Tai vadinama politika. Jūs įbrukote mūsų šalims Lisabonos sutartį nesikonsultavę su žmonėmis ir kai mano kolega pasako ką nors apie tai ir žmonėms tai nepatinka, jie skundžiasi. Tai vadinama politika. Tai mes turėjome savo šalyje, kol Europos Sąjunga nebuvo sunaikinusi mūsų demokratijos, tad šioje vietoje pripraskite klausytis opozicijos.

Pirmininkas. – Pone G. Battenai, ankstesnė kalba buvo reakcija į tai, kas vakar buvo pasakyta Parlamente. Būtent tokia tvarka ji buvo pasakyta. Tai nebuvo darbotvarkės punktas. Todėl jūsų darbotvarkės punktas buvo ne vietoje.

7. Balsavimui skirtas laikas

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsuoti skirtas laikas.

(Informacija apie balsavimo rezultatus: žr. protokolą)

7.1. Energetikos infrastruktūros investiciniai projektai Europos bendrijoje (A7-0016/2010, Adina-Ioana Vălean)

7.2. Padėtis Ukrainoje (B7-0116/2010)

- Prieš balsuojant dėl 4a dalies:

Cristian Dan Preda, PPE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, norėčiau pateikti šį pakeitimą: „pripažindamas, kad Ukraina ratifikavo Europos Tarybos tautinių mažumų apsaugos pagrindų konvenciją ir Europos regioninių arba mažumų kalbų chartiją, ragina Ukrainos institucijas labiau stengtis padėti Ukrainoje gyvenančioms mažumų bendruomenėms – toliau integruoti šias bendruomenes į politinius šalies įvykius ir deramai skatinti naudotis teise į švietimą mažumų kalbomis“.

Priežastis labai paprasta: pasinaudodami po rinkimų susiklosčiusia padėtimi, turime pažymėti, kad ES išorės politika grindžiama žmogaus teisių, įskaitant mažumų teises, laikymusi.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

- Prieš balsuojant dėl 14 dalies:

Michael Gahler, PPE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, jeigu mano žodinis pakeitimas bus priimtas, mums nereikės balsuoti atskirai. Jis toks:

„ragina Komisiją nacionalinę orientacinę programą 2011–2013 m. glaudžiai susieti su asociacijos darbotvarka“.

(DE) Dabartiniame pradinio teksto variante nurodyta visiškai priešingai ir tai yra klaidinga.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

- Prieš balsuojant dėl 15 dalies:

Michael Gahler, PPE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, tai tik faktinė korektūra. Naujoji formuluotė yra teisinga. Pradiniame tekste pateikta klaidinga nuoroda. Man nebūtina šio teksto skaityti garsiai, nes rašytinį pasiūlymo variantą jūs turite prieš akis.

(Parlamentas sutiko priimti žodinį pakeitimą)

7.3. Europos Parlamento prioritetai JT Žmogaus teisių tarybos susitikime (Ženeva, 2010 m. kovo 1–26 d.) (B7-0119/2010)

- Prieš balsuojant:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Pone pirmininke, vakar per diskusijas dėl pasiūlymo dėl rezoliucijos, dėl kurios rengiamės balsuoti, pareiškėme gailėstį dėl Orlando Zapatos Tamayo, 42 metų statybininko ir Kubos politinio kalinio, mirties – jis mirė po bado streiko ir daugelį metų trukusio nepagrįsto, neteisingo, nežmoniško ir žiauraus kalinimo.

Vakar šiame Parlamente Komisijos narė K. Georgieva griežtai ir tvirtai pasmerkė šį įvykį. Raginu jus, pone pirmininke, Parlamento vardu nusiųsti užuojautą O. Zapatos šeimai, prie kurios priekabaujama per jo laidotuves.

Prašyčiau jus Kubos institucijoms pranešti, kad griežtai smerkiate šios mirties, kurios tikrai buvo galima išvengti, atvejį, kurį Kubos žmogaus teisių ir susitaikymo komisijos vadovas Elizardo Sánchez pavadino nužudymu, pavaizduotu kaip teisingumas. Tikiuosi, pone pirmininke, kad ši mirtis privers pasvarstyti tuos, kurie iš geros valios arba naivumo nori pakeisti Tarybos bendrąją poziciją, gerbtiną poziciją, kuria tik siekiama santykių su šia sala gerinimą susieti su žmogaus teisėmis ir pagrindinėmis laisvėmis, kurios, kaip matėme, toliau pažeidinėjamos.

(Plojimai)

- Prieš balsuojant dėl 3 pakeitimo:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, siūlau atskirai balsuoti dėl 10 dalies žodinio pakeitimo, susijusio su šia pastraipa: „mano, kad netikslinga šią sąvoką įtraukti į Protokolą dėl papildomų standartų rasizmo, rasinės diskriminacijos, ksenofobijos ir bet kokios formos diskriminacijos klausimais“. Atskirai turi būti balsuojama dėl šios vidurinės dalies, nes nesuprantu, kodėl į vieną vietą sudedame šiuos dalykus ir aiškiai nepasakome, kad su religinių mažumų diskriminacija turime kovoti taip pat griežtai kaip ir su visų kitų formų diskriminacija. Nepriimtina, kad kovos su religinių mažumų diskriminacija priemonės būtų ne tokios griežtos. Todėl turėtume turėti galimybę balsuoti atskirai.

Parlamentas atmetė prašymą balsuoti atskirai)

- Prieš balsuojant dėl 20 dalies:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pone pirmininke, aš irgi norėčiau paprašyti atskirai balsuoti dėl žodžių „ES pozicijas“ išbraukimo iš paskutinio sakinio. Tada tekstas būtų toks: „ragina šias rekomendacijas ir susijusias pastabas įtraukti į ES dialogus su abiem šalimis, taip pat į daugiašalius forumus“. Žodžiai „ES pozicijas“ būtų išbraukti. Šiuo atveju prašyčiau leisti balsuoti atskirai.

Parlamentas atmetė prašymą balsuoti atskirai)

7.4. JT veiksmų platforma lyčių lygybės klausimais (Pekinas + 15)

7.5. Taisomojo biudžeto Nr. 1/2010 pajamų ir išlaidų sąmata (I skirsnis, Europos Parlamentas) (A7-0017/2010, Vladimír Maňka)

7.6. Žalioji knyga dėl bendrosios žuvininkystės politikos reformos (A7-0014/2010, Maria do Céu Patrão Neves)

8. Tarybos bendrųjų pozicijų perdavimas (žr. protokolą)

9. Paaiškinimai dėl balsavimo

Pirmininkas. – Kitas klausimas – žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo.

Zoltán Balczó (NI). – Pone pirmininke, ar galiu paprašyti dviejų minučių pertraukos, kol žmonės eina iš salės? Arba minutės pertraukos?

Pranešimas: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Reglamento tikslas teigiamas: surinkti informaciją iš valstybių narių apie energetikos infrastruktūrą, susisteminti ją ir padaryti ją Bendrijos lygmeniu prieinamą ūkio subjektams. Taip šiuo reglamentu kišamasi į rinkos veikimą, tačiau visai teisingai. Nepaisant to, Parlamentas priėmė šiam

tiksli visiškai priešingą iniciatyvą ir netgi laiko tai politiniu reglamento tikslu. Cituoju: „Visos Bendrijos lygmenyje pasiūlytos ar vykdomos priemonės turėtų būti neutralios ir jomis neturėtų būti kišamasi į rinkos funkcionavimą“. Dauguma posėdžiaujančiųjų šiame Parlamente nieko nepasimokė iš pasaulinės finansų ir ekonomikos krizės. Parlamentas toliau propaguoja neoliberalias dogmas ir netgi šioje strateginėje srityje pasitiki rinkos saviregulavimu. Tai nepriimtina, todėl balsavau prieš šią rezoliuciją.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pone pirmininke, veikianči infrastruktūra Europos Sąjungoje yra lemiamas normalaus gerovės kilimo veiksnys. Kartu su maisto saugos ir bendrąja užsienio ir saugumo politika energetikos politika atlieka itin svarbų vaidmenį. Vien dėl šios priežasties būtina, kad Europos Parlamentas ne tik dalyvautų šiose diskusijose, bet ir turėtų bendro sprendimo teisę. Todėl raginu Komisiją nutraukti savo blokados politiką ir suteikti Parlamentui bendro sprendimo teisę.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pone pirmininke, kalbėsiu labai trumpai. Visa esmė gana teisinga. Man labiausiai patinka, kad pabrėžiamas ekologinis aspektas. Jei jau apie tai kalbame, kalbėkime nuosekliai. Būtent ekologiniai ir aplinkosaugos sumetimai buvo svarbūs faktiniai argumentai, kuriais buvo grindžiamas pasipriešinimas Šiaurės dujotiekio idėjai. Šie labai pateisinami, praktiniai ir moksliskai pagrįsti argumentai buvo atmesti, nes nugalėjo politinės priežastys. Manau, kad remdami šį projektą, turėtume prisiminti, kad politikoje neturime būti veidmainiai. Šiaurės dujotiekio atveju tai pamiršo daugelis Europos Sąjungos valstybių narių ir daugelis frakcijų.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) 2009 m. pradžioje buvo aišku, kad Europos Sąjunga ir valstybės narės negali padėti viena kitai, kai sutrinka elektros arba dujų tiekimas. Buvo akivaizdu, kad vakarų ir rytų elektros tinklai tarpusavyje nesusieti, jų parametrai skirtingi ir nesuderinami.

Todėl gerai, kad valstybės ir tinklų operatoriai suteiks būtinąją informaciją apie savo energijos tiekimo pajėgumus Europos Komisijai, kuri tada galės įvertinti tinklų ir ES energetinio saugumo politikos trūkumus ir galės informuoti konkrečias šalis apie rezervinius jų energetikos sistemų pajėgumus. Šiuo požiūriu manau, kad turėtume remti Tarybos ir Komisijos iniciatyvą dėl informacijos apie energetiką teikimo ir rinkimo Europos Sąjungos labui.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0116/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Ypatingai noriu pabrėžti savo palaikymą Ukrainai dėl demokratiškai vykusių rinkimų bei suteiktą žmonėms galimybę išreikšti savo laisvą valią. Gerai pažinodamas Ukrainą matau, kad ne tik valdžia, bet ir pati visuomenė aktyviai stoja į demokratijos kelią ir kuria demokratinus institutus. Taip pat dedu viltį, kad šitie rinkimai dar labiau suartins Ukrainą su Europos Sąjunga, o gal net ir paklos tvirtesnę tiltą Europos Sąjungos ir Rusijos bendradarbiavime. Ir labai džiaugiuosi tuo, kad gal būt net postsovietinė šalis greičiau įsitrauks į bevizį režimą su Europos Sąjungos zona.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Pone pirmininke, rezoliucijoje dėl padėties Ukrainoje pasiekta pusiausvyra ir pateikiamas objektyvus tikrovės vaizdas. Telieta palinkėti Ukrainai sėkmės įveikiant ekonomines problemas ir labai gilų visuomenės pasidalijimą dėl geopolitinės Ukrainos ateities.

Taip pat norėčiau atkreipti dėmesį į kadenciją baigiančio prezidento V. Juščenko sprendimą nacionalinio Ukrainos didvyrio vardą suteikti Stefanui Banderai ir dekretą, kuriuo pripažįstamos dvi nacionalistų organizacijos, Ukrainos nacionalistų organizacija ir Ukrainos sukilėlių armija, kaip kovos už Ukrainos nepriklausomybę dalyvės. Ir Stefanas Bandera, ir šios dvi organizacijos atsakingi už teritorijose, kuriose dabar yra Vakarų Ukraina, penktajame dešimtmetyje vykusį etninį valymą ir prieš lenkų tautybės gyventojus įvykdytus žiaurumus. Nacionalistai nužudė 120 000 lenkų. Linkėdamas Ukrainai visa ko geriausio, tikiuosi, kad kraštutinio, nusikalstamo nacionalizmo šlovinimas bus pasmerktas.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Pone pirmininke, džiaugiuosi galėdama būti Europos Parlamento stebėtoja per pirmąjį Ukrainos prezidento rinkimų turą. Turiu pasakyti, kad Ukrainos gyventojai egzaminą išlaikė. Rinkimai buvo labai skaidrūs ir demokratiški, nors paskutinę minutę buvo pakeistos rinkimų reglamentavimo nuostatos.

Šiandien Ukrainai reikia politinio, administracinio ir ekonominio stabilumo. Todėl, gerbdami demokratinį Ukrainos gyventojų pasirinkimą, turėtume remti ir spartinti priemones, kurias Ukrainai padėtų įveikti esamas problemas. Europos Sąjunga turėtų parodyti aiškų ženklą, kad atviros durys Ukrainos narystei Europos Sąjungoje. Jeigu Europos Sąjunga tikrai domisi Ukraina, pirmasis žingsnis turėtų būti ukrainiečiams taikomo reikalavimo turėti vizas panaikinimas. Tikiuosi, kad priėmus šiandienos rezoliuciją šios idėjos bus įgyvendinamos greičiau. Todėl ir balsavau už rezoliucijos patvirtinimą.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pone pirmininke, džiaugiasi galėdamas būti stebėtoju per Ukrainos prezidento rinkimų pirmąjį ir antrąjį turus, kaip ir prieš keletą metų. Norėčiau pasakyti, kad turėtume Ukrainą laikyti partnere ir nesikišti į Ukrainos rinkėjų simpatijas. Manau, kad vakar šiame Parlamente vieno iš Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos lyderių pasakytas teiginys, kad naujasis prezidentas bus palankus Maskvai, yra visiškai nereikalingas. Naujasis Ukrainos prezidentas su savo pirmuoju nuo kadencijos pradžios užsienio vizitu atvyksta į Briuselį. Ukrainos politikus turėtume vertinti pagal tai, ką jie daro, o ne pagal jų galbūt kada nors darytus pareiškimus. Ukraina turėtų būti mūsų politinė partnerė ir turėtume atverti kelią Ukrainai įstoti į Europos Sąjungą. Džiaugiuosi naujojo prezidento teiginiu, kad jis panaikins dekretą, apie kurį kalbėjo J. Kalinowski, skandalingą dekretą, pagal kurį nacionaliniu Ukrainos didvyriu pripažįstamas žmogus, kurio rankos suteptos daugelio tūkstančių lenkų krauju.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, balsavau prieš pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes manau, kad pirmiausia tai bandymas kištis į Ukrainos vidaus reikalus ir kad pasiūlyme pateikiami prieštaringi teiginiai. Tuo požiūriu pasiūlymas nepriimtinas.

Antra, manau, kad Ukrainos gyventojai nuo narystės Europos Sąjungoje tik nukentės. Šiuo konkrečiu pasiūlymu dėl rezoliucijos grindžiamas kelias šioms perspektyvoms ir, žinoma, to proceso metu vyks restruktūrizavimas, kaip ir daugelyje kitų šalių.

Trečia, viena iš pagrindinių priežasčių, kodėl balsavau prieš pasiūlymą, yra nuoroda į S. Banderą. Tai, kad jis pasiūlyme paminėtas, visiškai teisinga. Vis dėlto šis Parlamentas ir Europos Sąjunga kalti dėl to, kad yra tokių reiškinų – ne tik Ukrainoje, bet ir kitose šalyse, Baltijos šalyse, kaip gerai žinote, ir Europos Sąjunga bei Europos Parlamentas labai kalti dėl to, kad atsidūreme tokioje padėtyje, kai atgaivinami karo nusikaltimai.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Ukrainoje pasikeitė politinė vadovybė, bet plačiau Ukrainos visuomenei nepasikeitė niekas. Tai gyventojai, kurie gyvena galbūt ir skurdžiai, bet jie gyvena labai turtingoje ir milžiniškų galimybių kupinoje šalyje.

Šiuo požiūriu manau, kad Europos Sąjunga turėtų tęsti dialogą su Ukraina ir reikalauti intensyvesnio ir veiksmingesnio dialogo. Ukrainai tikrai reikia ES pagalbos ir jos pirmiausia reikia ne politikams, o Ukrainos gyventojams, ir Ukrainos bendradarbiavimas su ES galėtų tapti labai tvirta partneryste, tvirtu bendradarbiavimu ir labai pagyventų ekonomiką. Norėčiau, kad šioje srityje parodytume daugiau iniciatyvos.

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, tarybinis komunizmas buvo žmogžudiškiausia žmonijos sugalvota ideologija. Praktiškai jo laikotarpiu nužudyta daugiau žmonių negu bet kurioje kitoje politinėje sistemoje ir Ukrainai teko neproporcingai daug šių aukų.

Ši tragedija vyksta toliau. Ukrainos pavadinimas, kaip aš jį suprantu, reiškia „riba“ arba „kraštą“, ji yra riba tarp dviejų didelių blokų, o toje šalyje vyraujanti pasidalijimą tarp slavofilų ir „vakarietintojų“ atspindi konkuruojančių galingų kaimyninių valstybių užmojai.

Kaip naudingiausiai galėtume padėti tai šaliai? Galėtume pasiūlyti atverti savo rinkas. Ukrainiečiai yra išsilavinę ir darbštūs žmonės, bet jų sąnaudos gana mažos, o eksportas gana konkurencingas. Jeigu juos tiesiog visapusiškai priimsime į Europos muitų sąjungą, iš esmės pagerinsime jų gyvenimo kokybę.

Užuot tai darę mes dar labiau skatiname jų biurokratiją, kuriame pajėgumus, bandomė juos įtraukti į Europos Sąjungos bendradarbiavimo darinius. Jie to neprašo! Jie nenori mūsų labdaros. Viskas, ko jie nori – tai galimybė parduoti.

Pranešimas: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, toks jau žmogaus būdas, kad kai nutinka kas nors netikėto, mes bandomė surikiuoti šiuos faktus pagal savo pasaulėžiūrą (vok. *Weltanschauung*). Psichiatrai tai vadina dar įmančiau nei *Weltanschauung*: jie tai vadina „kognityviniu disonansu“. Taigi, pvz., kai referendume balsuojama „ne“, šio Parlamento reakcija būna tokia, kad žmonės norėjo daugiau Europos. Jie balsavo „ne“, nes visa tai nepakrypo pakankamai federalistine linkme.

Taip yra ir dėl dabartinės ekonomikos krizės. Mes patiriame krizę, nes mums baigėsi pinigai. Viską išleidome, ištuštinome iždus, išėikvojome kreditus ir dabar šis Parlamentas susirenka ir sako, kad turime išleisti daugiau. Mums reikia daugiau europinių infrastruktūros projektų, mums reikia didesnio biudžeto.

Pone pirmininke, tai dar viena vaistų, kurie juk patys sukėlė ligą, dozė. Mes jau nuo aštuntojo dešimtmečio matėme, kuo tas procesas baigiasi. Jis lemia mažėjantį BVP, nedarbą, sąstingį ir vis didesnę šio pasaulio regiono atsilikimą nuo konkurentų.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0123/2010

Laima Liucija Andrikienė (PPE). – Pone pirmininke, aš rėmiau rezoliuciją ir būdama viena iš šio dokumento rengėjų norėčiau pasakyti keletą dalykų dėl R. Goldstone'o ataskaitos, rezoliucijoje aptarto klausimo.

Iš R. Goldstone'o ataskaitos dar kartą paaiškėjo, kad pačių kariaujančių šalių atlikti tyrimai vargu ar kada nors būna nešališki ir objektyvūs. Ataskaitoje gana konkrečiai nurodoma, kad nė viena suinteresuotoji šalis pakankamai ir veiksmingai neištyrė tariamų karo įstatymų pažeidimų, kuriuos įvykdė jų pajėgos.

Be to, turėtume džiaugtis, kad ataskaita neseniai persvarstyta ir dabar yra ne tokia ginčytina, jos kalba ne tokia kandi, tad dabar ataskaita priimtinesnė.

Svarbiausias dalykas, kurio turėtume iš jos pasimokyti – turėtume stengtis Europos Sąjungą labiau įtraukti į šį procesą kaip Artimųjų Rytų ketverto šalį, ne tik į tariamų nusikaltimų tyrimą, bet ir į pozityvias, prevencines priemones.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau dalies Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos vardu ir, svarbiausia, mano kolegos Elmaro Broko vardu pasakyti, jog esame sukrėsti, kad Parlamentas šiandien atmetė pakeitimą, kuriuo į šią ataskaitą būtų įtraukti krikščionys ir kitos religinės mažumos. Manau, jog pasipiktinimą kelia tai, kad mes nuolat darome pareiškimus žmogaus teisių klausimais, bet nemanome, jog verta apginti gyventojus, kurie persekiojami dėl savo religijos. Labai gaila, kad negalėjome priimti pakeitimo, susijusio su labai svarbia pasaulio ateičiai tema. Jeigu dėl kokių nors priežasčių, kad ir kokios jos būtų, nesugebėsime apsaugoti mažumų, nebeturėsime teisės teigti, kad Europos Parlamentas yra žmogaus teisių, pagrindinių teisių ir kovos už jas visame pasaulyje namai. Balsavau prieš, nes religinės mažumos turėtų būti įtrauktos.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pone pirmininke, kaip ką tik sakė M. Kastler, mūsų frakcija labai norėjo atskirai balsuoti dėl šio su religinėmis mažumomis susijusio punkto, bet, deja, Parlamento dauguma nesutiko.

Turime suvokti, kad ginti religinių mažumų teises yra visais atžvilgiais ne mažiau svarbu nei ginti kitas mažumų grupes.

ES turėtų įsikišti į JT Žmogaus teisių komisijos darbą, nes dabar ji yra visiškai paralyžiuota, šališka ir nebeturi visuotinio pasitikėjimo.

R. Goldstone'o ataskaita – tik vienas pavyzdys, kaip JT Žmogaus Teisių Teismas uzurpuotas įvairių antisemitinių elementų interesams patenkinti. Dabar 21 iš 25 Teismo parengtų ataskaitų apie konkrečias šalis susijusi su Izraeliu, tarsi Izraelis labiausiai pasaulyje pažeidinėtu žmogaus teises. Europos Sąjunga turi įsikišti į JT Žmogaus teisių tarybos darbą.

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, nuo Šaltojo karo pabaigos dviem šimtams Jungtines Tautas sudarančių valstybių prigijo nauja revoliucinė doktrina. Kilo idėja, kad įstatymus turėtų priimti ne valstybių narių teisės aktų leidėjai, kurie tam tikru požiūriu susiję su savo gyventojais, o juos turėtų nurodyti taikyti tarptautinė tik savo sąžinei atsakingų juristų technokratija.

Mes priešinga linkme kreipiame 300 metų demokratijos raidos istoriją. Tolstame nuo idėjos, kad įstatymus priimančios žmonės turi tam tikru būdu per rinkimus atsakyti likusiems savo gyventojams, ir grįžtame prie idėjos, vyravusios prieš ateinant moderniems laikams, kad teisės aktų leidėjai turėtų būti atskaitingi tik savo kūrėjui arba sau patiems.

Pasitelkdami šias priemones – žmogaus teisių kodeksus, šie tarptautiniai biurokratai sugeba prasibrauti per valstybių narių sienas ir primesti savo norus, neatitinkančius vietos gyventojų norų.

Leiskite baigiant pacituoti Jungtinių Valstijų teisėją R. Borką, valdant R. Reaganui iškeltą ir atmestą kandidatą į Aukščiausiojo teismo teisėją, kuriam priklauso posakis: „Tai, ką mes padarėme, yra valstybės perversmas (pranc. *coup d'état*): lėtas ir elegantiškas, bet vis tiek valstybės perversmas.“

Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7-0118/2010

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pone pirmininke, lyčių lygybė šiuo metu patiria dar vieną iššūkį. Per keletą pastarųjų metų lygybės srityje Europos Sąjungos padarytai pažangai dėl dabartinio nuosmukio kyla pavojus sulėtėti arba netgi išnykti.

Vis dėlto veiksminga lyčių lygybės politika gali padėti išspręsti problemą, kaip įveikti krizę, remti ekonomikos atsigavimą ir ją stiprinti. Todėl investicijos į politikos priemones, kuriomis skatinama vyrų ir moterų lygybė, turi būti svarbiausias mūsų užmojis ir mes visi turime jas remti tvirtai, o šiomis sudėtingomis ekonominėmis aplinkybėmis – dar tvirčiau.

Pranešimas: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Mano nuomone, Parlamentas turėtų siekti tiek gėdytis, kad ką tik šiuo pranešimu priėmė *de facto* biudžeto pakeitimą. Galiausiai juk praktiškai visos Europos šalys patiria milžinišką finansų ir ekonomikos krizę ir masės žmonių prarado darbą, o geriausia, ką galime pasiūlyti, tai pasiskirti sau kur kas daugiau išteklių, daugiau darbuotojų ir patirti daugiau išlaidų mokesčių mokėtojų sąskaita. Be to, visi žino, kad šiais papildomais išteklių ir darbuotojų faktiškai daugiausia siekiama užtikrinti, kad būtų gerai finansiškai pasirūpinta per pastaruosius rinkimus įgaliojimus praradusiais įvairiais socialistais. Praeityje šiais sumetimais irgi buvo gerokai didinamos subsidijos, įskaitant subsidijas Europos politinėms partijoms ir Europos politiniams fondams. Įspūdinga, kad vis girdime gražiai skambančius argumentus, kad galėtume dar giliau raustis šiai institucijai skirtuose mokesčių fonduose; šiais krizės laikais tai nepriimtina praktika.

Miguel Portas, GUE/NGL frakcijos vardu. – (PT) Norėčiau pasakyti, kad taisomasis biudžetas, kurį ką tik patvirtinome – 13 400 000 EUR – ir kuris įsigalioja tik nuo gegužės 1 d. ir todėl apima tik pusę metų, yra labai neišmintingai sudarytas.

Jo dalį, susijusią su žmoniškųjų išteklių Parlamento komitetams ir frakcijoms didinimu iki 4 mln. EUR, galima pateisinti, nes Lisabonos sutartimi Parlamentui keliami naujų teisėkūros reikalavimų. Vis dėlto EP narių padėjėjams samdyti skirtų lėšų didinimas 8 mln. EUR reiškia, kad kitais metais jos bus ne 8 mln., o 16 mln. EUR, ir tai akivaizdžiai per daug, nes ateinančiais metais nariams planuojama skirti 1 500 EUR per mėnesį daugiau ir tai yra ne 16, o 32 mln. EUR. Kai visose mūsų šalyse vyrauja masinis nedarbas ir socialinė krizė, ketinimui nariams skirti daugiau išteklių nepritartina, nebent tuo pat metu išdrįstume susimąžinti išlaidas ir išmokas, į kurias, būdami EP nariai, turime teisę ir kurios anaipol ne visos yra pateisinamos.

Nesuprantu, kaip už kelionės dieną EP narys gali gauti 300 EUR išmoką, subsidiją už nukeliautą atstumą ir subsidiją už sugaištą laiką, nuo kurių nemokama jokių mokesčių. Galime susimąžinti nederamas išlaidas ir tada diskutuoti, kaip padidinti teisėkūrai skirtas lėšas. Jeigu tuo pat metu to nepadarome, reiškia, nepaisome savo rinkėjų patiriamų sunkumų. Privalome rodyti gerą pavyzdį, tačiau šiandien rodome blogą.

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, džiaugiuosi galėdamas sutikti su M. Portasu ir komunistų frakcija šiuo klausimu. Visoje Europoje, nuo Airijos iki Latvijos, vyriausybės mažindamos išlaidas stengiasi reaguoti į finansų krizę, į kreditavimo nuosmukį, o mes šiame Parlamente, tik šiame Parlamente, masiškai didiname savo išlaidas, vertinant ir santykiniais, ir absoliučiais skaičiais. Didiname priedus ir biudžetus nariams ir darbuotojams.

Šiame pranešime pateikiamas labai įdomus pagrindimas, nes mums sakoma, kad visų šių papildomų išlaidų reikia, nes Lisabonos sutartimi sukurta papildomų pareigų. Tam tikru požiūriu tai tiesa, bet nemanau, kad autoriai galvojo būtent apie tai. Mes matome tai, kad biurokratija plečiama siekiant patenkinti pačios biurokratijos poreikius. Pagrindinė Lisabonos sutarties funkcija – suteikti papildomų darbo vietų ir papildomų pajamų visiems tiems dešimtims tūkstančių gyventojų, kurių pragyvenimas tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso nuo Europos Sąjungos. Daugybė žmonių, su kuriais apie tai nesikonsultavome, yra rinkėjai, ir man patiktų, jeigu tokie klausimai būtų pateikti mūsų rinkėjams siekiant įsitikinti, ar jie pritaria, kad balsuodami mes pasiskirtume papildomų išteklių, kai visi jie dabar veržiasi diržus.

Pranešimas: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Labai sveikintinas priimtas sprendimas dėl naujų taisyklių žuvininkystės ūkyje. Žuvis, kaip ir kitiems gyvūnams, nenustatysi ir neapribosi teritorijos, todėl įvertinti ar viena šalis rūpinasi geriau, ar kita blogiau, būtų nesibaigančių ginčų objektas.

Atsižvelgiant į naujus mokslinius tyrimus, kurie įrodo, kad nemaža dalis žuvų rūšių šiandien yra atsidūrusi ant išnykimo ribos. Ir bendro sprendimo būtinybė tampa dar labiau akivaizdi. Ir ne tik Europos Sąjungos, bet ir viso pasaulio mastu. Todėl šis Europos Sąjungos žingsnis yra sveikintinas kaip geras pavyzdys ir kitoms trečioms šalims.

Tikiuosi, kad šitas sprendimas, kuris yra atsakingas ir už bendrą analizę, padės tiek įmonėms, dirbančioms žuvininkystės ūkyje, tiek šalims, nepriklausomai nuo jų dydžio. Ir taip pat vilioosi, kad šis sprendimas padės išsaugoti nykstančias žuvų rūšis. Ir visiškai reiškiu savo palaikymą.

Diane Dodds (NI). – Pone pirmininke, man visiškai nebuvo malonu šiandien balsuoti prieš pranešimą, kuriame yra daug aspektų, ateityje galinčių turėti teigiamą poveikį žvejybai.

Vis dėlto tebėra aišku, kad mano žvejybos pramonei bendroji žuvininkystės politika ir toliau kelia sumaištį.

Taikant Hagos preferencijų tvarką kasmet diskriminuojami Šiaurės Airijos žvejai, nes mažinamos jiems skirtos kvotos. Per vienuolika metų trukusį laikiną darbo sustabdymą Airijos jūroje mūsų baltamasių žuvų žvejybos laivynas nuo daugiau kaip 40 tralerių sumažėjo iki šešių ir vis tiek dar kalbame apie per didelius pajėgumus.

Taip pat kyla klausimas dėl Šiaurės jūros žvejybai parengtų taisyklių taikymo Airijos jūrai: tai nuoseklus arba bendras požiūris, tačiau visiškai neatitinkantis žvejybos tikrovės. Pagalvokite vien jau apie tinklų matuoklius, dėl kurių susitarta turint sveikintinų motyvų, tačiau juos Europa primetė žvejybos pramonei visiškai nesugebėjusi paaiškinti, kokių padarinių turės perėjimas prie naujojo metodo.

Todėl, nors tam tikrais pranešimo aspektais ir džiaugiuosi, balsavau prieš jį.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). - (LT) Balsavau už rezoliuciją dėl Žaliosios knygos apie bendrosios žuvininkystės politikos reformos gaires. Tikiuosi, kad šiandieniniu balsavimu Europos Parlamentas bent kiek prisidėjo prie žuvų išteklių ir sveikos jūros aplinkos išsaugojimo. O taip pat prie bendrosios žuvininkystės politikos reformos.

Europos Parlamentui yra žinoma, kad 27 proc. žuvų rūšių yra arti išnykimo ribos ir neapribojus žvejybos, joms gresia išnykimas. Mums taip pat žinoma, kad yra įmanoma 86 proc. padidinti žuvų išteklius, jei žuvis nebūtų taip drastiškai išgaudomos. Mes žinome ir tai, kad 18 proc. žuvų rūšių išteklių yra blogoje būklėje ir mokslininkai rekomenduoja visiškai nutraukti jų žvejybą.

Tikiuosi ir labai linkiu, kad Europos Sąjungai pakaktų politinės valios ne tik suprojektuoti reformą, bet ir ją įgyvendinti.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau pasakyti, kad balsavau už Žaliąją knygą dėl žuvininkystės politikos reformos, kaip mūsų frakcijai patarė šešėlinis pranešėjas Carl Haglund.

Nepaisant to, noriu pasakyti, kad labai svarbu žvejybai Europos Sąjungoje ir vandenų būklei skirti daugiau dėmesio. Šiuo metu tai didelis iššūkis. Esu itin susirūpinęs, kad ES žuvų pergaudymo padėtis tapo nekontroliuojama – o tai prilygsta vagystei – ir kad pirmenybė teikiama ne kokybei, o kiekiui.

Turėtume pradėti rimčiau svarstyti, kaip tvariai atkurti žuvų išteklius ir užtikrinti, kad žvejoti galėtume ir ateityje. Daugiausia dėmesio reikia skirti laukinei lašišai ir laukinių žuvų ištekliams. Turime parengti specialią laukinės lašišos išteklių atkūrimo programą.

Aš esu iš suomių Laplandijos. Reikia, kad lašišos grįžtų į neršto upes, reikia programos, kuria būtų užtikrinta, kad būtų galima išlaikyti ir didinti pirmiausia laukinių lašišų išteklius ir kad juos būtų galima tvariai žvejoti ir ateityje.

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, jau vienuolika metų šiame Parlamente protestuoju prieš bendrosios žuvininkystės politikos neigiamą poveikį mano šaliai: pagal tarptautinę teisę Jungtinė Karalystė Šiaurės jūros vandenyse, kuriems taikoma BŽP, turėjo 65 proc. žuvų išteklių, o pagal kvotų sistemą mums buvo skirta tik 25 proc. pagal kiekį arba 15 proc. pagal vertę.

Tas argumentas tampa akademinis, nes žuvis praktiškai išnyko. Net ir mano, kaip EP nario, veiklos laikotarpiu žuvų išteklių katastrofiškai sumažėjo, o juk jie turėjo būti atsinaujinantieji ištekliai. Kitose šalyse, kurios rado būdų skatinti atsakomybę, suteikti žvejams priežastį jūras laikyti atsinaujinančiu derliumi, žvejai sugebėjo išsaugoti savo žuvų išteklių lygį: Islandijoje, Norvegijoje, Naujojoje Zelandijoje, Folklando salose. Bet Europoje mes patyrėme „bendros nuosavybės“ tragediją, kai pasakėme, kad tai bendras išteklis, kuriuo naudotis gali visi laivai.

Jūs neįtikinsite kapitono pririšti savo laivą, kai jis žino, kad jo vandenų išteklis grobsto kiti. Kaip jau sakiau, šis argumentas dabar praktiškai akademinis. Viskas baigta. Mūsų laivai priešvarčiuoti. Mūsų žvejybos uostai sterilūs. Mūsų vandenynai tušti.

Raštiški paaškinimai dėl balsavimo

Pranešimas: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą, nes juo patobulinama dabartinė sistema, kuria bus padedama geriau teikti informaciją apie investicinius projektus, apimančius ES energetikos infrastruktūrą. Reikia tobulinti mūsų informacijos teikimo sistemą, nes pakito energetikos padėtis – padidėjo energetinė valstybių tarpusavio priklausomybė ir turime vidaus rinką. Todėl prirėkė ES lygmens priemonių, kad galėtume lengviau priimti sprendimus dėl energetikos sektoriaus.

Pritariu Komisijos pasiūlyto teisinio pagrindo pakeitimui, kad reglamentą būtų galima grįsti Lisabonos sutarties 194 straipsniu. Tikslas – stiprinti vaidmenį, kurį ES institucijos gali atlikti energetikos politikos, visų pirma energijos rinkos veikimo ir išteklių saugumo, energijos vartojimo efektyvumo skatinimo ir naujų formų atnaujinančiųjų energijos išteklių plėtojimo, srityje, taip pat remiant energetikos tinklų jungtis.

Liam Aylward (ALDE), raštu. – (GA) Balsavau už pranešimą dėl investicijų į energetikos infrastruktūrą, kuriuo siekiama užtikrinti energijos tiekimą ir konkurencingas galimybes, stiprinti kovą su klimato kaita. Pranešimu Europos Sąjungos vyriausybės priverčiamos teikti Komisijai informaciją apie investicijas į energetikos infrastruktūrą, modernizavimą arba efektyvią energijos gamybą – ši informacija padės Europos Sąjungoje didinti efektyvumą, plėsti bendradarbiavimą ir energetikos planavimą. Kova su klimato kaita, energijos tiekimo užtikrinimas ir atnaujinančiųjų išteklių energijos naudojimas: šie klausimai Europos Sąjungoje labai svarbūs ir turi būti labai stengiamasi skatinti ir užtikrinti veiksmingas, tikslingas investicijas, turi būti užtikrinta, kad šie klausimai būtų Europos Sąjungos energetikos politikos dėmesio centre.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Aš pritariau šiam pranešimui. Europos Sąjunga Lisabonos sutarties pagrindu įgijo naujų galių ir turime užtikrinti, kad šiomis galiomis būtų visapusiškai ir veiksmingai naudojamosi. ES kompetencija stiprinama energetikos politikos srityje ir prioritetas Europos Komisijos uždavinys yra sukurti bendrąją energijos rinką. Vis dėlto Europos energetikos politikos negalima veiksmingai skatinti neturint pakankamos ir aiškios informacijos apie Europos Sąjungoje esamus ir planuojamus infrastruktūros objektus ir projektus.

Naujasis reglamentas yra labai svarbus ES energetikos politikos teisės aktas ir labai tikiuosi, kad jis galės veikti praktiškai. Europos energetikos politikos negalima veiksmingai skatinti neturint pakankamos ir aiškios informacijos apie Europos Sąjungoje esamus ir planuojamus infrastruktūros objektus.

Kaip žinome, daugelis valstybių nesilaikė senajame reglamente numatytų pareigų teikti informaciją ir tai neturėtų pasikartoti galiojant naujam reglamentui. Europos Komisija, kaip ES sutarties sergėtoja, turi užtikrinti, kad visos valstybės narės laikytųsi reglamento nuostatų ir laiku pateiktų visą reikiamą informaciją apie energetikos infrastruktūros srityje planuojamus įvykius.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Nuosekli ES energetikos politika bus vykdoma visiškai akiai, jeigu 27 valstybės narės negalės pateikti tikslios, išsamios informacijos apie energetikos investicijas, padarytas atskirai kiekvienoje šalyje. Vis dėlto svarbu, kad Europos Sąjungos vykdomoji valdžia nepamirštų, kad reikia apsaugoti nacionalinių institucijų pateiktos informacijos konfidencialumą, nes kalbame apie slaptą informaciją iš labai svarbios rinkos.

Europos energetinis saugumas yra svarbus klausimas, bet Komisija turi žinoti, kad negalima atskleisti iš kiekvienos valstybės atskirai gautos informacijos, ypač jeigu ji vien komercinio pobūdžio. Informaciją apie energetikos investicijų projektus teikiant kas dvejus metus Europos Komisija galės parengti reguliarią analizę, kurioje bus apibrėžta tolesnė Europos energetikos sistemos plėtotė. Taip taps įmanoma įsikišti, kai atsiras spragų ar kils problemų.

Reikia rasti būdą laikytis Europos Komisijos reikalaujamų informacijos teikimo sąlygų, nes ankstesnio reglamento nuostatų dėl Komisijos informavimo apie investicijų į energetikos infrastruktūrą projektus Europos bendrijoje nesilaikė visos valstybės narės.

Antonio Cancian (PPE), raštu. – (IT) Šiandien balsuojame už šį reglamentą, grindžiamą didesnėmis Lisabonos sutartimi Parlamentui suteiktomis galiomis apibrėžti energetikos politikos priemones. Jis neabejotinai naudingas plėtojant tarpinstitucinį bendradarbiavimą, kuriuo siekiama planuoti ES įnašą į sistemingą, racionalų ir toliaregišką energetikos infrastruktūros projektavimą ir įgyvendinimą: mažtaū apie galimus pranašumus sudarant TEN-E programas ir pradedant įgyvendinti bandomuosius CO₂ saugojimo projektus, kurie yra energetikos ateitis. Vis dėlto reglamentu nustatytos informavimo pareigos gali reikšti, kad šia

politika per daug kišamasi į ekonomiką ir kad daroma žala konkurencijai, nes skleidžiamos naujienos apie projektus. Todėl svarbu užtikrinti, kad surinktais ir administruojamais duomenimis būtų apsaugotas konfidencialumas ir verslo subjektų veikla. Išnagrinėjus šiuos duomenis neabejotinai bus lengviau užtikrinti, kad investicijomis būtų pasinaudota kuo geriau. Vis dėlto analizė turi būti papildyta konkrečiomis finansinėmis priemonėmis, kuriomis būtų remiami šie darbai ir skatinamos privačios investicijos į šį sektorių. Turi būti stiprinamas Marguerite energetikos, kovos su klimato kaita ir infrastruktūros fondas. Inicijatyva pagrįsta ir reikalinga, bet šį fondą reikia pripildyti jau turimais ES biudžeto ištekliais ir susieti su Europos investicijų banko ir (arba) kitų finansinių institucijų garantuojamu įvairiu finansavimu, kad jis galėtų turėti deramą konkrečių veikiančių viešosios ir privačiosios partnerystės darinių turto dalį.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Lisabonos sutartimi Europos Sąjungai suteikta daugiau galių energetikos politikos srityje.

Būtina, kad valstybės narės bendradarbiautų siekdamos užtikrinti našesnę, saugesnę ir savo piliečiams mažiau kainuojančią energetikos politiką. Itin svarbu įtvirtinti stabilumą, reikalingą norint sumažinti dar vienos dujų krizės tarp Ukrainos ir Rusijos riziką. Taip būtų užtikrintas tiekimo saugumas, kaip tikisi ES valstybės narės ir jos vartotojai.

Vienas iš didžiausių ES prioritetų – sukurti energetikos erdvę. Klimato ir energetikos paketu siekiama padidinti ES pramonės konkurencingumą pasaulyje, kuriame vis labiau ribojamos galimybės išmesti anglies junginius.

Taikant su Europos Sąjungos energetikos infrastruktūra susijusių investicinių projektų reglamentą bus lengviau rinką padaryti skaidresnę, prognozuojamesnę, palankią mūsų verslo subjektams, joje bus geresnė aplinka konkurencingumui.

David Casa (PPE), raštu. – Siekiant, kad Europos Komisija galėtų veiksmingai atlikti savo funkcijas Europos energetikos politikos srityje, ją būtina gerai informuoti apie tendencijas atitinkamame sektoriuje. Tai viena iš priežasčių, kodėl nusprendžiau balsuoti už šį pranešimą.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos bendrijoje ir dėl Reglamento (EB) Nr. 736/96 panaikinimo, nes priėmus šį reglamentą Komisija galės stebėti šią infrastruktūrą ir numatyti galimas problemas, visų pirma ekologines. Todėl verta pabrėžti, kaip svarbu įvertinti energetikos infrastruktūros projektų poveikį aplinkai, kad objektai būtų statomi ir išmontuojami tvariai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į tai, kokia svarbi integruota energetikos politika, ne tik kovojant su klimato kaita ir mažinant išmetamą CO₂ kiekį, bet ir Europoje užtikrinant efektyvumą ir mažesnę energetinę priklausomybę, itin svarbu pateikti ir perduoti informaciją apie investicijas ir energetikos infrastruktūros projektus.

Europos energetikos politikos srityje būtina numatyti, kad Komisija galėtų susidaryti aktualią nuomonę apie energetikos investicijų tendencijas valstybėse narėse siekdamą parengti integruotas politikos priemones, jomis skatinti didesnę energijos vartojimo efektyvumą ir investicijas į švaresnes technologijas, taip užtikrindama laipsnišką energetinę nepriklausomybę nuo išorės tiekėjų ir iškastinio kuro.

Į tai atsižvelgdamas remiu pasiūlymą dėl reglamento, pirmiausia tai, kad jį reikia įgyvendinti, o reglamentas, kurį juo siekiama pakeisti, nebuvo įgyvendintas.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Šiuo pasiūlymu dėl reglamento prisidedama prie Europos energetikos politikos, kuria siekiama efektyvumo, patikimumo ir saugumo. Energijos vartojimo efektyvumas yra prioritetinga Europos Sąjungos politika, nes reikia išsaugoti išteklius, kuo daugiau jų sukaupti, įgyvendinti prisiimtus kovos su klimato kaita įsipareigojimus.

Priminčiau, kad prieš pereinant prie naujų projektų turi būti atsižvelgiama į ES tikslą pasiekti 20 proc. energijos vartojimo efektyvumo rodiklį. Tai reiškia, kad investiciniai energetikos infrastruktūros projektai turi būti suderinami su tikslu pasiekti, kad iki 2020 m. bent 20 proc. energijos būtų naudojama iš tvarių, atsinaujinančiųjų išteklių. Propaguojamomis energetikos politikos priemonėmis turi būti užtikrinama, kad anglies junginių išlakų būtų mažai, be to, šios priemonės turi būti grindžiamos solidarumu ir tvarumu. Svarbu sistemos patikimumas, nes ji turi veikti be pertrūkių. Turi būti atsižvelgiama į blogėjančią energetikos sektoriaus padėtį – tiekimo blogėjimą, kurį galima įžvelgti ir ES viduje, ir už jos ribų. Taip pat verta atkreipti dėmesį į itin reikalingas investicijas į infrastruktūrą, kuria naudojantis būtų galima išvengti energijos tiekimo saugumo problemų.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Pranešėja mano, kad tai iš tikrųjų yra svarbi ES energetikos politikos dėlionės dalis, motyvuodama, kad negalime ES lygmeniu veiksmingai skatinti Europos energetikos politikos neturėdami pakankamai informacijos apie mūsų energetikos infrastruktūrą. Vis dėlto, nepaisant mūsų esminio nesutarimo dėl Europos energetikos politikos, šis pranešimas gali būti vertinamas ir teisiniu požiūriu arba vidaus rinkos požiūriu.

Nepaisant to, čia svarstoma ir keletas teigiamų aspektų, pirmiausia nurodant, kad būtina užtikrinti informacijos konfidencialumą ir kad pagal ją parengti pasiūlymai turi būti neutralūs ir jais neturi būti politiniu lygmeniu kišamasi į rinką. Be to, reikalavimus teikti informaciją turėtų būti lengva įvykdyti, kad būtų išvengta nereikalingos administracinės naštos įmonėms ir valstybių narių administravimo institucijoms arba Komisijos tarnyboms.

Todėl galutinis mūsų sprendimas – susilaikyti.

Françoise Grossetête (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už A. I. Vălean pranešimą dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos bendrijoje.

Iš tikrųjų itin svarbu susidaryti pakankamai išsamų vaizdą, kad būtų galima Europos lygmeniu sukurti geresnę energijos pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą ir nuspręsti dėl įžvalgiausių investicijų į infrastruktūrą. Tai padarius taps įmanoma padidinti rinkų skaidrumą (kartu apsaugant įmonių duomenis) ir išvengti energetinės priklausomybės nuo vieno konkretaus tiekimo šaltinio ar vietos.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Nepaisydama Kopenhagoje patirto nusivylimo ES negali leisti, kad trūkstant tarptautinio sutarimo sulėtėtų mūsų pastangos įgyvendinti tvarią energetikos politiką. Škotijos vyriausybė toliau pirmauja atsinaujinančiųjų energijos išteklių srityje, o ES irgi turi atlikti svarbų vaidmenį įgyvendinant šią darbotvarkę. Norint veiksmingai skatinti mūsų energetikos politiką reikia turėti pakankamai informacijos apie infrastruktūrą ir aš šiandien balsavau atitinkamai.

Alan Kelly (S&D), raštu. – Aišku, kad būtina rinkti išsamius duomenis apie investicijas į energetikos infrastruktūrą Europos Sąjungoje – norint tinkamai planuoti ateitį ir išsiaiškinti galimus sunkumus reikės svarbiausių pramonės tendencijų plano. Energetikos infrastruktūra bus mūsų būsimo ekonomikos augimo pagrindas. Tad turi būti skatinami aspektai, kuriais Europa gali bendradarbiauti šioje srityje.

Erminia Mazzoni (PPE), raštu. – (IT) Pasiūlyme nurodytas 2009 m. sausio mėn. susidariusios kritinės dujų tiekimo padėties poveikis, kai Komisija suvokė, kad ES energetikos infrastruktūra neatitinka jai keliamo tikslo. Europos Komisijos tikslas, kurį Parlamentas visapusiškai rėmė, buvo turėti nuolat atnaujinamos informacijos apie energetikos infrastruktūros sistemą. Šiandien visiškai neaišku, ar investiciniai projektai bus įgyvendinti, o ši padėtis pablogėjo dėl ekonomikos ir finansų krizės. Manau, kad reikia įsikišti ir kad reikia ištaisyti padėtį, kai trūksta nuoseklių duomenų ir informacijos apie investicinius projektus. Be šių duomenų neįmanoma išnagrinėti tikėtinos ES infrastruktūros plėtros ir nustatyti pakankamos daugiasektorinės kontrolės. Be to, Reglamentas (EB) Nr. 736/96, kuris panaikinamas atitinkamu pasiūlymu, nebetaikomas nuosekliai ir nesuderinamas su naujausiomis energetikos sektoriaus tendencijomis. Todėl šiuo pasiūlymu sustiprinome esamą sistemą gerokai pagerindami informacijos palyginamumą ir kartu sumažindami su ja susijusių administracinių pareigų. Galiausiai norėčiau pabrėžti, kad balsavau prieš 81 pakeitimą (kuriuo į reglamente aptariamą infrastruktūrą buvo planuojama įtraukti visą branduolinės energetikos grandinę), nes šie klausimai jau reglamentuojami Euratomo sutarties nuostatose.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Jeigu norime, kad mums pavyktų artimoje ateityje pradėti naudoti daugiausia atsinaujinančiųjų išteklių energiją, ES energetikos politika labai aktuali. Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai sprendimai su energetikos politika susijusiais klausimais priimami pagal bendro sprendimo procedūrą, tad reikia reglamentus suderinti su naująja ES teisės sistema. Dėl šios priežasties, taip pat siekiant, kad visos valstybės narės galėtų tinkamai ir naudingai pranešti apie planuojamą energetikos infrastruktūros plėtrą, turi būti įgyvendintas naujasis reglamentas, kurį taikant tai padaryti bus lengviau ir greičiau.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Visas planas gal ir grindžiamas gera idėja, – galimybė reaguoti į tiekimo trikdžius, – bet valstybės narės nesilaikė dar ir senajame reglamente numatytų pareigų teikti informaciją. Neatrodė, kad mūsų nagrinėjamu pasiūlymu būtų galima ką nors iš esmės pakeisti šiuo klausimu. Vis dėlto iš tokio varianto, koks numatytas dabar, negalima spręsti, kad tikrai nebus kišamasi į rinką, o verslo subjektai tikrai nepatirs per didelių administracinių išlaidų. Dėl šių priežasčių, taip pat siekdamas neskatinti biurokratijos balsavau prieš šį pranešimą.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Šio pasiūlymo dėl rezoliucijos tikslas – užtikrinti, kad valstybės narės pateiktų tikslią informaciją apie savo projektus energetikos infrastruktūros srityje. Kai tik energetikos sektoriaus projektas pradamas arba nutraukiamas, apie tai turi būti pranešama Komisijai, kad Komisija turėtų galimybę parengti naujus arba iš dalies pakeistus projektų pasiūlymus, taip įgydama didelę įtaką konkrečių valstybių narių energijos išteklių įvairovei. Tai – dar vienas žingsnis centralizacijos linkme. Todėl balsavau prieš šį pasiūlymą dėl rezoliucijos.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Šio pasiūlymo dėl reglamento tikslas – užtikrinti, kad Komisijai būtų nuolat teikiama tiksli informacija apie ES investicijų į energetikos infrastruktūrą projektus, o ji galėtų atlikti savo pareigas, susijusias su jos veikla įgyvendinant Europos energetikos politiką.

Panaikinamas reglamentas laikomas pasenusiu, nes nebeatitinka didelių nuo 1996 m. energetikos sektoriuje įvykusių pokyčių (Europos Sąjungos plėtros ir aspektų, susijusių su energijos tiekimo saugumu, atsinaujinančiais energijos ištekliais, klimato kaitos politika ir nauju ES vaidmeniu energetikos sektoriuje pagal Lisabonos sutartį). Balsavau už šį pranešimą, nes Europos teisės aktus reikia atnaujinti kiekvienoje srityje, o visų pirma energetikos.

Teresa Riera Madurell (S&D), raštu. – (ES) Šis reglamentas labai svarbus, nes juo siekiama užtikrinti, kad Komisija būtų tiksliai ir nuolat informuojama apie valstybinius ir tarpvalstybinius investicijų į energetikos infrastruktūrą projektus ir ES taip galėtų užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, o visoms valstybėms narėms būtų garantuotas saugus energijos tiekimas. Juo, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, siekiama atnaujinti 1996 m. reglamento nuostatas, susijusias su ES įsipareigojimais dėl tiekimo saugumo, klimato kaitos ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių. Šis pranešimas itin aktualus, nes juo įtvirtinamas reglamento, kaip ankstyvojo įspėjimo apie jungčių trūkumus sistemos, vaidmuo. Parlamento Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas visada pabrėžia, jog reikia pasiekti, kad 10 proc. valstybių narių tinklų būtų sujungti su kitų valstybių narių tinklais, kaip numatė Europos Vadovų Taryba, ir bet kokios nuostatos, kuriomis iškeliami šios srities trūkumai, yra labai sveikintinos. Todėl aš balsavau už šį pranešimą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Už galutinę rezoliuciją balsavau daugiausia todėl, kad šiuo balsavimu sugebėjome pasiekti bendrą sprendimą – tai didžiulė pergalė, nes pirmą kartą energetikai taikome Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (Lisabonos sutartyje) numatytą teisinį pagrindą, kad galėtume prieš Komisijos valią priimti bendrą sprendimą. Dar istoriškesnis dalykas – pirmą kartą nuo to laiko, kai esu šio Parlamento narys, sugebėjome atsikratyti Euratomo sutarties kaip teisinio pagrindo, nors šiame reglamente aptariamame ir investicijų į branduolinį sektorių skaidrumas. Tai patvirtinta teigiamu balsavimu dėl 30 pakeitimo, kuriuo branduolinis kuras pagal reglamento taikymo sritį numatytas kaip pirminis energijos šaltinis. Žinoma, dabar turėsime kovoti, kad šią pergalę išlaikytume būsimose trišalėse derybose su Taryba ir Komisija; valstybės narės likus bent penkeriems metams iki statybos pradžios turi nurodyti investicijų į energetikos projektus sumą ir rūšis. Tai tikrai protingas žingsnis geresnių būsimų energetikos raidos scenarijų link, nes Komisija geriau suvoks, kaip vystosi energetikos rinka; reikės visapusiškai svarstyti atsinaujinančiuosius energijos išteklius, įskaitant decentralizuotus; išbrauktos visos vietos, kur minimi „mažai anglies junginių išmetantys objektai“, branduolinei energetikai palankus Trojos arklys.

(Paaiškinimas dėl balsavimo sutrumpintas pagal Darbo tvarkos taisyklių 170 straipsnį)

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), raštu. – (FR) Balsavau prieš A. I. Vălean pranešimą, nes jame raginama liberalizuoti energetikos sektorių ir skatinama liberali Europos energetikos politika, o visi žinome, kokių tragiškų padarinių tai turėtų sektoriaus darbuotojams ir vis didesnei mūsų piliečių daliai, kuriems netgi gali nuolat nutrūkti energijos tiekimas.

Šiuo pranešimu nustatoma rinkos pirmenybė, valstybinių intervencijos priemonių neutralumas ir pirmenybė teikiama „ūkinės veiklos vykdytojams“. Galime būti tikri, kieno interesams tai palanku. Kai pakeitimu raginama garantuoti, kad prioritetingos investicijos būtų palankios tik energetikos rinkai, jau galime pradėti bijoti dėl esamos infrastruktūros išsaugojimo.

Norint, kad ši Europos energetikos politika taptų priimtina, nepakanka tiesiog pateikti pakeitimą pridodant žodį „solidarumas“, tuo labiau, kad tuo pačiu pakeitimu Europos Sąjungai uždraudžiama kištis į rinkos veikimą. Taip žodžiai „sąžininga konkurencija“ įgyja visiškai naują reikšmę.

Apskritai neturėtų būti siekiama visą dėmesį skirti bandymams patenkinti vis didesnę energijos paklausą. Užuoat tai darius, papildomų lėšų turėtų būti skirta naujoms investicijoms į infrastruktūrą energijos vartojimo efektyvumui pagerinti.

Nepaisant dabartinės ekonomikos krizės daugelis ES politikos priemonių ir toliau grindžiamos neoliberaliomis dogmomis.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0116/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Palaikau šią rezoliuciją ir visiškai pritariu joje išdėstytiems pastebėjimams. Džiaugiuosi, kad įvykę prezidento rinkimai atspindėjo nemažą Ukrainos padarytą pažangą ir vyko geriau nei ankstesni rinkimai, ypač pagarbos piliečių ir politinėms teisėms, įskaitant susirinkimų, asociacijų ir žodžio laisvę, atžvilgiu. Tarptautinių rinkimų standartų atitikimas rodo, kad Ukraina žengia keliu, vedančiu į brandžią demokratiją ir į glaudesnę bendradarbiavimą su ES, grindžiamą abipuse pagarba esminės ES vertybėms. Reikia skatinti, kad Ukraina aktyviai dalyvautų Rytų partnerystėje ir palaikyti jos pastangas užtikrinti daugiau demokratijos ir pagarbą teisei valstybei, žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, taip pat įsipareigojimui užtikrinti rinkos ekonomiką, tvarų vystymąsi ir deramą valdymą.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Esu viena iš šios rezoliucijos rengėjų, dėl to balsavau už šioje rezoliucijoje numatytus tikslus. Po prezidento rinkimų Ukraina privalo suartėti su Europos Sąjunga. Džiaugiuosi, kad Ukraina tvirtai žengia demokratijos keliu ir, kad ji suvokia savo teisėtą vietą Europos demokratinių šalių bendruomenėje. Duryš į Europą Ukrainai turėtų būti atviros.

Skaidrūs rinkimai yra svarbus žingsnis įtvirtinant demokratinės valstybės principus. Nors ir stebėtojai paskelbė savo rezultatus, kad Ukrainos prezidento rinkimai atitiko aukštus kokybės reikalavimus ir demokratijos principus, vis tik Ukrainos valdžios institucijos turėtų priimti aiškų rinkimų kodeksą. Žodžio laisvė bei pliuralistinė žiniasklaida Ukrainoje turi būti užtikrinta visiems piliečiams bei kandidatams į rinkimus.

Labai svarbu, kad Ukraina dalyvautų Rytų partnerystėje ir Euronest parlamentinėje asamblėjoje, bendradarbiaujant kartu su Europos Parlamentu. Ukraina šiandien yra Europos šalis, kuri turi teisę priimti sprendimus dėl Europos. Europos Sąjunga turi intensyviai bendradarbiauti su Ukraina dėl demokratinio proceso stiprinimo ir integracijos į Europos Sąjungą.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Neseniai išrinktas Ukrainos prezidentas rodo svarbų ženklą – Briuselį pasirenka kaip savo pirmojo užsienio vizito vietą. Ukraina yra europinių siekių turinti valstybė ir tai, kad prezidentas V. Janukovičius atvyksta į ES sostinę susitikti su svarbiausiais Komisijos nariais, rodo, kad Kijevas žvelgia į Vakarus.

Naujasis Ukrainos prezidentas susiduria su dideliais iššūkiais, kai Tarptautinis valiutos fondas dėl daugelio neįvykdytų arba pažeistų įsipareigojimų sustabdė su Kijevu pasirašytą parengiamąjį susitarimą. Svarbu, kad prezidentas Viktoras Janukovičius nepamirštų pažadų, prisiimtų tą dieną, kai pradėjo eiti pareigas. Kaip Kijeve pažymėjo naujasis vadovas, Ukrainai reikia vidaus stabilumo, taip pat kovoti su korupcija ir ant patikimų pamatų įtvirtinti ekonomiką. Ukrainai reikia atgauti verslo sektoriaus ir tarptautinės bendruomenės pasitikėjimą, kad ji galėtų sėkmingai įveikti ekonomikos nuosmukį, kurį dar labiau blogina nepastovi politinė aplinka.

Rinkimų kampanijos pabaiga ir prezidento V. Janukovičiaus pradėtos eiti pareigos turi reikšti galą populistinei praktikai, kai, pvz., ekonomiškai netvariu pagrindu dirbtinai didinamos gyventojų pajamos. Prezidento V. Janukovičiaus inauguracinė kalba tarptautinei bendruomenei teikia vilties, kad padėtis Ukrainoje vėl taps normali. Telioka būsimoju laikotarpiu šiuos žodžius paversti veiksmais.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Susilaikiau, nes manau, kad Europos Sąjungos ir kitų šalių santykiams turėtų būti būdinga lygybė, abipusiškai naudinga prekyba ir ekonominiai santykiai, nesikišimas į kiekvienos šalies vidaus vystymosi politiką ir demokratinius procesus ir, žinoma, pagarba žmonių valiai. Norint kurti taikią Europą, be kitų dalykų, būtina, kad kiekviena šalis turėtų galimybę savo tarptautinius santykius nusistatyti pati, nepatirdama kitų šalių bandymo juos primesti ir nepatirdama spaudimo. Kadangi energetinis saugumas Europos Sąjungos valstybėms narėms yra itin svarbus veiksnys, Ukrainos vaidmuo svarbus, todėl ją reikėtų skatinti spręsti energetikos problemas dvišaliais susitarimais gerinant santykius su Rusija. Tai būtų naudinga abiem suinteresuotosioms šalims ir būtų užtikrintas nepertraukiamas gamtinių dujų srautas į Europą.

Robert Dušek (S&D), raštu. – (CS) Teigiamai vertinu parengtą kompromisinę rezoliuciją dėl Ukrainos, kurioje sprendžiamas ne tik klausimas, kokie demokratiniai buvo praėjusieji rinkimai, bet ir pateikiama naftos ir gamtinių dujų tranzitinio tiekimo problemos sprendimų, o Ukraina raginama priimti Energetikos bendrijos sutartį ir Direktyvą 2003/55/EB atitinkančius energetikos teisės aktus. Sutinku, kad aktyvus ir teigiamas Ukrainos požiūris į ES nėra vienintelis vertinimo kriterijus. Ukraina taip pat turi teikti pirmenybę

geriems santykiams su kaimyninėmis šalimis, Rytų partnerystės šalimis ir parlamentine asamblėja EURONEST. Remiu pasiūlymus ir kitas visos šios kompromisinės rezoliucijos nuostatas ir balsuosiu, kad jos būtų patvirtintos.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už bendrą pasiūlymą dėl rezoliucijos, kurioje pabrėžiama, kaip svarbu stiprinti ES ir Ukrainos bendradarbiavimą. Politinis ir ekonominis tos šalies stabilizavimas ir Ukrainos bendradarbiavimo su ES energetikos srityje stiprinimas – būtinos sąlygos, kad būtų pripažinti europiniai Ukrainos siekiai. ES stabilumas taip pat priklauso nuo jos kaimynių stabilumo.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Prisimenu viltį, atsiradusią vykstant Oranžinei revoliucijai, dėl kurios Ukrainos gyventojai išsiskyrė su tarybine praeitimi. Prisimenu sėkmės, pažangos, demokratijos ir bendradarbiavimo pažadus, tuo laiku dalytus ukrainiečiams ir šalyje viduje, ir iš užsienio. Tuo metu žmonėms, akivaizdžiai atsigręžiantiems į Vakarus, Europos Sąjunga atrodė tikėtinas tikslas.

Dabar, kai euforija išnyko, atrodo aišku, kad Oranžinės revoliucijos šalininkai savo išsikeltą iššūkį nesugebėjo įveikti. Be to, akivaizdu, kad žmonės atsisakė iliuzijų matydami, kaip valdoma šalis.

Tai, kad išrinktas kandidatas, kurį V. Juščenka įveikė 2004 m. gruodžio mėn., rodo arba didelį šalies skilimą, arba žmonių nuotaikų pokyčius – jie dabar palankesni Rusijos įtakai.

Manau, jog svarbu, kad Europos Sąjunga ir toliau sugebėtų likti patrauklia Ukrainai ir kad ji tai užtikrintų įvairiomis turimomis priemonėmis. Tikiuosi, kad Ukraina gyvuos, toliau atkakliai sieks vidaus demokratijos plėtros ir kad remdamasi savo praeitimi ir istorija ji sieks suartėti su ES, o šis procesas baigsis visateisiu jos įstojimu į ES.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Po Rytų bloko ir Tarybinių respublikų sąjungos skilimo Ukrainos gyventojai ir institucijos buvo tvirtai įsipareigoję šalyje įtvirtinti demokratiją ir sukurti modernią visuomenę sudarydami socialinę, ekonominę ir politinę sistemą, galinčią įtvirtinti teisinės valstybės principus ir žmogaus teisių laikymąsi nepaisant sunkumų, paprastai kylančių valstybėje, iš naujo kuriančioje savo organizacinę struktūrą ir politinį veidą.

Būdama pavyzdinis regionas ir erdvė, kurioje skatinama taika ir ekonominė, socialinė ir kultūrinė piliečių raida, Europos Sąjunga privalo prisiimti ryžtingą vaidmenį Ukrainoje plėtojant demokratinę sistemą, įskaitant integracijos į Europą priemonių stiprinimą. Tada šioje Europos Sąjungai geostrategiškai labai svarbioje šalyje bus lengviau spręsti regioninius konfliktus dėl santykių su Rusija ir Vidurio Azija, visų pirma energetikos srityje. Šiame procese taip pat pabrėžčiau šiuo pasiūlymu dėl rezoliucijos padarytą įnašą į didelės ukrainiečių imigrantų grupės integraciją į ES, kartu skatinant jaunimo vaidmenį bei švietimą ir Ukrainoje siekiant socialinės, ekonominės ir kultūrinės pažangos.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), raštu. – (RO) Šiandienos balsavimu dėl rezoliucijos dėl padėties Ukrainoje mes teigiamai įvertinome ne tik tai, kad prezidento rinkimai vyko pagal demokratinius principus, bet ir naujojo prezidento inauguraciją – tikimės, kad jis vykdys atvirumo ir bendradarbiavimo su ES politiką. Pabrėžėme, kad svarbu pasirašyti papildomus susitarimus energetikos srityje, taip užtikrinant energijos tiekimo saugumą. Be to, šiuo balsavimu teigiamai įvertinome tai, kad reikia tęsti diskusijas siekiant sukurti palankią vizų suteikimo sistemą. Šiandien pasiūsta žinia Ukraina pakviesta toliau bendradarbiauti su mumis, kad ji galutinai įsipareigotų siekti demokratijos. Šiuo balsavimu dar kartą patvirtinome tai, ką sakėme ir ankstesnėmis progomis: turime parodyti atvirą požiūrį – tęsti dialogą ir prisiimti tvirtus įsipareigojimus, kad Ukrainai suteiktume reikiamų paskatų pirmenybę teikti europinei raidai. Vis dėlto Ukraina turi parodyti, kad yra patikima mūsų partnerė.

Tunne Kelam (PPE), raštu. – Aš pritariau ECR frakcijos vardu pateiktam bendro pasiūlymo dėl rezoliucijos dėl padėties Ukrainoje 2 pakeitimui, kuriuo išdėstomas susirūpinimas, kad dujotiekio projektu *Nord Stream* pažeidžiamas solidarumo užtikrinant ES energetinį saugumą principas ir kad šis projektas bus įgyvendinamas taip, kad aplenktų Ukrainą. Net jeigu projektas *Nord Stream* tiesiogiai nesusijęs su dabartine padėtimi Ukrainoje, visiškai pritariu, kad Rusijos vyriausybė jį sukūrė kaip politinį projektą, siekdama padalyti Europą ir izoliuoti ne tik Ukrainą, bet ir kai kurias naujas valstybes nares. Šiuo pakeitimu primenama, kad diskusijos dėl projekto *Nord Stream* nesibaigė, o bus tęsiamos. ES, kuri įgyvendindama energetinio solidarumo principą siekia bendrosios energijos rinkos, negali pasikliauti ilgalaikiais santykiais su politiškai orientuota valstybe priklausančia monopolija, kuri ekonominiu požiūriu jau žlugo ir kenkia pagrindiniams ES principams – atvirai konkurencijai, skaidrumui, gamybos, gabenimo ir paskirstymo atskyrimui.

Iosif Matula (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos pateiktą rezoliucijos projektą, nes manau, kad ES turi padėti Ukrainai įgyvendinti demokratines reformas ir Europos vertybes, užtikrinti žmogaus teises ir nacionalinėms mažumoms priklausančių asmenų teises.

Naujasis Ukrainos prezidentas rinkimus laimėjo deklaruodamas programą, kuria užtikrinamos mažumų teisės, tad ES turi remti veiksmingą, ilgalaikį šios programos įgyvendinimą. Atsižvelgiant į tai reikia patvirtinti teisės aktą, kuriuo įgyvendinama Europos regioninių arba mažumų kalbų chartija, ir jo laikytis. Ankstesnės priemonės, kuriomis drastiškai sumažintos mokyklų galimybės mokytis gimtosiomis mažumų kalbomis, turi būti panaikintos. Mažumoms turi būti geriau atstovaujama Ukrainos vietos, apygardų, regionų ir centrinėse institucijose. Turi būti užtikrinta, kad visų mažumų – rusų, lenkų, totorių, bulgarų, graikų, rumunų, vengrų, žydų ir romų – teisių būtų laikomasi pagal Europos standartus. Neturi būti pamiršta nė viena mažuma.

Noriu atkreipti dėmesį į tai, kad reikia išsaugoti ir atkurti Černivcių regiono kultūrinį ir istorinį palikimą, kuris yra žydų, vokiečių-austrų, lenkų, rumunų, rusų ir ukrainiečių kultūrinio palikimo dalis. Manau, kad šio vertingo daugiakultūrio ir daugiakonfesinio Europos paveldo, įskaitant kapines, paminklus, pastatus ir bažnyčias Šiaurės Bukovinoje, išsaugojimas turi būti vienas iš prioritetinių ES ir Ukrainos bendradarbiavimo tikslų.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Neseniai Ukrainoje įvykę rinkimai, atsižvelgiant į ESBO ir Demokratinių institucijų ir žmogaus teisių biuro (angl. ODIHR) rinkimų stebėjimo misijos teiginius, kad daugumos tarptautinių standartų buvo laikomasi, yra ženklas, kad ši šalis toliau vystosi integracijos į ES linkme. Vis dėlto itin svarbu, kad Ukrainos politikai ir institucijos būtų įsipareigoję greitai įtvirtinti politinę ir ekonominę stabilizaciją. Kad tai būtų pasiekta, turi būti įgyvendintos reikiamos konstitucinės reformos įtvirtinant teisinės valstybės principus, kuriant socialinę rinkos ekonomiką, atnaujinant pastangas kovoti su korupcija ir gerinant aplinką verslui ir investicijoms.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Pasiūlyme dėl rezoliucijos dėl padėties Ukrainoje itin gerai nurodoma dabartinė padėtis toje šalyje ir prezidento rinkimų aktualijos. Šia rezoliucija Ukrainos politikams ir vyriausybės organams primenama, kad reikia stabilizuoti politiką ir ekonomiką – tai pirmiausia galima padaryti įgyvendinant konstitucinę reformą, įtvirtinant teisinės valstybės principus, kuriant socialinę rinkos ekonomiką, atnaujinant pastangas kovoti su korupcija ir gerinant aplinką verslui ir investicijoms. Nepaisant to, mano nuomone, svarstymai apie greitą Ukrainos įtraukimą į laisvosios prekybos zoną, kitaip tariant, į ES bendrą vidaus rinką, yra per drąšūs. Ukraina turi nenutrūkstamai kurti ir stiprinti savo ekonomiką ir susitarti, ko reikia jai pačiai. Kad ir kiek Ukraina orientuotųsi į Europą, neturime pamiršti ar nepaisyti toje šalyje giliai įsišaknijusios Rusijos įtakos sferos ir turime į tai atsižvelgti. Dėl mano išdėstytų priežasčių per balsavimą dėl pasiūlymo dėl rezoliucijos susilaikiau.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Tekste pateikiama keletas gerų teiginių, pvz., pasmerkiamas komunistinis režimas. Vis dėlto manau, kad visapusiškai sumažinti vizų apribojimus ir Ukrainą greitai įtraukti į bendrąją rinką neprotinga. Dėl šios priežasties per balsavimą susilaikiau.

Kristiina Ojuland (ALDE), raštu. – (ET) Pone pirmininke, pritariau Europos Parlamento rezoliucijai dėl padėties Ukrainoje. Be kitų dalykų, manau, kad turėtume labai rimtai vertinti išrinktojo prezidento V. Janukovičiaus sprendimą su pirmuoju užsienio vizitu atvykti į Briuselį. Tai aiškus ženklas, kad Ukraina tęsia integraciją į Europos Sąjungą. Manau, jog esant dabartinei padėčiai svarbu, kad Europos Sąjunga parodytų paramą Ukrainai sudarydama asociacijos susitarimą ir garantuodama bevizį režimą, jeigu Ukraina įvykdys jo tikslus. Europos Sąjungos durys Ukrainai turi likti atviros.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Džiaugiuosi, kad prezidento rinkimai Ukrainoje surengti pagal demokratinius standartus. 2010 m. pradžioje Ukrainos demokratija parodė, kad yra gyva. Itin verta pažymėti gausų rinkėjų dalyvavimą rinkimuose. Šiandien išlygos, dėl kurių rinkimų rezultatai gali būti ginčijami teisme, padarytos ne dėl pačių Ukrainos rinkimų rezultatų.

Vis dėlto Europos Sąjunga turi ne vien reikšti pritarimą rinkimų surengimo būdai. Būtina Ukrainai suteikti europinę kelių etapų perspektyvą. Pirmasis etapas turėtų būti dalyvavimas Rytų partnerystėje, o paskutinis turėtų būti narystė Europos Sąjungoje. Europos Sąjunga Ukrainos atžvilgiu turi palaikyti atvirų durų politiką. Dėl integracijos į įvairias bendrijas turi nuspręsti pati Ukraina – tai turėtų priklausyti nuo suverenaus Ukrainos visuomenės sprendimo.

Europos Sąjungai gyvybiškai svarbu, kad pagerėtų Ukrainos santykiai su Rusija. Nes dvišalių Ukrainos ir Rusijos santykių padariniai turi poveikį ir ES valstybėms narėms. Palankiai vertinu tai, jog paskelbta, kad šie santykiai pagerėjo.

Justas Vincas Paleckis (S&D), raštu. – (LT) Prezidento rinkimai Ukrainoje atitiko tarptautinius rinkimų standartus. Šalis žengė žingsnį europietiškos demokratijos link. Tai patvirtinimas, kad Ukraina vis tvirčiau jaučiasi Europos demokratinių valstybių bendruomenėje.

Tikimės, kad naujasis Ukrainos prezidentas bus patikimas partneris, su kuriuo bus galima bendradarbiauti didinant stabilumą ir ekonominį vystymą Rytų Europoje kartu su kitomis kaimyninėmis valstybėmis. Vienas iš svarbiausių praktiškų žingsnių ES santykiuose su Ukraina yra vizų režimo supaprastinimas, kurio galutinis tikslas būtų vizų panaikinimas į ES keliaujantiems Ukrainos piliečiams.

Už šią rezoliuciją balsavau todėl, kad ji įvertina teigiamus pokyčius tokioje svarbioje ES kaimyninėje valstybėje, nors sudėtingumą ir įtampas tarp įvairių valdžios institucijų šioje šalyje lieka dar daug.

Už šią rezoliuciją balsavau todėl, kad ji įvertina teigiamus pokyčius tokioje svarbioje ES kaimyninėje valstybėje nors sudėtingumą ir įtampas tarp įvairių valdžios institucijų šioje šalyje lieka dar daug.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), raštu. – (PL) Per šį plenarinį posėdį balsavome dėl Europos Parlamento rezoliucijos dėl padėties Ukrainoje. Pritariau rezoliucijai, nes tai svarbus mūsų institucijos pareiškimas, liudijantis, kad atidžiai sekame demokratijos raidą Ukrainoje. Rezoliucijoje apskritai gerai įvertinama prezidento rinkimų eiga ir raginama stengtis užtikrinti politinį ir ekonominį šalies stabilumą. Svarbiausias dalykas, kad būtina stiprinti Ukrainos ir ES bendradarbiavimą, visų pirma energetikos srityje. Mano nuomone, du pakeitimai buvo ginčytini. Pirmasis susijęs su mažumų kalbomis. Balsavau prieš šį pakeitimą, nes juo padidinamos galimybės, kad rusų kalba bus vartojama vietoj ukrainiečių kalbos. Antrasis pakeitimas buvo apie dujotiekį *Nord Stream*. Šiuo atveju balsavau už pakeitimą, nes norėjau parodyti, jog prieštarauju šio dujotiekio tiesimui.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0123/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Europos Sąjunga vykdė kampaniją, kad būtų įsteigta Jungtinių Tautų Žmogaus teisių taryba (angl. UNHRC) ir kartu su valstybėmis narėmis atliko aktyvų, viešą vaidmenį remdama veiksmingą įstaigą, sprendžiančią dabartines žmogaus teisių problemas. Naujoji institucinė sandara, sukurta įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, teikia galimybę pagerinti ES veiksmų, atliekamų UNHRC veiklos pagrindu, nuoseklumą, viešumą ir patikimumą. Todėl svarbu, kad ES per 13-ąjį UNHRC susitikimą priimtų bendrą, konsoliduotą poziciją visais klausimais, kurie bus aptariami. ES turi daryti veiksmingą įtaką išplėstoje JT sistemoje ir toliau likti įsipareigojusi rasti bendrą poziciją, taip pat tapti lankstesnė ne tokiais svarbiais klausimais, kad derybose dėl svarbiausių klausimų galėtų reaguoti greičiau ir veiksmingiau. Pirmiausia ji turi būti aktyviai įsipareigojusi sukurti specialias UNHRC priemones, kuriomis būtų greitai ir veiksmingai reaguojama į žmogaus teisių krizes Irane, Afganistane, Irake ir Jemene.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Žmogaus teisės daugelyje šalių vis dar pažeidinėjamos ir apgailėstautina, kad į sunkius žmogaus teisių pažeidimus tarptautinė bendruomenė kartais reagoja ne laiku ir netinkamai. Trūksta koordinuoto tarptautinio lygmens požiūrio. Pastaraisiais dešimtmečiais ES, kaip pasaulinės veikėjos, vaidmuo padidėjo ir pagal Lisabonos sutartį naujai sukurta Europos išorės veiksmų tarnyba galėtų padėti ES veiksmingiau siekti įveikti pasaulinius iššūkius ir į žmogaus teisių pažeidimus reaguoti vieningiau, nuosekliau ir veiksmingiau. ES dabar turi didelę galimybę sustiprinti savo vaidmenį JT Žmogaus teisių taryboje ir turėtų ją visapusiškai pasinaudoti siekdama padidinti ES veiksmų žmogaus teisių srityje pastebimumą ir patikimumą.

Mara Bizzotto (EFD), raštu. – (IT) Šiam Parlamentui balsuoti pateiktoje kompromisinėje rezoliucijoje, deja, yra pastraipų, dėl kurių negaliu balsuoti teigiamai. Kaip pripažįstama rezoliucijos tekste, UNHCR yra „itin politizuotas“ politinis organas. Vis dėlto, manau, galėjome pasakyti daug daugiau, ypač žinodami, kad sprendžiamame opų ir daugeliui iš mūsų svarbų klausimą – žmogaus teisių klausimą. Perskaičiusi tekstą, pažymiu, kad jis apgailėtinais neryžtingas, galbūt ne diplomatinės politikos požiūriu, tačiau vertybių požiūriu tai tikrai – jame trūksta ryžto kritikuojant gerai žinomus aspektus, dėl kurių UNHCR yra toks prieštaringas organas. Galėjome iš tikrųjų būti ryžtingesni, tvirčiau prieštarauti Irano kandidatūrai kituose Tarybos rinkimuose. Konkrečiai neminima beprasmiška Tarybos sudėtis, kurioje yra per daug narių, vargu ar tinkamų sakyti pamokslus apie žmogaus teises ir akivaizdžiai dar mažiau tinkamų ką nors teisti ar apklausti. Todėl balsuodama dėl šio teksto susilaikiau ir pareiškiau skeptiškumą: susilaikau tikėdamasi, kad Parlamentas nusiims savo diplomato skrybėlę – būti diplomatu yra ne jo darbas – ir drąsiau pasiners į kovą už vertybes ir žmogaus teises.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Susilaikiau nepaisydamas to, kad pasiūlyme dėl rezoliucijos yra ir teigiamų elementų, nes balsuojant svarbūs Europos vieningųjų kairiųjų jungtinės frakcijos / Šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų pakeitimai buvo atmesti ir todėl teksto turinys netinkamas. Europos Sąjunga turi remti

JT pastangas užtikrinti, kad visame pasaulyje būtų laikomasi žmogaus teisių. Įgyvendinant šią iniciatyvą ES turi atlikti pagrindinį vaidmenį, tuo labiau šiais laikais, kai autokratiniai režimai sistemingai pažeidinėja žmogaus teises – siekdami primesti savo antisocialines politikos priemones jie vykdo „kapitalistinių smurtą“. Europos Sąjunga turi iš naujo įvertinti savo santykius su Izraelio valstybe, rimtai atsižvelgdama į karines Izraelio operacijas Palestinos teritorijoje ir į kėsinimąsi į Palestinos žmonių teises, įskaitant teisę galiausiai turėti tėvynę. Europos Sąjunga turi atsakyti dalyvauti JAV „demokratijos eksporto“ kampanijose ir sukurti tarptautinių santykių sistemą, kurioje būtų laikomasi tarptautinės teisės taisyklių ir svarbesnis vaidmuo tektų JT.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ir Anna Ibrisagic (PPE), raštu. – (SV) Švedijos konservatoriai šiandien, 2010 m. vasario 25 d., balsavo už bendrą rezoliuciją, priimtą 13-ajame Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos susitikime. Nepaisant to, norėtume pažymėti, jog manome, kad ES valstybės narės turėtų būti raginamos smerkti visus žmogaus teisių pažeidimus ir kad Jungtinių Tautų Žmogaus teisių taryba, deja, nesugebėjo pakankamai greitai reaguoti į šurkščius žmogaus teisių pažeidimus rezoliucijoje nepaminėtose šalyse, pvz., Kuboje, ir kitose šalyse.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), raštu. – (RO) Turiu pabrėžti, jog norint sukurti teisingą ir ilgalaikę taiką visame pasaulyje tebėra gyvybiškai būtina, kad visos šalys visomis aplinkybėmis laikytųsi tarptautinių žmogaus teisių teisės aktų ir humanitarinės teisės aktų.

Manau, kad Europos Sąjungos lygmeniu ES vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybių narių, kurios reikalauja tvirtos bendros pozicijos, bendrais veiksmais būtų užtikrinta, kad būtų priversti atsakyti tie, kurie kalti dėl tarptautinių žmogaus teisių teisės aktų ir tarptautinės humanitarinės teisės aktų pažeidimų.

Proinsias De Rossa (S&D), raštu. – Balsavau už rezoliuciją dėl Jungtinių Tautų veiksmų programos siekiant lyčių lygybės, joje įvardyti svarbiausi veiksmai, kurių Europos Sąjunga turi imtis, kad pasiektų strateginius moterų ir vyrų lygybės tikslus. Aišku, kad Komisija turi labiau stengtis veiksmų programos tęsinui parengti palyginamus duomenis apie kritinius rodiklius ir paversti šią programą nuolatinėmis daugelio politikos sričių lyčių integracijos iniciatyvų apžvalgomis. Itin svarbu stebėti ir veikti su lytimi susijusio skurdo, smurto, mergaičių poreikių atžvilgiu. Rengiantis tolesniems veiksams įgyvendinus Komisijos Moterų ir vyrų lygybės gaires 2006–2010 turi būti atsižvelgiama į ilgalaikius ekonomikos krizės ir klimato kaitos padarinius visuomenėje, kuri senėja ir tampa etniškai įvairesnė. Lytinė ir reprodukcinė sveikata ir teisės turi būti pripažįstamos ir skatinamos Europoje ir pasaulio mastu. Dabar Europos Sąjunga turėtų prisijungti prie Konvencijos dėl visų formų moterų diskriminacijos panaikinimo – įsigaliojus Lisabonos sutarčiai šis teisinis žingsnis tapo įmanomas.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už šį bendrą pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl 13-ojo JT Žmogaus teisių tarybos susitikimo. Naujoji ES institucinė sandara teikia unikalią galimybę padidinti ES vienybę, pastebimumą ir patikimumą JT Žmogaus teisių taryboje. Vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai veikla taip pat padės didinti ES sugebėjimą bendradarbiauti su šalimis iš kitų regioninių blokų siekiant, kad būtų nutraukti žmogaus teisių pažeidimai, konkrečiai įskaitant smurtą prieš moteris ir vaikus.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Žmogaus teisių tarybos politizavimas ir nuolatinė blokada prieš tuos, kurie pareiškė tvirtesnę poziciją smerkdami žmogaus teisių pažeidimus įvairiose pasaulio vietose, yra pakankamas pagrindas keisti Tarybos struktūrą ir veiklos būdą. Paskelbta Irano kandidatūra – dar vienas ženklas, kad šio organo veiklos kryptis yra nepatikima ir nesaugi ir kad ne vieną kartą pažeistų žmogaus teisių istoriją turinčios šalys gali naudodamosi naryste Taryboje bandyti pateisinti savo pačių daromus žmogaus teisių pažeidimus.

Europos Sąjunga turi aktyviai dalyvauti Tarybos darbe kartu žinodama savo galimybių ribas ir problemas ir stengtis reikšti suderintą, tačiau griežtą ir reiklią poziciją dėl žmogaus teisių laikymosi. Jeigu ji tai darys, ji galės šiuo klausimu įgyvendinti ir savo įsipareigojimus.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Žmogaus teisių taryba (angl. UNHRC) yra specializuota platforma, kurioje sprendžiami visuotinių žmogaus teisių klausimai, ir konkretus forumas žmogaus teisių klausimams JT sistemoje aptarti. Skatinti ir išsaugoti žmogaus teisių visuotinumą yra teisinio, etinio ir kultūrinio ES *acquis* dalis ir vienas iš jos vienybės ir vientisumo pagrindų.

Esu tikras, kad ES valstybės narės nepritaria jokiame bandymui pažeidinėti žmogaus teisių visuotinumą, nedalijamumo ir tarpusavio priklausomybės principus. Tikiuosi, kad valstybių narių atstovai aktyviai dalyvaus metinėse sąveikiose diskusijose dėl neįgalųjų teisių ir metiniame posėdyje dėl vaiko teisių ... Norėčiau pabrėžti,

koks svarbus 13-asis UNHRC susitikimas, kuriame dalyvaus ministrai ir kiti aukštieji atstovai. Jo darbotvarkėje numatyta aptarti ekonomikos ir finansų krizę ir Jungtinių Tautų deklaraciją dėl švietimo ir mokymo žmogaus teisių klausimais. Galiausiai teigiamai vertinu, kad Jungtinės Valstijos vėl pradėjo aktyviau dalyvauti JT organų veikloje ir buvo išrinktos UNHRC nare, taip pat vertinu jų konstruktyvų darbą 64-ojoje JT Generalinės Asamblėjos sesijoje siekiant žodžio laisvės.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Labai pritariame pranešime minėtai žmogaus teisių visuotinumui, nedalijamumui ir tarpusavio priklausomybės koncepcijai. Vis dėlto remiantis tomis pačiomis prielaidomis reikia pabrėžti nesuderinamą prieštarą tarp šio požiūrio ir smarkaus kėsینimosi į darbuotojų ir liaudies teises, kurią lėmė kapitalizmo sistemos krizė, įskaitant didelį nedarbą, dar didesnį skurdą ir vis sunkesnes sąlygas gauti geros kokybės viešųjų paslaugų prieinamomis kainomis. Deja, Parlamento dauguma tinkamai neatsižvelgė į šią prieštarą.

Apgailestaujame, kad atmesti mūsų frakcijos pateikti pasiūlymai, pirmiausia šie:

- pažymi, kad JT valstybės narės turėtų skatinti apsirūpinimo maistu savarankiškumą ir maisto saugą kaip priemonę skurdui ir nedarbui mažinti;

- džiaugiasi, kad 13-ojo susitikimo darbotvarkėje numatyta aptarti Jungtinių Tautų vyriausiojo žmogaus teisių komisaro ataskaitą dėl žmogaus teisių pažeidimų Hondūre, padarytų nuo pat valstybės perversmo; ragina ES valstybes nares siekti, kad valstybės perversmas būtų pasmerktas, pačioms jį tvirtai pasmerkti ir siekti, kad toje šalyje būtų atkurta demokratija ir teisinė valstybė;

- reiškia nerimą dėl padėties Kolumbijoje, ypač dėl atrastų tūkstančių neatpažintų mirusiųjų.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Už rezoliuciją dėl 13-ojo Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos susitikimo balsavau pirmiausia labai palankiai vertindamas iniciatyvą priversti UNHRC į svarbiausius savo darbotvarkės punktus įtraukti pasaulinių ekonomikos ir finansų krizių poveikį visų žmogaus teisių įgyvendinimo procesui. Taip pat manau, jog svarbu pabrėžti, kad reikia tvirtos bendros ES pozicijos dėl tolesnių veiksmų, kurių bus imtasi atlikus tiriamąjį konflikto Gazoje ir Pietų Izraelyje misiją; šiuo požiūriu būtina įgyvendinti R. Goldstone'o ataskaitoje pateiktas rekomendacijas. Galiausiai itin didelį rūpestį kelia Irano kandidatūra UNHRC rinkimuose, kurie bus surengti 2010 m. gegužės mėn. – į šią kandidatūrą turi būti reaguojama griežtais ES veiksmais, kad nebūtų įmanoma išrinkti šalių, turinčių abejotiną reputaciją žmogaus teisių srityje.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Kadangi Žmogaus teisių taryba yra tarpvyriausybiniis organas, kurio pagrindinis tikslas – reaguoti į žmogaus teisių pažeidimus, ir kadangi vienas iš Europos vienybės ir vientisumo pagrindų yra laikytis žmogaus teisių visuotinumui ir jį užtikrinti, norėčiau padėkoti UNHRC, tikėdamasis, kad ji ir toliau kovos su visų formų diskriminacija.

Frédérique Ries (ALDE), raštu. – (FR) Mūsų rezoliucija skirta JT Žmogaus teisių tarybai, institucijai, kurios statusą turėtų būti tikimasi pakelti iki pasaulinio teisių, vertybių ir svarbiausių, pagrindinių laisvių įgyvendintojos lygio. Kalbu tariamąja nuosaka, nes UNHRC yra šališka ir tai visiškai pakirto jos teisėtumą.

Dabar visiškai netikėtai prisidėjo klausimas dėl Irano kandidatūros. Tai – provokacija. Ši valstybė, ši vyriausybė, šis prezidentas tyčiojasi iš vyrų ir moterų teisių. 2008 m. pakarti arba mirtinai akmenimis užmėtyti 346 šalies piliečiai, įskaitant nepilnamečius. Teismo procesai yra absurdiški. Vyksta kankinimai. Visiškai nėra žodžio laisvės, susirinkimų laisvės ir spaudos laisvės. Mažumos, ypač bahajai, persekiojamos. Nuo 2009 m. birželio mėn. prezidento rinkimų bet kokių formų demonstracijos kruvinai ir sistemingai malšinamos. Galėčiau tęsti ir toliau.

Pasauliui reikalingas valdymas, grindžiamas visuotinėmis vertybėmis. Jeigu JT nori būti šio dialogo forumas, jos turi užtikrinti, kad jų organai būtų objektyvūs. Irano kandidatūra yra kur kas daugiau nei vien JT patikimumo išbandymas; tai – jų perspektyvumo išbandymas.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už galutinę rezoliucijos tekstą, be kitų priežasčių, todėl, kad jame paliktos pastraipos, susijusios su bendru slaptųjų sulaikymo centrų tyrimu, reikiamu R. Goldstone'o ataskaitos rekomendacijų įgyvendinimu ir Tarptautiniu baudžiamuoju teismu, ir todėl, kad į jį įtrauktas ir GUE frakcijos pateiktas pakeitimas dėl Vakarų Sacharos. Taip pat džiaugiuosi, kad E. Broko prašymas atskirai balsuoti dėl dalies, kurioje aptariamas religijų šmeižimas, atmestas ir ši dalis išdėstyta taip:

„dar kartą primena savo poziciją dėl sąvokos „religijų šmeižimas“ ir, pripažindamas, jog būtina visiškai išspręsti religinių mažumų diskriminacijos problemą, mano, kad netikslinga įtraukti šią sąvoką į Protokolą

dėl papildomų standartų rasizmo, rasinės diskriminacijos, ksenofobijos ir bet kokios formos diskriminacijos klausimais; ragina JT valstybes nars visišškai įgyvendinti esamus standartus dėl saviraiškos, religijos ir išitikinimų laisvės;“

Norėjome šį sakinį palikti, nes manome, kad JT lygmeniu nereikia naujų teisės aktų, kuriais turėtų būti sprendžiamas religijų šmeižimo klausimas, nes jau turime tarptautinius standartus – minėtą protokolą, kuriuo neleidžiama diskriminuoti religinių mažumų.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) ES žmogaus teisių laikymosi politika yra viena iš svarbiausių mūsų įgyvendinamų vertybių. Bendrijos žmogaus teisių laikymosi politika apima civilinių, politinių, ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių apsaugą. Rengiant šią politiką daug dėmesio skiriama pagalbai įgyvendinant moterų, vaikų, nacionalinių mažumų teises ir visų pirma kovai su rasizmu, ksenofobija ir kitų formų diskriminacija. Labai pavojinga, kai teisės aktais, kuriais diskriminuojamos mažumos, naudojamosi siekiant pažeisti jų religijos laisvę arba kai jais ribojamos šių mažumų galimybės gauti išsilavinimą ir įsidarbinti, taip apribojant jų teisę dirbti ir atitinkamai pažeidžiant jų teisę turėti deramą gyvenimo lygį. Iki šiol šioje srityje ES atliktas darbas leidžia mums iš kitų reikalauti aukštų demokratijos ir žmogaus teisių standartų.

Viktor Uspaskich (ALDE), raštu. – (LT) Kalbant apie žmogaus teises visuose ES lygiuose ir srityse, būtina pabrėžti, jog mūsų, kaip EP atstovų, pareiga yra ne tik kritikuoti ir rengti rezolucijas dėl trečiųjų šalių, bet taip pat preciziškai stebėti ES valstybes nars, kreipiant dėmesį net į menkiausius neigiamus reiškinius, kurie pažeidžia žmogaus teises. Žmogaus teisių pažeidinėjimo atveju EP parengia rezoluciją, kuri adresuojama atitinkamai šaliai. Norėdami kritikuoti kitus, turime iš pradžių užkirsti kelią žmogaus teisių pažeidinėjimams ES viduje, o tada galėsime kritikuoti kitus bei stengtis kaip galima daugiau jiems padėti.

Anna Záborská (PPE), raštu. – (FR) Nepritariau šiai rezolucijai, nes joje nepabrėžiama krikščionių mažumų žmogaus teisių svarba Artimuosiuose Rytuose. Apgailestauju, kad kai reikia pasmerkti išpuolius prieš krikščionių mažumas Artimuosiuose Rytuose ir perduoti šią problemą spręsti Žmogaus teisių tarybai, parodyta per mažai drąsos. Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja 2009 metus paskelbė Tarptautiniais žmogaus teisių mokymosi metais, o ES 2010 metus paskelbė Europos kovos su skurdu metais. Turėtume prisiminti, jog JT pripažino, kad itin didelis skurdas yra žmogaus teisių pažeidimas. Europos Parlamento ir Europos Tarybos pastatų marmure iškalėme spalio 17 d. – Tarptautinės skurdo panaikinimo dienos – leitmotyvą: „Ten, kur žmonės pasmerkti gyventi skurde, žmogaus teisės yra pažeidžiamos. Susivienyti, kad priverstume jų paisyti, yra šventa pareiga. Tėvas Joseph Wresinski“. Mūsų rezolucijoje neišreiškiama gilaus nerimo dėl itin didelio skurdo kaip žmogaus teisių pažeidimo. Todėl raginu Europos ketvirtąjį pasaulio komiteto narius JT Generalinės Asamblėjos delegatams nusiųsti panašaus turinio laišką, kuriame būtų reiškiamas Parlamento rūpestis šia sritimi.

Pasiūlymas dėl rezolucijos B7-0118/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Moterų ir vyrų lygybė yra pagrindinė teisė ir bendra Europos Sąjungos vertybė. Be to, ji yra būtina sąlyga norint pasiekti ES ekonomikos augimo, užimtumo ir socialinės sanglaudos tikslus. Nors siekiant 1995 m. patvirtintos Pekino veiksmų programos tikslų padaryta nemažai pažangos, ir toliau vyrauja lyčių nelygybė ir stereotipai.

Manau, kad persvarstant Lisabonos strategiją turi būti daugiau dėmesio skiriama lyčių lygybei, turi būti nustatomi nauji tikslai ir stiprinami ryšiai su Pekino veiksmų programa, kad valstybės nars konkrečiomis politikos priemonėmis pasiektų konkrečių rezultatų. Todėl reikia geriau skatinti valstybes nars keistis gerąja ir kita patirtimi visose srityse, kurioms turi poveikį Pekino veiksmų programa.

Elena Băsescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už rezoluciją „Pekinas +15 – JT veiksmų programa siekiant lyčių lygybės“. Praėjus penkiolikai metų nuo Pekino deklaracijos ir veiksmų programos patvirtinimo, Europos Parlamentas šiandien diskutuoja dėl pasaulio mastu padarytos lyčių lygybės pažangos. Vienodos vyrų ir moterų galimybės yra viena iš pagrindinių Europos Sąjungos vertybių. Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnyje pabrėžiamos valstybėms narėms bendros vertybės: pliuralizmas, nediskriminavimas, tolerancija, teisingumas, solidarumas ir lyčių lygybė. Nors tam tikrose srityse ir pramonės sektoriuose padaryta nemažai pažangos, vis dar esama sričių, kur vyrauja nelygybė. Šiuo požiūriu Europos Sąjunga turi toliau stengtis išspręsti minėtuosius klausimus. Lygybė turi būti skatinama visose srityse. Europos lygmeniu kurdama kovos su ekonomikos krize ir klimato kaitos poveikiu strategijas Europos Komisija turi atsižvelgti ir į šių strategijų poveikį moterims. Šia rezolucija skatinama rengti strateginius planus ir priemones, kurių reikia norint, kad susidarytų tokia lyčių lygybės padėtis, kokią numatė Europos lyčių lygybės institutas.

Regina Bastos (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už rezoliuciją „Pekinas + 15 – JT veiksmų programa siekiant lyčių lygybės“, nes strateginiai Pekino programos tikslai nepasiekti, vyrauja nelygybė ir lyčių stereotipai, o programoje nurodytose srityse moterų padėtis tebėra blogesnė už vyrų.

Apgailestaujame, jog regioniniu ir ES lygmeniu trūksta laiku surinktų, patikimų, palyginamų duomenų, kad būtų galima spręsti apie rodiklius, dėl kurių, įgyvendinus Pekino programą, nuspręsta imtis tolesnių veiksmų, įskaitant veiksmus, susijusius su moterimis ir skurdu, smurtu prieš moteris, institucinėmis priemonėmis, moterimis ir ginkluotu konfliktu, mergaitėmis. Toliau Komisija turi parengti metinę Pekino veiksmų programos apžvalgą ir veiksmingai pasinaudoti rodikliais bei analitinėmis ataskaitomis – tai įnašai į įvairias politikos sritis ir pagrindas naujoms iniciatyvoms, kuriomis būtų siekiama lyčių lygybės, rengti. Norėtume priminti, kad reikia sistemingai įgyvendinti ir kontroliuoti lyčių aspekto integravimą į teisėkūros, biudžeto valdymo ir kitus svarbius procesus, taip pat įgyvendinti ir kontroliuoti strateginius planus, programas ir projektus įvairiose politikos srityse.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už šią rezoliuciją, nes turime ir toliau plėtoti lyčių lygybės perspektyvą visoje Europos Sąjungoje. Europos Komisija turėtų parengti Moterų ir vyrų lygybės gairių veiksmų strategiją, atsižvelgti į ekonomikos ir finansų krizę, tvarų vystymąsi ir taip pat dabartinius gairių prioritetus, vienodą vyrų ir moterų ekonominę nepriklausomybę, darbo, šeimos ir privataus gyvenimo derinimą, vienodą moterų ir vyrų dalyvavimą priimančias sprendimus.

Šiuo metu ypač trūksta duomenų dėl moterų ir vyrų lygybės, moterų smurto, institucinių mechanizmų. Labai svarbu, kad valstybės narės kuo glaudžiau bendradarbiautų su Europos lyčių lygybės institutu, kurio vienas iš uždavinių – darbas su palyginamais duomenimis. Institutas ves statistiką, bus atliekami tyrimai, kurių tikslas bus pateikti analizę dėl lyčių lygybės klausimų, bus atliekamos studijos dėl duomenų rodiklių statistikos, dėl duomenų paaiškinimų. Instituto darbų programoje numatyti siekiai ypač pagelbėtų įgyvendinti Pekine numatytus rodiklius.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Lyčių lygybė – vienas iš pagrindinių mūsų laikų principų, bet lyčių nelygybė vis dar paplitusi ir strateginiai Pekino programos tikslai dar ilgai nebus pasiekti.

Teigiamai vertinu pasiūlymą dėl rezoliucijos, dėl kurio šiandien bus balsuojama plenarinėje sesijoje, nes tai – paskata tobulinti institucines lyčių lygybės skatinimo priemones.

Siekiant skatinti labiau klestinčią, sąžiningesnę ir turtingesnę visuomenę, būtina lyčių aspektą integruoti į vystomąjį bendradarbiavimą.

Norėčiau pabrėžti, koks svarbus moterų vaidmuo mokslo ir technologijų srityje. Vis daugiau moterų dirba mokslinių tyrimų srityse, bet joms tebėra sunku pasiekti karjeros aukštumų ir patekti į aukštesnį sprendimų švietimo klausimais priėmimo lygmenį. Siekiant skatinti sąžiningą pusiausvyrą, remti ekonomikos augimą ir užimtumą, būtina pasinaudoti šiomis galimybėmis.

Būtina apsvarstyti lyčių aspekto integravimą į įvairias politikos sritis, nes tai – vienas iš labiau klestinčios, sąžiningesnės ir turtingesnės visuomenės ramsčių.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Būdamas tvirtas žmogaus teisių ir lygybės principo gynėjas, neprieštaraučiau iniciatyvoms, kuriomis siekiama apsaugoti moterų ir merginų teises. Šios teisės dažnai šiurkščiai pažeidžiamos pasaulyje, kur moterys vis dar yra pagrindinės nusikaltimų prieš jų fizinę gerovę ir lytinį apsisprendimą aukos.

Vis dėlto lyčių lygybė niekada negalima maskuoti gamtinių, socialinių ir kultūrinių lyčių skirtumų; vienodos teisės yra ne tas pats kaip vienodas statusas. Su vyrais ir moterimis reikia elgtis sąžiningai, suteikiant jiems tas pačias teises, tačiau atsižvelgiant į atitinkamus jų poreikius. Moterų atveju tai itin aktualu motinystės rėmimo, darbo ir šeimos gyvenimo derinimo, ypatingos apsaugos nuo nusikaltimų, kurie daromi daugiausia prieš moteris ir vaikus, pvz., lytinio išnaudojimo, prekybos žmonėmis ar prievartavimo, ir kitose srityse.

Galiausiai pabrėžčiau, kad bet kokia šios srities ES iniciatyva negali būti bandoma suteikti moterims teisės į abortą lytinės ir reprodukcinės sveikatos labui; sprendimus šiuo klausimu ir toliau turi priimti konkrečios valstybės narės.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Lyčių lygybė yra vienas iš pagrindinių Europos Sąjungos principų, jis įtvirtintas Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo. Taigi ES turi vykdyti konkrečią misiją – skatinti ir integruoti vyrų ir moterų lygybę. Neabejotina, kad nelemta lyčių diskriminavimo padėtis visais socialiniais, ekonominiais ir kultūriniais lygmenimis šiandien vis dar aktuali ir besivystančiose, ir išsivysčiusiose šalyse

– konkrečiai, Europos Sąjungoje. Siekiant veiksmingai kovoti su šiuo reiškinio gyvybiškai svarbu užtikrinti, kad būtų taikomos veiksmingos priemonės problemoms įvardyti ir informacijai surinkti nesusiduriant su kliūtimis ar politiniais apribojimais, ir taip būtų aiškiai ir tvariai nustatytos priežastys ir padariniai, o tada į juos atsižvelgiant būtų galima visapusiškai reaguoti. Ši struktūrinė problema kliudo pažangai ir konkrečių bendruomenių bei apskritai visos žmonijos raidai.

Manau, kad pirmenybė turėtų būti teikiama buitinio smurto panaikinimui. Siekiant tai padaryti bus būtina užtikrinti kultūrinę, socialinę ir ekonominę vyrų ir moterų lygybę. Ekonomikos ir finansų krizė, klimato kaitos poveikis ir senėjanti visuomenė – veiksniai, į kuriuos Europos Komisija ir valstybės narės turi atsižvelgti rengdamos veiksmus ir politikos priemones, kuriais siekiama skatinti lyčių lygybę.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ir Anna Ibrisagic (PPE), raštu. – (SV) Švedijos konservatoriai šiandien, 2010 m. vasario 25 d., balsavo už rezoliuciją „Pekinas +15 – JT veiksmų programa siekiant lyčių lygybės“, B7-0118/2010. Vis dėlto mes norėtume pabrėžti, jog nemanome, kad skyrius apie lygybę turėtų būti įtrauktas į 2010 m. pakeistą Lisabonos strategiją, nes tai jau reglamentuojama Romos sutartyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Taip pat norėtume pabrėžti, jog manome, kad moterys turėtų turėti teisę spręsti dėl savo lytinio gyvenimo ir reprodukcijos. Esame įsitikinę, kad asmenys sugeba priimti sprendimus dėl savo gyvenimo; ES neturėtų kištis į šią sritį. Didesnė lygybė yra vienas iš didžiųjų ES iššūkių ir Švedijos pažanga gali įkvėpti kitas ES valstybes nares jį įveikti.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Pritariau šiai rezoliucijai, nes praėjus penkiolikai metų nuo Pekino pasaulinės moterų konferencijos turime pripažinti, kad lyčių lygybės klausimais padaryta per mažai pažangos ir kad moterų diskriminavimo stereotipai vis dar vyrauja daugelyje sričių, pvz., įsidarbinimo, švietimo ir politikos srityse. Taip pat pritariau nuorodai, kad reikia gerinti lytinę ir reprodukcinę Europos ir pasaulio moterų sveikatą ir kad reikia skatinti tėvus dalytis šeimos pareigas, pvz., naudojantis vaiko priežiūros atostogomis. Galiausiai atsižvelgiant į pakeistą Lisabonos strategiją pirmenybė turės būti teikiama lyčių lygybės tikslui, kurį įgyvendinant turės būti daroma tikra įtaka nacionalinei socialinei apsaugai ir įtraukties priemonėms.

Livia Járóka (PPE), raštu. – (HU) Prieš penkiolika metų patvirtinti Pekino veiksmų programos tikslai neįgyvendinti iki šiol ir daugumos sričių, susijusių su vyrų ir moterų lygybe, priemonėmis vargu ar pasiekta bent menkiausios pažangos. Deja, ir valstybių narių, ir Europos Sąjungos lygmeniu per mažai dėmesio skiriama kovai su itin dideliu skurdu ir visokeriopa moterims nerimą keliančia diskriminacija.

Jungtinių Tautų veiklos pagrindu patvirtintus Pekino tikslus turime geriau suderinti su naujųjų ES moterų ir vyrų lygybės gairių įgyvendinimu. Šiais Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metais itin svarbu, kad vos virš skurdo ribos gyvenančios moterys gautų tinkamą apsaugą, nes pasikeitus jų užimtumui ar šeimos padėčiai, pvz., praradus darbą, išsiskyrus, tapus našlėmis ir netgi pagimdžius, jų nuskurdimo grėsmė padidėja eksponentiškai. Džiugu, kad Tarybai pirmininkaujančių Ispanijos, Belgijos ir Vengrijos trijulė daug dėmesio skiria Pekino tikslams toliau įgyvendinti ir skelbia ketinimą visapusiškais metodais užkirsti kelią moterų ir vaikų skurdui ir su juo kovoti. Tikėkimės, kad šios perspektyvos bus pakankamai rimtai aptariamose kovo pradžiai numatytame JT susitikime. Siekiant įvertinti ir persvarstyti politikos priemones, kuriomis siekiama vyrų ir moterų lygių galimybių, reikia patikimų pagal lytis suskirstytų duomenų ir verta apsvaistyti, ar nereikėtų pradėti taikyti standartizuotų, bendrų lyčių nelygybės matavimo rodiklių.

Monica Luisa Macovei (PPE), raštu. – Balsavau už rezoliucijos „Pekinas +15 – JT veiksmų programa siekiant lyčių lygybės“ 9 dalį, kurioje patvirtinami lytinės ir reprodukcinės moterų sveikatos siekiai ir teisės. Lytinės ir reprodukcinės teisės grindžiamos visuotinai pripažintomis teisėmis į kūno vientisumą, nediskriminavimą ir aukščiausią įmanomą pasiekti sveikatos lygį. Šios teisės įtvirtintos tarptautinėje teisėje (įskaitant Tarptautinio ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių pakto 12 straipsnį, kuriuo susitariančiosios šalys pripažįsta „kiekvieno asmens teisę naudotis aukščiausio įmanomo pasiekti lygio fizine ir psichine sveikata“, ir Konvencijos dėl visų formų moterų diskriminacijos panaikinimo 12 straipsnį, kuriame kalbama apie „moterų diskriminacijos sveikatos apsaugos srityje panaikinimą siekiant vyrų ir moterų lygybės pagrindu užtikrinti sveikatos priežiūros paslaugų, įskaitant su šeimos planavimu susijusias paslaugas, prieinamumą“). Kompromisiniai dokumentai (pvz., 1994 m. Kairo veiksmų programa ir 1995 m. Pekino veiksmų programa) irgi rodo vyriausybės išpareigojimą ginti (moterų) lytines ir reprodukcinės teises. Daugelis Rumunijoje esančių mano rinkėjų šiai perspektyvai pritaria.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Vyrų ir moterų nelygybė įvairiais lygmenimis pagal profesiją, sektorių ar įvairius stereotipus bėgant metams sumenko. ES tikrove vis labiau tampa vyrų ir moterų lygybė ir nors vis dar pasitaiko diskriminavimo atvejų, imame įžvelgti labai teigiamų tendencijų.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Ginti moterų teises man irgi labai svarbu. Vis dėlto nemanau, kad protinga taikyti kvotas, vadinamąją pozityviąją diskriminaciją. Šioje srityje viską lemti turėtų kvalifikacija, ne lytis. Tai turėtų būti pagrindinė taisyklė ir vyrams, ir moterims. Dėl šios priežasties per balsavimą susilaikiau.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – Balsavau už šį pasiūlymą dėl rezoliucijos, nes privalu lyčių lygybę įgyvendinti visose srityse.

Rumunijoje per šiuos penkiolika metų pažanga padaryta tik kai kuriose Pekino veiksmų programoje nurodytose srityse. Po 2009 m. rinkimų Rumunijos politikos sprendimų priėmimo lygmeniu Parlamente dirba 11 proc. moterų ir tik viena moteris paskirta į vyriausybę. Vyrų smurtas prieš moteris, prekyba žmonėmis ir atstovavimas moterims sprendimų priėmimo organuose yra prioritetai, kuriuos turėtume ryžtingai įgyvendinti.

Visa tai galėsime išspręsti tik tuomet, jei moterys priims sprendimus dėl moterų! Neįtraukdami moterų į visus socialinius ir politinius vykdomuosius organus iššvaistytume 50 proc. intelektualų pajėgumų ir tinkamai neatstovautume visų piliečių interesams.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už galutinį rezoliucijos tekstą, nes į jį įtrauktos mūsų peticijos ES Komisijai, kuriomis reikalaujama 2010–2014 m. gairėse atsižvelgti ne tik į ekonomikos ir finansų krizę, bet ir į klimato kaitos poveikį moterims ir į tai, kad ES vis dar vyrauja nelygybė ir lyčių stereotipai – moteris ir toliau yra blogesnėje už vyrus padėtyje Pekino programoje nurodytose srityse, taip pat todėl, kad šioje rezoliucijoje skatinama lyčių lygybė, pirmiausia vaiko priežiūros atostogų srityje.

Marc Tarabella (S&D), raštu. – (FR) Balsavau už šią rezoliuciją, nes joje pabrėžiama pažanga, kurią dar turi padaryti 189 Pekino veiksmų programą pasirašiusios valstybės, jeigu norima pasiekti tikrą moterų ir vyrų lygybę. Itin remiu dalį, kurioje pabrėžiama, kad „seksualinė ir reprodukcinė sveikata bei teisės šiuo klausimu yra neatsiejama moterų teisių programos dalis“. Šioje srityje norėčiau pažymėti, kad kai 2009 m. buvo tvirtinamas mano pranešimas dėl moterų ir vyrų lygybės, dauguma EP narių pritarė požiūriui, kad moterims turi būti lengvai prieinama kontracepcija ir abortas.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), raštu. – (FR) Aš kartu su savo kolegomis iš Europos vieningųjų kairiųjų jungtinės frakcijos – Šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų balsavau už E. B. Svensson pranešimą „Pekinas +15 – JT veiksmų programa siekiant lyčių lygybės“. Jos vertinime pateikiamas skirtingas vaizdas.

Tiesa, pažanga padaryta, bet kaip galime būti patenkinti, kai lyčių atlyginimų skirtumai vis dar yra 14–17,5 proc.?

Be to, nepriimtina, kad dauguma EP narių patvirtino labai dviprasmišką pakeitimą⁽¹⁾, kurį pateikė Europos konservatoriai ir reformuotojai ir kuriuo netiesiogiai teigiama, kad abortą besidaranti moteris sprendimą priima neatsakingai, neturėdamos visos informacijos. Tai – netiesioginis kėsinimasis į teisę darytis abortą.

Marina Yannakoudakis (ECR), raštu. – ECR valstybės narės pasirašė JT konvenciją dėl visų formų moterų diskriminacijos panaikinimo ir Pekino veiksmų programą. Todėl manome, kad visai Europos Sąjungai nebūtina tapti konvencijos nare ir prieštaraujame, kad ES elgiasi taip, kaip valstybė. Nors ECR frakcijai labai svarbi visų žmonių lygybė, mes nepritariame tolesniems ES lygmens teisės aktams; manome, kad lyčių lygybės klausimą geriausia spręsti valstybės narės lygmeniu, vietos bendruomenėse, dalyvaujant pilietinei visuomenei. Dėl šių priežasčių balsavome prieš šią rezoliuciją.

Pranešimas: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis, Nadja Hirsch, Silvana Koch-Mehrin, Holger Kraemer, Britta Reimers ir Alexandra Thein (ALDE), raštu. – (DE) Remiantis 2009 m. gruodžio 17 d. patvirtinta Europos Parlamento rezoliucija dėl 2010 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto, šiandien, vadovaujantis pakeistais Parlamento administracijos skaičiavimais, balsuota dėl taisomojo biudžeto Europos Parlamentui. FDP atstovai Europos Parlamente susilaikė, nes į atitinkamų pakeitimų paketą buvo įtraukta dalis, kurios negalėjome suderinti su mūsų įsitikinimais. FDP per diskusijas komitete jau pareiškė, kad prieštarauja sekretoriato išmokų didinimui iki 1 500 EUR. EP narių padėjėjams mokama būtent iš sekretoriato išmokų. FDP mano, jog argumentas, kad daugiau pinigų reikia dėl papildomo darbo, kurį EP nariai turi atlikti įsigaliojus

(1) 9b dalies (naujos) 3 pakeitimas, kurį pateikė Marina Yannakoudakis ECR frakcijos vardu: „pabrėžia, kad abortai neturėtų būti skatinami kaip šeimos planavimo metodas ir kad visais atvejais reikėtų numatyti nuostatas dėl humaniškos elgsenos moterų, kurios darė abortus, atžvilgiu ir jų konsultavimo“.

Lisabonos sutarčiai, yra nepatikimas, nes nėra ankstesnių laikų patirties, kurią pasitelkus tai būtų patvirtinta. Žinoma, dėl ką tik įsigaliojusios Lisabonos sutarties Parlamentui apskritai reikės papildomų pajėgumų teisėkūros darbui atlikti, bet dabartinės Parlamento kadencijos pradžioje priėmus Padėjėjų statutą vis tiek nėra įrodymų, kad EP nariams tikrai reikia daugiau padėjėjų. Todėl yra pagrindo nerimauti, kad bus keliami daugiau reikalavimų ir skiriama papildomų išmokų arba bus didinami biuro pajėgumai. Dėl šios priežasties FDP atstovai Europos Parlamente susilaikė.

Mara Bizzotto (EFD), raštu. – (IT) Pirmą kartą 2010 m. sausio 25 d. Biudžeto komiteto posėdyje pateiktame V. Maňkos pranešime svarbiausi trys kritiniai aspektai, dėl kurių nusprendžiau balsuodama susilaikyti.

Pirmiausia tai staigus ir pavėluotas atradimas 2009 m. gruodžio mėn. pasirašant 2010 m. biudžetą, kad viršyta 5 išlaidų kategorijoje nustatyta 20 proc. išlaidų riba. Susitarimas problemą perkelti iš gruodžio mėn. į sausio mėn., noras neskelbti Lisabonos sutarties naštos biudžetui ir skubotai iškeltas klausimas be jokių galimybių reikiama atvejais reikalauti našiau naudoti turimus išteklius lėmė tai, kad faktai gerokai iškraipyti.

Antra, nesutinku su sprendimu pastatų politikai skirtas atsargas naudoti naujam likvidumo poreikiui padengti. Tai ginčytinas klausimas, kurį reikia spręsti ateinančiais mėnesiais, kai įsitikinsime, kad tikrai turėsime reikiamų finansinių išteklių.

Galiausiai manau, kad 1 500 EUR, kaip mėnesinės išmokos narių padėjėjams, suma nepakankama, nes minimali riba naujam akredituotam I lygio padėjėjui pasamdyti yra 1 649 EUR.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Lisabonos sutartis reiškia didesnes Parlamento galias. Vis dėlto globalizuotame pasaulyje problemos vis sudėtingesnės ir sprendimai turi būti techniškai patikimi ir pagrįsti mokslu.

Itin svarbu, kad politikos rengėjai suvoktų naujausias mokslines tendencijas, nes tada jie galės priimti geriausius sprendimus.

Rengiant šį biudžetą priimti sprendimai mažinti pastatų kategorijos išlaidas ir didinti techninės paramos nariams išlaidas suteikiant Parlamentui reikiamų išteklių, kad jis, turėdamas XXI a. taip reikalingą mokslinį ir techninį užnugarį, galėtų gerai atlikti savo pareigas.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Balsavau prieš šį pranešimą, nes ES biudžetas ir toliau sudaro minimalią Europos BVP dalį (0,97 proc.), iš kurios neįmanoma patenkinti poreikio stiprinti silpną šalių ekonomiką, visuomenę ir finansų plėtrą. Vis labiau reikia gerokai didinti biudžetą, bent jau iki 5 proc., visų pirma per dabartinę visai Europos Sąjungai smogusią ekonomikos krizę, kad būtų patenkinamos socialinės reikmės ir nustota mažinti valstybės išlaidas. Būtent taip reikia spręsti einamųjų poreikių problemas ir derinti Europos Parlamento ir Europos Sąjungos išlaidas.

Jürgen Creutzmann (ALDE), raštu. – (DE) Remiantis 2009 m. gruodžio 17 d. patvirtinta Europos Parlamento rezoliucija dėl 2010 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto, šiandien, vadovaujantis pakeistais Parlamento administracijos skaičiavimais, balsuota dėl taisomojo biudžeto Europos Parlamentui. FDP atstovai Europos Parlamente susilaikė, nes į atitinkamų pakeitimų paketą buvo įtraukta dalis, kurios negalėjome suderinti su mūsų įsitikinimais.

FDP per diskusijas komitete jau pareiškė, kad prieštarauja sekretoriato išmokų didinimui iki 1 500 EUR. EP narių padėjėjams mokama būtent iš sekretoriato išmokų. FDP mano, jog argumentas, kad daugiau pinigų reikia dėl papildomo darbo, kurį EP nariai turi atlikti įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, yra nepatikimas, nes nėra ankstesnių laikų patirties, kurią pasitelkus tai būtų patvirtinta. Žinoma, pagal ką tik įsigaliojusią Lisabonos sutartį Parlamentui apskritai reikės papildomų pajėgumų teisėkūros darbui atlikti, bet dabartinės Parlamento kadencijos pradžioje priėmus Padėjėjų statutą vis tiek nėra įrodymų, kad EP nariams tikrai reikia daugiau padėjėjų. Todėl yra pagrindo nerimauti, kad bus keliami daugiau reikalavimų ir skiriama papildomų išmokų arba bus didinami biuro pajėgumai. Dėl šios priežasties FDP atstovai Europos Parlamente balsuodami susilaikė.

Proinsias De Rossa (S&D), raštu. – Balsavau už V. Maňkos pranešimą, kuris yra pirmasis žingsnis taisant 2010 m. Europos Parlamento biudžetą ir ieškant papildomų biudžeto ir žmogiškųjų išteklių, kad Europos Parlamentas galėtų atlikti platesnį savo vaidmenį. Papildomi ištekliai – padidinta mėnesinė padėjėjams skirta išmoka, kuri EP nariams mokama siekiant padėti jiems susidoroti su pagal Lisabonos sutartį tekusių teisėkūros darbų gausa. Lisabonos sutartimi Parlamento galios suvienodinamos su Tarybos galiomis – jis tampa bendru teisės aktų leidėju, dalyvaujančiu maždaug 95 proc. teisėkūros procedūrų. Jos dabar apima laisvės, saugumo ir teisingumo, žemės ūkio, žvejybos, mokslinių tyrimų, struktūrinių fondų ir kitas sritis. Parlamento sutikimas

taip pat reikalingas derantis dėl tarptautinių susitarimų, kuriuos turi išsamiai išnagrinėti ekspertai, ir juos sudarant. Būtina, kad EP nariai turėtų darbuotojų, reikalingų šiam darbui deramai atlikti.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ir Åsa Westlund (S&D), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, manome, kad tuos komitetus, kuriems įsigaliojus Lisabonos sutarčiai teks didesnis darbo krūvis, reikia sustiprinti. Tuo pateisinamas didesnis šiuose komitetuose dirbančių Parlamento ir frakcijų sekretoriatų darbuotojų skaičius. Vis dėlto mes nepritariame požiūriui, kad mums, EP nariams, reikia daugiau darbuotojų. Galiausiai mums būtų labiau patikę, jeigu Parlamento ištekliai būtų buvę didinami perskirstant lėšas ir našumo skatinimo priemonėmis, o ne didinant visą biudžetą.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į Lisabonos sutartyje numatytą naująjį Parlamento vaidmenį ir jo naujas funkcijas, taip pat atsižvelgiant į įsipareigojimą, prisiimtą tvirtinant 2010 m. biudžetą, šis Parlamento administravimo lėšų didinimas protingas, nes juo užtikrinama, kad ši įstaiga turėtų visus materialinius ir žmogiškuosius išteklius, reikalingus jos naujosioms funkcijoms tiksliai ir kvalifikuotai atlikti esant naujai institucinei sandarai.

Vis dėlto šis lėšų didinimas neturi kenkti biudžeto tvarumui ir finansinių ataskaitų tikslumui, nes tai itin svarbu kiekvienoje institucijoje. Be to, pagal šį biudžetą skirtos lėšos turi būti administruojamos tiksliai ir skaidriai.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Šis Parlamento biudžeto (bendrojo ES biudžeto 1 skirsnio) 2010 finansinių metų taisomasis biudžetas dabar yra 1 616 760 399 EUR, t. y. 19,99 proc. pradinės 5 išlaidų kategorijos sumos, patvirtintos per pirmąjį svarstymą. Šiame taisomajame biudžete pastatų rezervą sumažiname nuo 15 mln. EUR iki 11 mln. EUR.

Šio biudžeto prireikė todėl, kad įsigaliojo Lisabonos sutartis. Parlamentas įgyja naujų galių ir naujų pareigų. Mūsų prioritetas dabar – teisėkūros kokybė. Siekiant tai užtikrinti, svarbu nariams, komitetams ir frakcijoms suteikti pakankamai lėšų. Šis taisomasis biudžetas atitinka teisinius ir biudžeto valdymo standartus ir gerą finansinę drausmę. Būdamas Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos pranešėjas šio biudžeto klausimais, manau, kad dabar labiau negu kada nors anksčiau visu biudžeto vykdymo laikotarpiu reikia laikytis biudžetinės drausmės ir stengtis sutaupyti. Todėl galiu dar kartą patvirtinti, kaip svarbu parengti visiškai subalansuotą biudžetą, kuriuo būtų užtikrintas tolesnis griežtumas ir skaidrumas, ir skubiai prašau informacijos apie pastovias Parlamento išlaidas. Taip pat privalau reikalauti rengti ilgalaikius pastatų politikos planus, kad būtų užtikrintas biudžeto tvarumas.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Vakar dešimtys tūkstančių žmonių išėjo į Atėnų gatves ir Graikiją paralyžiavo visuotinis streikas, kuriuo buvo protestuojama prieš ES, Frankfurte esančio Europos centrinio banko ir Tarptautinio valiutos fondo (TVF) nustatytą griežtą taupymo planą. Tiesa, kad Graikija ne visada taip griežtai valdė savo viešuosius finansus ir ES lėšas, kaip turėjo valdyti. Vis dėlto skandalinga, jog pagrindinis šio griežto taupymo plano ypatumas tas, kad juo turi būti raminama rinkos, tos pačios rinkos, kurios dabar spekuliuoja Graikijos skola ir kurios sukėlė šią sumaištį. Tos pačios rinkos, iš kurių valstybės dėl jūsų ultraliberalių įstatymų turi skolintis didelėmis palūkanomis. Tuo pat metu, prisidengdami tariamai padidėjusiu darbo krūviu dėl Lisabonos sutarties įsigaliojimo ir tariamu Parlamento nerimu dėl savo teisėkūros tekstų kokybės, EP nariai sau „šiek tiek“, keletu milijonų eurų, padidina biudžetą, kad frakcijoms būtų galima samdyti darbuotojus! Todėl taikykite savo smulkmenišką patikrą savo pačių išlaidoms ir būkite tokie griežti, kokios, anot jūsų, turi būti valstybės narės! Mes balsuosime prieš šį tekstą.

Sylvie Goulard (ALDE), raštu. – (FR) Krizė yra reali ir tiesa, kad daugybė įmonių ir piliečių gyvena sunkius laikus. Vis dėlto balsavau už tai, kad būtų padidintas Parlamento padėjėjams skirtas paketas, nes įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Europos Parlamentui padaugėjo pareigų: turime savo piliečių labai atlikti daugiau darbo ir įvykdyti daugiau pareigų. Šis išteklių padidinimas bus naudingas tik mūsų padėjėjams; pačių EP narių algos nė kiek nepadidės.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Kartu su savo frakcija šiandien sąlygiškai pritariu, kad šiuo procedūros etapu būtų padidintos sekretoriato išmokos. Šis pritarimas priklauso nuo to, kaip bus įvertintas šių išmokų naudojimas – tai padaryti raginama V. Maňkos pranešime. Galutinė mūsų pozicija dėl didesnių išmokų priklausys nuo šio vertinimo rezultatų.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), raštu. – (RO) Užtikrintai balsavau už šį biudžeto padidinimą. Tai ne tas atvejis, kai prašome pinigų sau, kaip teigia spauda. Priešingai, turime suteikti Europos Parlamento institucijai reikiamų išteklių, kad patenkintume šiam forumui keliamus Europos piliečių lūkesčius. Žinau, kad gyvename ne tik

ekonomiškai sunkiais laikais, bet ir kad daugelis valstybių taip smarkiai riboja biudžetus. Šis biudžetas netgi nėra per didelis. Lėšų jau sutaupyta ir jos bus taupomos toliau.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE), raštu. – (DE) Balsavau už V. Maňkos pranešimą, tačiau nesutikau su biudžeto didinimu EP nariams skiriamoms sekretoriato išmokoms. Paaiškinime dėl mūsų balsavimo H. Trüpel, atsakinga Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso narė, visos šios frakcijos vardu užregistravo, kad mūsų teigiamas balsas priklauso nuo to, ar iki įsigaliojant biudžeto padidinimui sekretoriato išmoka bus įvertinta. Manau, kad abu šie dalykai – siekis sukurti komitetams ir frakcijoms skirtų naujų pareigybių – yra protingi ir reikalingi, nes įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Parlamentas įgijo naujų teisėkūros galių. Mes, EP nariai, esame pasirengę šias galias vertinti labai rimtai ir taip pateisinti savo, kaip vienintelių Europos piliečių išrinktų atstovų, vaidmenį ir tai padarysime.

Nuno Melo (PPE), raštu. – Pritarimas Lisabonos sutarčiai ir jos įsigaliojimas lėmė tai, kad Parlamentui padaugėjo pareigų ir atitinkamos administracinės naštos. Kadangi teisėkūros kokybė yra vienas iš Parlamento prioritetų, nariams reikia suteikti materialinių ir žmogiškųjų išteklių, kad jie galėtų tai įgyvendinti. Nepaisant to, siekiant išsaugoti biudžeto tvarumą šiame naujajame biudžete turi būti laikomasi nustatytos daugiametės finansinės programos (DFP) 5 išlaidų kategorijoje (administravimas) nurodytų sumų panaudojimo dalies, kuri atitinka 20 proc. tos išlaidų kategorijos vertės.

Carl Schlyter (Verts/ALE), raštu. – (SV) Atsižvelgdami į visą Europoje vykdomą išlaidų mažinimą, turime parodyti solidarumą su ES biudžetą finansuojančiomis šalimis – nedidinti savo išlaidų, todėl balsuoju prieš Europos Parlamento taisomojo biudžeto pasiūlymą.

Bart Staes (Verts/ALE), raštu. – (NL) Balsavau prieš pranešimą, nes jame numatoma nuo 2010 m. gegužės 1 d. didinti padėjų samdai ir jiems mokamoms išmokoms skirtas sumas 1 500 EUR per mėnesį. Laimei, Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso pateiktame pakeitime numatyta įvertinti dabartinę išmokų sistemą, galiojančią nuo 2009 m. rinkimų. Vis dėlto sekretoriato padėjų išmokas planuojama didinti besąlygiškai, neprivalant atsižvelgti į vertinimo rezultatus. Pranešime taip pat numatyta stiprinti Parlamento komitetus ir frakcijas. Ši operacija kasmet kainuos 13,3 mln. EUR, iš kurių 8,832 mln. EUR numatyta padėjų išmokoms.

Tai – blogas sprendimas. Jis daro žalą šios institucijos reputacijai. Jis nepakankamai apsvarstytas. Nepagalvota apie tolesnius padarinius. Kur tie naujieji padėjėjai dirbs? Ar naujame pastate? Ar bus dar daugiau išlaidų? Be to, bijau, kad didžioji šių pinigų dalis bus naudojama neakredituotų padėjų samdai jiems mokant konkrečių valstybių narių lygmeniu nustatytus atlyginimus. Būtent pati ši sistema kai kuriais atvejais skatino imtis nešvarių triukų. Dabar gali būti, kad paliekame duris plačiai atvertas piktnaudžiavimui. Todėl raginu aiškiai iš anksto įvertinti dabartinę sistemą; tik tada galėsime priimti informacija pagrįstą sprendimą.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai nuspręsta patvirtinti pasiūlymą taisyti 2010 m. biudžetą siekiant patenkinti papildomas su šia Sutartimi susijusias Parlamento reikmes. Kadangi Parlamentas pirmenybę teikia teisėkūros kokybei, pabrėžčiau, kad svarbu nariams, komitetams ir frakcijoms suteikti reikiamų priemonių šiam tikslui pasiekti ir kitų priemonių bendroms su ilgalaikę pastatų politika susijusioms reikmėms patenkinti.

Todėl 2010 finansinių metų taisomasis biudžetas dabar yra 1 616 760 399 EUR, t. y. 19,99 proc. pradinės 5 išlaidų kategorijos sumos, patvirtintos per pirmąjį svarstymą, o pastatų rezervas sumažintas nuo 15 mln. EUR iki 11 mln. EUR. Norėčiau pabrėžti, kaip svarbu, kad į pranešimą būtų įtrauktas ketinimas sudaryti visiškai subalansuotą biudžetą, kuriuo būtų užtikrintas didesnis biudžeto valdymo tvarumas, ir kad tai būtų daroma vadovaujantis metine teisėkūros programa. Dėl minėtųjų priežasčių balsavau už dokumentą, kuriuo bus leidžiama Parlamentui suteikti pakankamai lėšų su naujuoju Lisabonos sutartyje numatytu jo vaidmeniu susijusioms išlaidoms padengti.

Helga Trüpel (Verts/ALE), raštu. – Verts/ALE frakcija sąlygiškai pritaria, kad šiuo procedūros etapu būtų padidintos sekretoriato išmokos. Mūsų frakcijai itin svarbu, kad būtų atliktas sekretoriato išmokų naudojimo vertinimas, kaip raginama V. Maňkos pranešime. Šis vertinimas turėtų būti atliktas kaip tik laiku, kad vėliau pavasarį biudžeto valdymo institucija galėtų priimti sprendimą dėl atitinkamo taisomojo biudžeto. Frakcija gali persvarstyti savo paramą padėjų išmokų didinimui atsižvelgdama į šio vertinimo rezultatus ir diskusijas frakcijoje.

Viktor Uspaskich (ALDE), raštu. – (LT) Labai norėčiau pritari EP nariams ir tuo pačiu išreikšti susirūpinimą, jog ypatingai krizės metu didinamos įvairios išmokos tiek EP nariams, tiek jų komandos darbuotojams. Ypatingai norėčiau atkreipti dėmesį į tas išlaidų eilutes, kurios yra sunkiai kontroliuojamos arba iš viso nekontroliuojamos. Būtent šios išlaidų eilutės neturi būti didinamos krizės metu.

Pranešimas: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Pranešime remiama ES bendroji žuvininkystės politika, kuria, prisidengiant žuvų išteklių apsauga, Graikijoje sužlugdyta daugybė mažų žvejybos laivų, daugybė mažųjų ir vidutinių žvejybos įmonių pašalinta iš verslo, daugybė pakrančių vietovių pasmerktos būti apleistos, jose vyrauja nedarbas, o veikla sutelkta didelių žvejybos bendrovių rankose. Monopolijoms palankų ES politikos pobūdį rodo tai, kad du trečdaliai Bendrijos lėšų skiriama stambiam verslui (žvejybos bendrovėms, žuvų ūkiams, perdirbimui) ir tik likęs trečdalis skirtas neturtingiems ir vidutiniokams žvejams, kad jie supjaustytų savo laivus ir nustotų verstis šia profesija. Laivų keitimo ar atnaujinimo priemonės buvo naudingos tik didelėms bendrovėms. Pranešime, kaip ir žaliojoje knygoje, atsakomybė už žuvų išteklių sumažėjimą vienodai priskiriama didelėms žvejybos bendrovėms ir smulkiesiems pakrančių žvejybos ūkiams. Jame neatsižvelgiama į tai, kokių skirtingų priemonių reikia įvairioms žvejybos vietovėms, ir nepaisoma jų individualių ypatumų. ES bendroji žuvininkystės politika tarnauja didžiųjų žvejybos bendrovių užmojams, – jos ir toliau grobstys jūrų turtus, – ir yra palanki stambiajam žuvų ūkių sektoriaus verslui. Šios politikos, kurios vienintelis kriterijus yra kapitalo pelningumas, rezultatas – sunaikinta jūrų aplinka ir ekosistemos.

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Teigiamai vertinu pradedamą įgyvendinti naująją strategiją, kuria siekiama išspręsti su žvejyba Europos Sąjungoje susijusius klausimus. Pergaudymas, neteisėta žvejyba, tarša ir klimato kaita – veiksniai, darantys žalą jūrų ekosistemoms. Būtent todėl rūpestis aukštos kokybės akvakultūra Europoje duos kartu ir ekonominės, ir ekologinės naudos.

Mums gyvybiškai svarbu išlaikyti tinkamą ekonomikos augimo, tam tikrų regioninių bendruomenių žvejybos tradicijų ir gerosios žvejybos patirties pusiausvyrą. Svarbiausias dalykas mums – suvokti, kad ilguoju laikotarpiu tvarios ir ekonomiškai našios akvakultūros skatinimas daugiausia priklausys nuo to, kaip saugosime aplinką.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Žuvininkystės sektorius Europoje išgyvena sunkius laikus. Žvejai netenka vienintelio pragyvenimo šaltinio, o tai ypač aktualu tuose ES regionuose, kuriuose mažai socialinių ir ekonominių alternatyvų. Todėl visiškai pritariu Komisijos siūlymui, išdėstytam žaliojoje knygoje, kad būtina iš pagrindų ir išsamiai reformuoti žuvininkystės politiką, taip pritaikant šį sektorių prie pasikeitusios rinkos. Labai gaila, bet nuo bendrosios žuvininkystės sukūrimo praėjus daugiau nei 27 m. šis sektorius nefunkcionuoja taip, kaip turėtų ir problemos sprendžiamos ganėtinai vangiai. 2002 m. aktualios problemos išliko iki šiol ir jos dar labiau sustiprėjo dėl naujausių įvykių, susijusių su ekonomine krize ir klimato kaitos poveikiu žuvų ištekliams. Bendrosios žuvininkystės reformos prioritetai ir toliau turi būti išteklių atkūrimas, tvarus valdymas, bei žvejų pragyvenimo lygio užtikrinimas. Žvejyba yra labai svarbi visai ES, todėl ji neturėtų būti traktuojama tik kaip veikla, bet kaip ir sektorius, kuris yra tiesioginis užimtumo šaltinis.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark, William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage ir Paul Nuttall (EFD), raštu. – Nors šiame pranešime kalbama ne apie tokią baisią BŽP kaip dabar mūsų turimas monstras, jame vis tiek rekomenduojama palikti žvejybą plėšrūniškai nedemokratinės, prieš demokratiją veikiančios „Europos Sąjungos“ kontrolei ir todėl Jungtinės Karalystės nepriklausomybės partija (angl. UKIP) jam negali pritarti.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Bendro gamintojų organizacijų suinteresuotumo laikytis Europos Sąjungos propaguojamų principų skatinimas tampa svarbiausiu žuvininkystės politikos reformos elementu. Europos Sąjunga negali tikėtis, kad Europos žvejybos laivynų dydis bus keičiamas natūraliai, pagal ekonominę tikrovę. Per dideli jų pajėgumai praėjus aštuoneriems metams nuo pasaulinio aukščiausiojo lygio susitikimo tvaraus vystymosi klausimais ir nuolat mažėjantys žuvų ištekliai – papildomos priežastys atlikti radikalią bendrosios žuvininkystės politikos reformą. Vis dėlto nereikia pamiršti, kad Europos Sąjungos valstybių pakrančių regionuose gyvena ištisos bendruomenės, kurių išgyvenimas priklauso nuo žvejybos ir su ja susijusios veiklos. Kaip minėta ir pranešime dėl bendrosios žuvininkystės politikos reformos, ši veikla yra kultūros paveldo ir tradicijų, kurių niekas nenori prarasti, dalis.

Persvarstyti bendrąją žuvininkystės politiką naudinga kiekvienai valstybei narei, kad būtų galima pasiekti pagrindinį 2002 m. aukščiausiojo lygio susitikime patvirtintą tikslą – pasiekti žuvų išteklių lygį, kuriam esant iki 2015 m. būtų galima sužvejoti didžiausią ilgalaikį sugaunamą kiekį, taip užtikrinant, kad Europos Sąjungai daugiau nereikėtų pusės jai reikalingų žuvų importuoti iš kitų rinkų.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Žvejybos sektorius strategiškai svarbus socialinei ir ekonominei pakrančių bendruomenių gerovei, vietos vystymuisi, užimtumui, ūkinės veiklos išsaugojimui ir kūrimui.

Gyvybiškai būtina užtikrinti tvarią ekonominę ir socialinę šio sektoriaus raidą, bet ne mažiau svarbu užtikrinti gerų aplinkos sąlygų visuose ES jūrų vandenyse išsaugojimą.

BŽP įgyvendinimas tiesiogiai susijęs su aplinkosaugos, klimato kaitos, saugos, visuomenės sveikatos, vartotojų apsaugos ir regioninės plėtros, vidaus ir tarptautinės prekybos, santykių su trečiosiomis šalimis ir vystomojo bendradarbiavimo klausimais ir būtina užtikrinti tinkamą visų šių sričių pusiausvyrą.

Norėčiau pabrėžti, kad siekiant remti tvarų vandenynų ir jūrų naudojimą, reikia įtvirtinti nuoseklią Europos mokslinių tyrimų erdvės sistemą.

Taip pat svarbu atsižvelgti į atokiausiems regionams būdingų apribojimų pobūdį, nes dėl šių nuolatinių ir skvarbių apribojimų ir dėl bendro jų poveikio šie regionai skiriasi nuo kitų nepalankios geografinės padėties regionų ir (arba) nuo demografinių problemų turinčių regionų.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Balsavau prieš pranešimą dėl bendrosios žuvininkystės politikos, nors jame yra tam tikrų teigiamų pokyčius, palyginti su dabartine padėtimi, lemsiančių elementų. Vis dėlto, deja, pagrindiniai pranešimo aspektai neatitinka fakto, kad jūrų ištekliai yra bendra visuomeninė gėrybė, kurios negalima privatizuoti, o Europos vieningųjų kairiųjų jungtinės frakcijos / Šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų pakeitimas šiuo klausimu atmetas. Šiame konkrečiame pranešime reikiama jūrų aplinkos apsauga, žuvų išteklių išsaugojimas nesuderinami su socialine bei finansine žvejų, ypač smulkiųjų, apsauga ir tai turi katastrofiškų padarinių aplinkai ir perspektyviai žvejybai, taip pat neigiamą poveikį ir žvejams, ir vartotojams – jie turi sumokėti galutinę kainą už produktą, kurio duodamu pelnu naudojasi didelės privačios bendrovės, o ne smulkieji žvejai. Pranešime nepavyko praktiškai atsižvelgti į konkrečiose ES valstybėse narėse vyraujančias įvairias sąlygas ir todėl jame nepavyko numatyti reikalingų, tinkamai suderintų politikos priemonių.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Noriu pasveikinti M. C. Patrão Neves už puikų jos pranešimą dėl bendrosios žuvininkystės politikos reformos. Daugybė BŽP problemų ir iššūkių nustatyta dar 2002 m., bet dabar dėl ekonomikos ir energetikos krizių ir žalingo klimato kaitos poveikio jie tapo dar aktualesni. Jeigu norima, kad BŽP atitiktų modernių žvejybos ūkių interesus, ji turi būti visapusiškai pakeista užtikrinant sąžiningą išteklių išsaugojimo ir sektoriaus perspektyvumo pusiausvyrą – atveriant galimybes skirtingų tipų žvejybos ūkiams taikyti naujas valdymo sistemas.

Teigiamai vertinu siekį decentralizuoti BŽP, panaikinti jos biurokratiją ir neviršijant Lisabonos sutartyje nustatytų ribų perkelti žuvininkystės valdymą į regioninį lygmenį, taip pat pritariu, jog reikia užtikrinti, kad priemonės būtų atskirai pritaikytos smulkiajai pakrančių žvejybai ir pramoniniams žvejybos ūkiams, kartu laikantis aplinkosaugos, ekonominių ir socialinių reikalavimų. Taip pat būčiau linkęs pabrėžti Bendrijos žvejybos ūkių interesų apsaugą. Vis dėlto šias priemones turi deramai stebėti valstybių narių vyriausybės, kurioms žvejyba turėtų būti vienas iš strateginių prioritetų, kad būtų užtikrintas ekonominis ir socialinis pakrančių bendruomenių gyvybingumas.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), raštu. – (RO) Manau, kad reikia parengti ilgalaikio žuvų išteklių atkūrimo valdymo ir rėmimo planus visų rūšių žvejybai ir visoms geografinėms Europos Sąjungos žvejybos zonoms. Pirmiausia turi būti atsižvelgta į milžiniškus Europos žvejybos skirtumus. Daugiau atsakomybės reikia suteikti žvejybos zonoms ir tobulinti tradicinę kvotų sistemą. Europa, remdamasi naujosios integruotos Europos Sąjungos jūrų politikos priemonėmis ir savo siekiu įtvirtinti tvarų pakrančių regionų ekonomikos augimą, turi vadovautis tvirtu bendru požiūriu į žvejybos išteklių valdymą, apimsiantį žemyninius ir į rinką orientuotus sektoriaus aspektus, taip pat žuvų gaudymo sektorių ir akvakultūrą.

William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage ir Paul Nuttall (EFD), raštu. – Nors šiame pranešime kalbama ne apie tokią baisią BŽP kaip dabar mūsų turimas monstras, jame vis tiek rekomenduojama palikti žvejybą plėšrūniškai nedemokratinės, prieš demokratiją veikiančios „Europos Sąjungos“ kontrolei ir todėl Jungtinės Karalystės nepriklausomybės partija (angl. UKIP) jam negali pritarti.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą dėl Žaliosios knygos dėl bendrosios žuvininkystės politikos reformos, nes jame prisiimami būtini išpareigojimai, akivaizdžiai padėję patobulinti pradinį pasiūlymą. Norėčiau pabrėžti, jog siekiant įtvirtinti naujas žvejybos išteklių valdymo sistemas svarbu pradėti vadovautis ekologiniu ir socialiniu požiūriu, kuriuo bus papildyta dabartinė santykinio stabilumo principu grindžiama sistema.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ir Åsa Westlund (S&D), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, balsavome prieš pranešimą dėl Žaliosios knygos ir prieš ES žuvininkystės politikos reformą. Parlamento dauguma atmetė nuostatas, kuriomis pirmenybė teikiama ekologiniam tvarumui, ir

balsavo už pakeitimą, kuriame teigiama, kad mūsų politikoje ES nepriklausančių šalių atžvilgiu turi vyrauti Europos žvejybos ūkių interesai. Manome, kad tai nepriimtina, ir todėl nusprendėme balsuoti neigiamai. Taip pat skeptiškai vertiname tai, kad Europos Parlamentas nori bendrajai žuvininkystės politikai skirti daugiau lėšų – šiame sumanyme nenorime dalyvauti, nebent juo siekiama akivaizdžiai pakeisti politiką.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Pirmiausia norėčiau pabrėžti, kokį puikų pranešimą parengė M. C. Patrão Neves. Žvejų bendruomenėms dabar sunkus metas – smarkiai blogėja žuvų išteklių kokybė. Ši veikla turi poveikį maisto tiekimui gyventojams ir atokiausių Europos Sąjungos regionų sanglaudai. Todėl bendrosios žuvininkystės politikos reformą reikia vertinti integruotai ir visapusiškai.

Manau, kad Europos Sąjunga būtinai turi skubiai ir veiksmingai užtikrinti geresnes ekonominio tvarumo sąlygas žvejams, taikydama sistemą, kuria būtų galima išsaugoti ypatingus kiekvieno regiono bruožus ir kuria būtų pripažįstama, kad reikalingas kitoks požiūris į smulkiają žvejybą. Pažymėtina, kad rekomenduojama imtis konkrečių priemonių, pvz., prekybos grandinėje nuo gamintojo iki vartotojo sumažinti tarpininkų. Vis dėlto atliekant techninį ir mokslinį vertinimą, kuris išsamiai patikrintas, padės sutaisyti sektorių ir turės reikšmės kokybei ir vartotojams tiekiamo maisto saugumui, šios reformos negalima vertinti atskirai nuo tvaraus jūrų išteklių naudojimo. Žvejybos pajėgumų keitimo tema norėčiau pabrėžti įrangos modernizavimo poveikį profesiniam žvejų orumui ir saugai sektoriuje, kuriame dažnai žūstama.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Tai, kad Parlamento dauguma atmetė mūsų čia pateiktus pasiūlymus, kuriais atmetama galimybė privatizuoti žvejybos išteklius, rodo, kokia linkme EP bando eiti rengdamas būsimąją BŽP reformą. Parlamentas ne tik neatmetė Komisijos siūlymo sukurti ir priversti taikyti (privачios) nuosavybės teises naudotis visuomeninėmis gėrybėmis; jis atveria kelią, kad tas ketinimas būtų oficialiai įtvirtintas. Tai – variantas, kuriuo neišsaugoma išteklių tvarumo, ir šio varianto rezultatas neišvengiamai bus tas, kad veikla visoje ES bus sutelkta didesnę ekonominę ir finansinę galią turinčių subjektų rankose ir kils didelė grėsmė smulkiajai pakrančių žvejybai, kurią Portugalijoje vykdo daugiau kaip 90 proc. laivų.

Pranešime pastebėjome ir teigiamų aspektų, kai kurie iš jų atitiko mūsų pateiktus siūlymus, bet negalime nepažymėti, kad apskritai pranešime vadovaujamas labai liberaliu požiūriu, kuriuo, be to, labai ribojama valstybių narių suvereni teisė priimti sprendimus dėl savo jūrų išteklių. Jame taip pat nepateikiama išsamaus atsako į vieną iš didžiausių sektoriaus problemų – iš darbo gaunamų pajamų problemą. Tiesiog negalime nepažymėti, kad atmesti mūsų siūlymai, kuriais siekiama pagerinti sektoriaus rinkodarą, o tai padarius padidėtų atlygis už žvejų darbą.

Marian Harkin (ALDE), raštu. – Pritariu, kad vienas iš svarbiausių BŽP reformos elementų būtų pakrančių ribų išplėtimas nuo 12 iki 20 mylių. Taip pat turime nutraukti ir taip nykstančių išteklių išmetimo praktiką. Svarbu išlaikyti dabartinę kvotų administravimo sistemą ir nepritariu privalomam kvotų privatizavimui.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Pranešime yra daug gerų ir svarbių elementų ir sutariama, kad centralizuotas, visiems vienodas BŽP modelis buvo katastrofa. Tam tikri mano pateikti pakeitimai patvirtinti ir todėl pranešime pripažįstamas santykinis stabilumas, poreikis skatinti saugoti žuvų išteklius ir sėkminga praktika – valstybių narių kontrolė 12 mylių zonoje. Vis dėlto pranešime toliau teigiama, kad turėtų būti persvarstytos istorinės teisės. Žvejybos valdymas turi būti grąžintas žvejų tautoms; tos žvejų tautos neturi prarasti savo istorinių teisių. Todėl balsavau prieš pranešimą, kuriuo skatinama kėsintis į tokias svarbias tradicines teises kaip teisės į žuvų išteklius.

Elisabeth Köstinger (PPE), raštu. – (DE) Esminė ir visapusiška bendrosios žuvininkystės politikos (BŽP) reforma sveikintina, pirmiausia siekiant tvariai valdyti žuvų išteklius. Tai planuojama daryti tobulinant ir standartizuojant sistemines sąlygas, valstybėms narėms vykdant geresnę kontrolę ir supaprastinant sprendimų priėmimo sistemą. Nors su jūromis nesiribojančiai Austrijai tai neturi tiesioginės įtakos, nuolat didėjantis jūros žuvies vartojimas daro įtaką žvejybai. Mums reikia praktiškų, veiksmingų sprendimų, kuriais šiam sektoriui būtų suteiktas pakankamai perspektyvus pagrindas – geros būklės ištekliai, vartotojams užtikrintas tiekimas ir kartu garantuojamas žuvų rūšių įvairovės ir visos jūrų ekosistemos išsaugojimas.

Isabella Lövin (Verts/ALE), raštu. – Šis pranešimas – platus dokumentas, apimantis visus BŽP aspektus nuo akvakultūros iki žvejybos meškerėmis, nuo Baltijos jūros iki žvejybos susitarimų su trečiojo pasaulio šalimis. Žalieji džiaugiasi daugeliu pranešimo pakeitimų, dėl kurių mums pavyko pasiekti, kad jie būtų priimti, pvz., pagrindiniais principais dėl tvarumo reikalavimų, keliamų tiems, kurie turės teisę žvejoti, reikalavimais atlikti žvejybos operacijų poveikio aplinkai vertinimus, teiginiu, kad ES turėtų pagal žvejybos susitarimus ne konkuruoti su vietos žvejais, o turėti teisę žvejoti tik žuvų perteklių, taip pat prašymu visoms ES institucijoms visų atitinkamų forumų tarptautinėje darbotvarkėje pirmiausia aptarti neteisėtą žvejybą,

kad būtų apsaugoti vandenynai ir užtikrintas maisto saugumas. Deja, galutiniame tekste patvirtinta ir keletas visiškai nepriimtinių ir prieštaringų dalių, pvz., išoriniais BŽP aspektais užsibrėžtas tikslas – apsaugoti ir skatinti Europos žvejybos ūkių interesus, taip pat teiginy, kad ekologinio tvarumo neturėtų būti siekiama socialinio ir ekonominio tvarumo sąskaita ir kad visomis politikos kryptimis turėtų būti padedama įgyvendinti BŽP tikslus. Todėl Žaliųjų frakcija negalėjo paremti pranešimo, ji susilaikė.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Bendroji žuvininkystės politika, kuri pastarąjį kartą pakeista 2002 m., dar nepakankama, kad atlaikytų šio pažeidžiamo sektoriaus kaitą. Todėl reikia išnagrinėti naujus poveikį sektoriui darančius veiksnius ir rasti naujų sprendimų, kad jis taptų tikrai perspektyvus, visų pirma ekonominiu, socialiniu ir ekologiniu požiūriu. Todėl rekomenduoju imtis naujų priemonių, kad žvejybos sektorius galėtų išsivaduoti iš dabartinės pavojingos padėties.

Žvejybos pramonė Europos Sąjungoje labai svarbi. Todėl gyvybiškai svarbu, kad naujojoje BŽP būtų atsižvelgiama į racionalų ir atsakingą išteklių valdymą, siekiama apsaugoti jūrų išteklius ir išsaugomas tų, kurie visada pragyveno iš žvejybos, gyvenimo būdas. Naująja BŽP turi būti įmanoma išspręsti sektoriaus produktyvumo problemas stabilizuojant rinkas ir užtikrinant gerą nuo šio sektoriaus priklausomų šeimų gyvenimo lygį. Vis dėlto šis sektorius turėtų būti nagrinėjamas visas, ne dalimis, kad galėtume integruoti visas jo problemas ir pokyčius ir visa tai išspręsti taip, kad visi jo dalyviai būtų patenkinti, taip pat įveikti didžiausias jam poveikį turinčias problemas: pergaudymą, per didelius pajėgumus, per dideles investicijas ir švaistymą.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Tai, kad žvejyba Europoje turi senas tradicijas ir, tikėkimės, jas turės ir ateityje, yra sveikintina. Šių pastarųjų kelerių metų įvykiai aiškiai rodo, kad dirbti šiame ekonomikos sektoriuje tampa kur kas mažiau patrauklu. Priežastis – daugybe žuvų produktų prekiaujančios bendrovių grupės taip nusmukdo mažmenines kainas, kad smulkieji žvejybos verslo subjektai negali konkuruoti. Tokiomis aplinkybėmis šis sektorius vis labiau tampa darbuotojų iš trečiųjų šalių provincija. Atsižvelgdamas į tai, kad šiuo pasiūlymu dėl rezoliucijos nepakankamai sprendžiamas šis klausimas, balsavau prieš.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Per galutinį balsavimą dėl M. C. Patrão Neves pranešimo susilaikiau, nes jame yra ir teigiamų, ir neigiamų dalių. Jame sutinkama, kad pirmenybinė teisė žvejoti turėtų būti suteikiama tiems, kurie žvejoja ekologiškai tvariausiai, mažiau išmeta, sukuria daugiau darbo vietų ir sunaudoja mažiau energijos, ir pabrėžiama, kad teisė žvejoti turi būti grindžiama aplinkosaugos ir socialiniais kriterijais, o ne tuo, kas sugavo daugiau žuvų prieš trisdešimt metų. Dabartinę krizę lėmė būtent pergaudymo metai, tad absurdiška leisti tiems patiems laivynams toliau daryti žalą. Kiti teigiami aspektai – ekologinis tvarumas padaromas pagrindine BŽP prielaida, taip pat pripažįstama, kad ES laivynai turi daugiau nepergaudyti žuvų besivystančių šalių vandenyse. Deja, į pranešimą įtrauktos ir ne tokios konstruktyvios idėjos, pvz., nesutinkama, kad subsidijos daro žalingą įtaką. Pranešime taip pat pareiškama, kad BŽP Europos Sąjungoje yra vyraujanti politikos kryptis, o aplinkosaugos ir plėtros politikos kryptys turi būti jai naudingos. Būtent šis „žvejybos pramonės išsaugojimo bet kokia kaina“ požiūris lėmė tai, kad sunaikinta jūrų ekosistema ir sužlugdytos nuo jos priklausomos žvejybos bendruomenės.

Britta Reimers (ALDE), raštu. – (DE) Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos nariai iš Vokietijos dviem aspektais balsavo skirtingai nuo visos frakcijos. Pirmasis susijęs su Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso pateiktu 3 pakeitimu. FDP nariai balsavo prieš, nes pasiūlyme išdėstytas radikalus žvejybos politikos decentralizavimas teises ir pareigas perduodant valstybėms narėms ir sprendimus priimančioms vietos lygmenims subjektams nesuderinamas su Europos bendrąja žuvininkystės politika. O juk čia visa esmė – rasti bendrų į ateitį orientuotų sprendimų ES lygmeniu. FDP nariai pritarė 3 pakeitimui, nes juo remiamas svarbus santykinio stabilumo principas, jis vokiečiams yra svarbus. Tai susiję su kvotų skirstymo pagrindu.

Frédérique Ries (ALDE), raštu. – (FR) Europos žvejybos pramonė plaukia audringais vandenimis: žuvų išteklių mažėja, 400 000 Europos žvejų ir jų šeimų nerimauja dėl ateities ir svarsto, ar bendroji žuvininkystės politika (BŽP), kuri iki šiol jiems teikė apsaugą, yra veiksminga.

Atsižvelgiant į nustatytas struktūrines problemas – pergaudymą, nepakankamas investicijas, per didelius žvejybos laivyno pajėgumus ir švaistymą (kiek tonų žuvų kasdien išmetamos į jūrą, nes yra netinkamos vartoti?), BŽP reforma turi būti vienas iš didžiausių prioritetų. Be abejo, atliekant bet kokią reformą reikia atsižvelgti į individualius įvairių žvejybos vietovių ypatumus ir visomis priemonėmis vengti visiems vienodo valdymo modelio. Šiaurės jūroje taikomi žvejybos metodai ir ten naudojami laivai gana smarkiai skiriasi nuo Gaskonijos įlankoje taikomų metodų ir ten naudojamų laivų. Todėl būtina įgyvendinti Komisijos pasiūlytą reformą, kuri grindžiama politikos perkėlimu į regioninį lygmenį ir kurią Parlamentas šią popietę patvirtino.

Rengiant atsakingą politiką taip pat turi būti atsižvelgta į skaičių tikrovę: ES tenka maždaug 4,5 proc. pasaulio žvejybos produkcijos ir ji nesieka tapti sektoriaus „milžine“. Tai – dar viena priežastis, kodėl turime pasirinkti plėtoti smulkiają, novatorišką ir tvarią žvejybą.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), raštu. – Komisijos žaliaji knyga šiuo klausimu buvo apkaltinamasis nuosprendis ir nuoširdus pripažinimas, kad bendroji žuvininkystės politika neveikė. Priešingai, ji prisidėjo prie įvairių problemų, kurios ir toliau turi ekonominę, socialinę ir ekologinę poveikį. Vos prieš dvi savaites šis Parlamentas balsavo už tarptautinės prekybos paprastaisiais tunais sustabdymą, nes kritiškai sumažėjo ištekliai – ši padėtis yra dar vienas ženklas, kad dabartinis mūsų žvejybos lygis netvarus, turi sunkių padarinių biologinei įvairovei ir žvejybos sektoriaus ateičiai. Turime pripažinti, kad reikia naujo požiūrio. Vykdamas decentralizuotą politiką ir skiriamas daugiau lėšų skirtingi regionai galės prisitaikyti prie savo aplinkybių ir į jas reaguoti – tai nebuvo įmanoma taikant ankstesnę politiką „nuo bendro prie atskiro“. Taip turėtų būti geriau valdomi ištekliai ir daromas teigiamas poveikis jūrų aplinkai. Visiškai pritariu Komisijos išsipareigojimui atlikti visapusišką, esminę reformą, kurią ne veltui rėmė Žuvininkystės komitetas. Mums gyvybiškai svarbu stengtis užtikrinti, kad siekdama ilgam apsaugoti išteklius, aplinką ir Europos darbo vietas Europos Sąjunga įgyvendintų tikrai tvarią žvejybos politiką.

Peter Skinner (S&D), raštu. – Pritariau pakeitimams, pateiktiems siekiant bendrąją žuvininkystės politiką pakeisti taip, kad išnyktų tam tikri dabar vyraujantys iškraipymai.

Laivynams atnaujinti skiriamas daugiau lėšų arba centriniu lygmeniu nustatant žuvies kainas itin iškreipiamą rinką ir sudaromas sąlygos gausiau naudoti subsidijas.

Jungtinės Karalystės žvejai, visų pirma plaukiojantys palei pietinius krantus 10 metrų keteriais, dažnai patiria neigiamą nesuderintų kvotų ir kitiems nacionaliniams žvejybos laivynams skiriamų subsidijų poveikį. Hastingso ir Rai apygardai atstovaujantis Jungtinės Karalystės parlamento narys Mike Foster atkreipė mano dėmesį į tai, jog reikia, kad Jūrų žvejybos agentūra ir Komisija nutrauktų diskriminacinę ir rinką iškreipiančią praktiką, ypač gaudant menkes palei pietinius Jungtinės Karalystės krantus ir ypač jo apygardoje Hastingse ir Rai, kuriai mes abu atstovaujame.

Bart Staes (Verts/ALE), raštu. – (NL) Per balsavimą dėl pranešimo dėl bendrosios žuvininkystės politikos susilaikiau, nes pranešime per daug aspektų, prieštaraujančių ne tik kitiems pranešimo aspektams, bet ir mano politiniam požiūriui į Europos žuvininkystės politiką. Pranešime teigiama, kad Europos žvejybos laivynai nebeturi teisės pergaudyti besivystančių šalių vandenų, tačiau jame taip pat teigiama, kad bendroji žuvininkystės politika visada svarbiau negu aplinkosaugos ir plėtros politika. Ši pozicija akivaizdžiai neatitinka Lisabonos sutarties, kurios 208 straipsnyje teigiama, kad mūsų užsienio politika neturi kenkti neturtingų šalių vystymosi tikslams. Parlamento siūloma politika, žinoma, naudinga Europai, bet už savo vandenų ribų Europa gina tik savo žvejybos laivynus, o ne vietos žuvų išteklius ir žvejus. Todėl Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas susilaikė. Be to, nors pranešime pripažįstama, kad pergaudymas kelia didelių problemų ir kad politikos pagrindas turi būti tvarumas, jame nepripažįstama, kad pagrindinės šių problemų priežastys yra laivyno pajėgumai ir subsidijų bei kvotų sistemos. Tuo paaiškinamas mūsų susilaikymas.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Šiandien mūsų patvirtintame pranešime dėl Žaliosios knygos dėl bendrosios žuvininkystės politikos reformos persvarstoma ekonominiai, socialiniai ir ekologiniai šios politikos aspektai siekiant iš naujo apibrėžti veiklos metodus šiame sektoriuje likusioms problemoms išspręsti. Norėčiau priminti, kad našesnis žvejybos išteklių valdymas ir finansinės paramos šio sektoriaus darbuotojams strategija kartu su sektoriaus tvarumo garantija išsaugant rūšis yra būtini šios reformos prioritetai ir jie turi būti įgyvendinami regioniniu lygmeniu. Šiame dokumente primygtinai reikalaujama įgyvendinti reikiamas žvejybos pramonės reformas, kurios itin svarbios atokiausiuose regionuose, pirmiausia Madeiroje, kur ši veikla labai svarbi vietos vystymuisi ir vietos žmonių gyvenimui.

Norėčiau dar kartą priminti pranešime įtvirtintas idėjas, susijusias su aktyvesniu įvairių nacionalinio, regioninio ir vietos lygmens subjektų dalyvavimu įgyvendinimo priemonėse ir techninėse priemonėse, kurių reikia imtis žvejybos sektoriuje. Dėl visų minėtų priežasčių balsavau už šį pranešimą, kuris bus naujo Europos bendrosios žuvininkystės politikos etapo pradžia.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), raštu. – (FR) Balsavau prieš M. C. Patrão Neves pranešimą, nes juo atmetami pakeitimai, kuriais siekiama sukurti ekologinių interesų ir smulkiosios žvejybos ūkių išsaugojimo pusiausvyrą.

Taip pat apgailestauju, kad atmesti pakeitimai, kuriais raginama prieš rengiant šią reformą pradėti visapusišką dialogą su žvejais.

Todėl nežinau, kaip bus įmanoma patvirtinti žvejams priimtina reformą, kurios priemonėmis bus padaryta viskas, ko reikia siekiant išsaugoti savo vardo vertą bendrąją žuvininkystės politiką.

Pirmininkas. – Šio posėdžio protokolas bus pateiktas Parlamentui tvirtinti kito posėdžio pradžioje. Jeigu neprieštaraujama, nedelsiant perduosiu šiandienos posėdyje patvirtintus pasiūlymus asmenims ir institucijoms, kuriems jie adresuojami.

10. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

11. Per šį posėdį priimtų tekstų perdavimas (žr. protokolą)

12. Kitų posėdžių kalendorinis planas (žr. protokolą)

13. Sesijos pertrauka

(Posėdis baigtas 12.50 val.)